

RIKSDAGENS SVAR 191/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och vissa lagar i samband med den samt om godkännande av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden samt till lag om genomförande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och vissa lagar i samband med den samt om godkännande av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden samt till lag om genomförande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen (RP 175/2014 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 20/2014 rd).

Beslut

Riksdagen har

godkänt det avtal som avses i propositionen och

godkänt att den förklaring som avses i propositionen avges.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

ALLMÄNT

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om kreditinstitut och värdepappersföretags, nedan *institut*, beredskap för resolution, ställande under resolutionsförvaltning av institut som råkat i finansiella svårigheter, resolutionsåtgärder, omorganisering av verksamheten, befogenheter för myndigheten för finansiell stabilitet, skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer, koncernresolution och om erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeländer. I lagen föreskrivs dessutom om statsrådets rätt att för viss tid begränsa verksamheten på den finländska finansmarknaden samt finansmarknadsaktörernas verksamhet.

Bestämmelserna om institut i 4—18 kap. ska i samband med resolution av institut dessutom tillämpas på

1) finansiella holdingföretag som är moderföretag för institut, på blandade finansiella holdingföretag och på holdingföretag med blandad verksamhet, samt på

2) dotterföretag till institut eller till sådana företag som avses i 1 punkten, om de är finansiella institut.

Bestämmelserna i 15 kap. ska dessutom tillämpas på filialer som tredjeländers institut har etablerat i Finland.

Denna lag ska tillämpas om inte något annat följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010, nedan *EU:s resolutionsförordning*, eller av avtalet om överföring av och ömsesidig-

het för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden, nedan *fördraget*.

2 §

Myndigheten för finansiell stabilitet

De myndighetsuppgifter vid resolution av institut och resolutionsplanering som avses i denna lag hör till Verket för finansiell stabilitet, nedan *verket*, som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/), nedan *verklogen*, om inte något annat följer av EU:s resolutionsförordning eller särskilt föreskrivs i denna lag.

Planeringsuppgifterna i samband med en koncernresolution ska skötas av verket, om koncernens moderföretag är ett finländskt företag som inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat och om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag.

De uppgifter som vid en koncernresolution enligt 4—14 kap. ska skötas av myndigheten för finansiell stabilitet hör till verket, om kreditinstitutet eller värdepappersföretaget eller dess moderföretag enligt 1 § 2 mom. 1 punkten är ett finländskt företag som inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat och om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kreditinstitut* kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (610/2014),

2) *värdepappersföretag* värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012), som bedriver handel med finansiella instrument för egen räkning eller säkerställer emissioner,

3) *finansiellt institut* ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersfö-

retag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*,

4) *moderföretag* ett moderföretag enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997),

5) *dotterföretag* ett dotterföretag enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen,

6) *koncern* ett moderföretag och dess dotterföretag,

7) *grupp* en företagsgrupp som består av kreditinstitut eller värdepappersföretag samt deras moderföretag enligt 1 § 2 mom. 1 punkten och dotterföretag enligt 2 punkten i det momentet,

8) *finansiellt holdingföretag* ett sådant holdingföretag inom finanssektorn som avses i artikel 4.1.20 i EU:s tillsynsförordning,

9) *blandat finansiellt holdingföretag* ett sådant blandat finansiellt holdingföretag inom finanssektorn som avses i artikel 4.1.21 i EU:s tillsynsförordning,

10) *holdingföretag med blandad verksamhet* ett sådant holdingföretag med blandad verksamhet som avses i artikel 4.1.22 i EU:s tillsynsförordning,

11) *moderföretag för en grupp* kreditinstitut och värdepappersföretag som är moderföretag till ett annat kreditinstitut eller värdepappersföretag eller till ett dotterföretag enligt 1 § 2 mom. 2 punkten, samt moderföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt 1 punkten i det momentet,

12) *dotterföretag till en grupp* ett dotterföretag enligt 1 § 2 mom. 2 punkten till ett moderföretag enligt 11 punkten,

13) *resolutionsverktyg* åtgärder enligt 7 kap. 2 §,

14) *resolutionsbefogenheter* verkets befogenheter enligt 12 kap.,

15) *EES-stat* en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

16) *tredjeland* en stat utanför EES-området,

17) *tredjeländers kreditinstitut* utländska kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen,

18) *tredjeländers värdepappersföretag* utländska värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § i lagen om investeringstjänster,

19) *filial* en filial enligt 1 kap. 13 § i kreditinstitutslagen,

20) *betydande filial* en filial som är belägen i en annan EES-stat än Finland och anses vara betydande i den staten,

21) *koncernresolution* samtidig tillämpning av resolutionsverktyg på institut och företag som hör till samma grupp,

22) *resolution* tillämpning av resolutionsverktyg i institut som avses i 1 § för att uppnå syften som nämns i 6 §,

23) *resolutionsfond* den resolutionsfond som avses i 4 kap. i verktagen,

24) *extraordinärt offentligt finansiellt stöd* sådant statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som beviljas för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos ett institut eller ett annat företag som avses i 1 § 2 mom. samt sådant annat offentligt internationellt finansiellt stöd som om det beviljades på nationell nivå skulle betraktas som statligt stöd,

25) *behörig myndighet* en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i EU:s tillsynsförordning och Europeiska centralbanken i fråga om de särskilda uppgifter som tilldelas den enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, nedan *SSM-förordningen*.

I denna lag avses med *finansiella avtal*

1) värdepappersavtal, inbegripet

a) avtal om köp, försäljning eller lån av ett värdepapper, en grupp eller ett index av värdepapper,

b) optioner på ett värdepapper eller en grupp eller ett index av värdepapper,

c) återköps- eller omvända återköpstransaktioner för ett sådant värdepapper, en sådan grupp eller ett sådant index,

2) råvaruavtal, inbegripet

a) avtal om köp, försäljning eller lån av en råvara, en råvarugrupp eller ett råvaruindex för framtida leverans,

b) optioner på en råvara eller råvarugrupp eller ett råvaruindex,

c) återköps- eller omvända återköpstransaktioner för en sådan råvara eller råvarugrupp eller ett sådant råvaruindex,

3) future- och terminavtal, inbegripet avtal om inköp, försäljning eller överföring av en råvara eller en egendom av någon annan art, tjänst, rättighet eller intresse för ett fastställt pris vid ett framtida datum, frånräknat råvaruavtal

4) swappavtal, inbegripet

a) swappar och optioner avseende räntesatser, avista- eller andra växelkurser, valuta, aktieindex eller aktier, skuldindex eller skuld, råvaruindex eller råvaror, väder, utsläpp eller inflation,

b) totalavkastningsswappar, creditspreadswappar eller creditswappar,

c) varje avtal eller transaktioner som liknar dem som avses i underpunkt a eller b och som är föremål för återkommande handel på swapp- eller derivatmarknaderna,

5) avtal om interbanklån där lånetiden är tre månader eller mindre,

6) ramavtal för något av de avtal eller överenskommelser som avses i underpunkterna 1—5.

Vad som i denna lag föreskrivs om koncerner och grupper ska också tillämpas på sammanslutningar som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010). Vad som i denna lag föreskrivs om koncerners och gruppers moderföretag ska också tillämpas på en sammanslutnings centralinstitut. Vad som i denna lag föreskrivs om dotterföretag ska också tillämpas på medlemsinstitut och på andra företag som hör till sammanslutningen än centralinstitutet.

Utöver det som föreskrivs ovan i 1 § avses med institut i 4—14 kap. ett institut under resolution och företag som hör till samma grupp som detta.

Användning av stabilitetsavgifter som avses i 4 kap. i verklagen är inte extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

4 §

Europeiska unionens lagstiftning och Europeiska bankmyndigheten

I denna lag avses med

1) *resolutionsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om änd-

ring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012,

2) *Europeiska banktillsynsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG,

3) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

4) *Europeiska bankmyndigheten* Europeiska bankmyndigheten som avses i Europeiska banktillsynsförordningen.

5 §

Europeiska unionens tekniska standarder

Resolutionsbestämmelser finns, utöver i denna lag, i de tekniska standarder som avses i resolutionsdirektivet och antagits genom Europeiska kommissionens, nedan *kommissionen*, förordning eller beslut.

6 §

Lagens syften och allmänna tillämpningsprinciper

Verket ska vid tillämpning av denna lag beakta följande allmänna resolutionssyften:

1) kontinuiteten i institutets kärnfunktioner,
2) förebyggande av spridningseffekter mellan instituten och andra störningar som äventyrar finansmarknadens stabilitet samt främjande av marknadsdisciplinen,

3) skyddande av offentliga medel,

4) tryggnade av insättares och investerares medel samt kundmedel som innehas av institutet,

5) bevarande av kapitalvärden och minimering av resolutionskostnaderna.

Om de syften som avses i 1 mom. står i konflikt med varandra ska verket när den beslutar om tillämpning av denna lag väga och beakta syftena på så sätt att det är möjligt att uppnå dem på ett optimalt sätt.

Vid tillämpning av denna lag ska verket i fråga om institut och i fråga om företag som avses i 1 § 2 mom. beakta bland annat

1) arten och omfattningen av affärsverksamheten samt i vilka former den bedrivs,

2) den juridiska formen och ägarstrukturen,

3) riskprofilen,

4) bindningar till andra institut eller finansiella system,

5) om något av undantagen i artikel 113.6 eller 7 i EU:s tillsynsförordning är tillämpligt på institutet eller företaget,

6) företagets investeringstjänster i enlighet med 11 § i lagen om investeringstjänster.

7 §

Bestämmelser om lagval

Denna lags bestämmelser om resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter ska tillämpas på ett instituts tillgångar och skulder i en annan EES-stat, om inte något annat följer av denna lag eller av lagvalsbestämmelserna i 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001).

AVDELNING II

BEREDSKAP FÖR RESOLUTION

2 kap.

Resolutionsplan

1 §

Skyldighet att upprätta en resolutionsplan

Verket ska, efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna för betydande filialer, upprätta en resolutionsplan för ett institut. Av resolutionsplanen ska framgå vilken beredskap det finns för resolutionsåtgärder som verket kan vidta, om förutsättningarna för att tillsätta en resolutionsförvaltning är uppfyllda. I planen ska närmare anges eventuella materiella hinder för möjligheterna till avveckling och omorganisering och vid behov nämnas vilka betydande åtgärder som krävs för att undanröja hindren.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på institut som hör till en grupp för vilken det enligt 5 § ska upprättas en koncernresolutionsplan.

I resolutionsplanen ska anges alternativa sätt när det gäller att komma till rätta med enskilda instituts problem samt när det gäller avhjälpande av omfattande instabilitet inom den finansiella sektorn eller det finansiella systemet.

Resolutionsplanen får inte bygga på antaganden om att institutet beviljas

1) extraordinärt offentligt finansiellt stöd,

2) akut likviditetsstöd från centralbanken, eller

3) likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

I resolutionsplanen ska ges en utredning om hur och när institutet kan ansöka om centralbankens stöd och närmare anges eventuella tillgångar som kan användas som säkerhet.

Verket kan ålägga ett institut att bistå vid upprättandet av en resolutionsplan och vid uppdatering av planen.

Verket kan besluta att institutet och företag hör till samma grupp som detta ska föra en detaljerad förteckning över finansiella avtal i vilka institutet eller ett företag som hör till samma grupp som detta är part. Verket kan bestämma en tid då förteckningen senast ska upprättas och uppgifter om avtalen ska tillställas verket.

2 §

Uppdatering av resolutionsplanen

Verket ska årligen uppdatera institutens resolutionsplaner.

En resolutionsplan ska dessutom uppdateras efter varje sådan förändring i institutets rättsliga eller funktionella struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som kan ha relevans för planens genomförbarhet eller annars förutsätter att planen uppdateras. Institutet och Finansinspektionen ska utan dröjsmål rapportera förändringar till verket.

3 §

Resolutionsplanens innehåll

Av resolutionsplanen ska framgå hur de alternativa resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter som avses i avdelning III tillämpas på institutet.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om de krav som ställs på resolutionsplanens innehåll för genomförande av resolutionsdirektivet.

4 §

Uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan

Institutet ska tillställa verket de uppgifter och utredningar som behövs för att upprätta, underhålla och genomföra resolutionsplanen. Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter och utredningar som behövs för upprättande av resolutionsplanen och genomförande av resolutionsdirektivet.

Om Finansinspektionen har de uppgifter och utredningar som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen på verkets begäran tillställa detta uppgifterna och utredningarna.

5 §

Skyldighet att upprätta en koncernresolutionsplan

Om en koncerns moderföretag inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat, ska verket upprätta en koncernresolutionsplan i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernens utländska dotterföretag och efter att ha hört resolutionsmyndigheterna i de stater där betydande filialer har sitt säte, i den mån som det är relevant från filialernas synpunkt. I koncernresolutionsplanen ska tas in en för hela koncernen gällande plan för eventuell resolution på moderföretagets nivå eller uppdelad på dotterföretagens nivå.

Av koncernresolutionsplanen ska framgå vilka resolutionsåtgärder som vidtas i fråga om följande koncernföretag:

- 1) det företag inom unionen som är moderföretag,
- 2) de dotterföretag inom unionen som hör till koncernen,
- 3) de företagsenheter som avses i 1 kap. 1 § 2 mom.,
- 4) de dotterföretag utanför unionen som hör till koncernen.

En koncernresolutionsplan ska upprättas på basis av de uppgifter som avses i 4 §.

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

I koncernresolutionsplanen ska

- 1) redogöras för resolutionsåtgärder som avser de enskilda koncernföretagen, samt anges åtgärdernas förenlighet med de alternativa förfaranden som avses i 1 § 3 mom.,
- 2) granskas i vilken utsträckning resolutionsverktyg som omfattar hela koncernen kan använ-

das och resolutionsbefogenheter utövas på ett samordnat sätt i fråga om koncernföretagen, inklusive åtgärder för att underlätta försäljning av koncernen eller en del av den till en tredje part och identifiera eventuella hinder i dessa avseenden,

3) vid behov redogöras för samarbetsarrangemang med tredjeländers myndigheter,

4) preciseras åtgärder som är nödvändiga för att underlätta resolutionen,

5) anges vilka ytterligare åtgärder verket har för avsikt att vidta i samband med resolutionen,

6) redogöras för hur resolutionsåtgärderna ska finansieras och enligt vilka principer det finansiella ansvaret ska fördelas mellan olika EES-stater.

Koncernresolutionsplanen får inte bygga på antaganden om att koncernen beviljas finansiellt stöd eller likviditetsstöd som avses i 1 § 4 mom. Principerna för ansvarsfördelningen när det gäller finansiering av resolutionsåtgärder ska fastställas opartiskt och i synnerhet beakta 14 kap. 13 §, inverkan på finansmarknadens stabilitet samt ett rättvist bemötande av alla medlemsstater som deltar i resolutionen.

I koncernresolutionsplanen ska ingå en beskrivning av hur avvecklingsalternativen enligt 3 kap. 2 § ska bedömas.

7 §

Förfaranden i anslutning till koncernresolutionsplaner

Moderföretaget i en koncern ska i enlighet med 4 § tillstålla verket uppgifter och utredningar om sig själv och, i den utsträckning som verket bestämmer, om de övriga koncernföretagen.

Verket ska förmedla information som avses i 1 mom. till

- 1) Europeiska bankmyndigheten,
- 2) resolutionsmyndigheterna i de till koncernen hörande dotterföretagens hemstater,
- 3) de EES-staters resolutionsmyndigheter där en betydande filial till ett koncerninstitut är belägen, till den del som detta är relevant för filialen,

4) de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i kreditinstitutsdirektivet,

5) resolutionsmyndigheterna i de EES-stater där företag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. är belägna.

Verket ska tillstålla de myndigheter som avses i 2 mom. all den information som är relevant för att dessa myndigheter ska kunna sköta sina uppgifter.

Verket är inte skyldigt att förmedla information om dotterföretag i tredjeländer utan samtycke av tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten för dotterföretaget i fråga.

Verket ska upprätta en koncernresolutionsplan och behandla planen och ändringar i den i resolutionskollegiet som avses i 14 kap. 2 §, efter att ha hört de behöriga myndigheter som svarar för tillsynen över instituten som hör till koncernen och för tillsynen över betydande filialer. Verket kan be ett tredjelands resolutionsmyndighet delta i behandlingen av ett ärende som avses i detta moment, om det i tredjelandet finns företag eller betydande filialer som hör till koncernen.

Koncernresolutionsplaner ska varje år uppdateras av verket.

En koncernresolutionsplan ska dessutom uppdateras efter varje sådan förändring i koncernens rättsliga eller funktionella struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som kan ha relevans för planens genomförbarhet eller som annars förutsätter att planen uppdateras.

8 §

Godkännande av koncernresolutionsplaner

Verket beslutar om godkännande av en koncernresolutionsplan i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av dotterföretagen.

Verket ska eftersträva ett gemensamt beslut med de myndigheter som avses i 1 mom. inom fyra månader från den dag då verket förmedlade information enligt 4 §.

Om de myndigheter som avses i 1 mom. inte har fattat ett gemensamt beslut enligt 1 mom. inom den tidsfrist som anges i 2 mom., ska ver-

ket fatta ett beslut om koncernresolutionsplanen. I beslutet, som ska tillställas koncernens moderföretag, ska beaktas de övriga resolutionsmyndigheternas synpunkter och reservationer.

Verket ska i sådana fall som avses i 3 mom. fatta ett beslut om en separat resolutionsplan för de dotterföretag som omfattas av verkets behörighet. Av beslutet ska framgå orsakerna till en tvist som avses i 3 mom. och beaktas de synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har framfört. Verket ska underrätta det i 14 kap. 2 § avsedda resolutionskollegiets övriga medlemmar om sitt beslut.

Om verket eller en annan myndighet som avses i 1 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta bankmyndighetens beslut samt slutgiltigt avgöra ärendet i enlighet med det beslutet.

Den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. är liktydig med förlikningstiden enligt den artikel som nämns i 5 mom. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den fyra månaders tidsfrist som nämns i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 3 eller 4 mom.

Verket ska i sådana fall som avses i 4 mom. och där något gemensamt beslut inte har kunnat fattas erkänna och tillämpa en annan resolutionsmyndighets beslut om dotterföretag som hör till dess behörighet.

Om verket gör bedömningen att en tvist om en koncernresolutionsplan som avses i 1 mom. har relevans för statens finanspolitiska ansvar, ska verket inleda en sådan omprövning av koncernresolutionsplanen som omfattar minimikrav för kapitalbas och nedskrivningsbara skulder.

9 §

Informationsskyldighet om resolutionsplaner

Verket ska tillställa Finansinspektionen sådana resolutionsplaner och koncernresolutionspla-

ner som avses i detta kapitel samt ändringar i planerna.

10 §

Förenklade skyldigheter för vissa institut

Verket ska med beaktande av de syften och principer som anges i 1 kap. 6 § samt de konsekvenser som det har för finansmarknadens funktion, övriga institut, tillgången på finansiering och över huvud taget för ekonomin, att ett institut försätts i konkurs, fastställa villkoren för avvikelser från följande krav på resolutionsplanen som föreskrivs i detta kapitel:

- 1) vilka uppgifter som ska ingå i resolutionsplanen,
- 2) tidsfrist för resolutionsplanen och dess uppdatering,
- 3) innehållet i den information som enligt 4 § behövs om ett institut,
- 4) information som behövs för den bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheterna för ett institut som avses i 3 kap. 1 § och för en koncern som avses i 3 kap. 2 §.

Före en sådan bedömning som avses i 1 mom. ska verket samråda med Finansinspektionen.

Verket ska rapportera till Europeiska bankmyndigheten om tillämpningen av denna paragraf.

11 §

Förpliktelser som gäller sammanslutningar

Verket kan besluta att 1—9 § inte ska tillämpas på institut som hör till en sådan sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker och som i enlighet med 9 kap. 1 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis har beviljats undantag från de tillsynskrav som avses i artikel 10 i EU:s tillsynsförordning.

Om ett institut i enlighet med 9 kap. 1 § i kreditinstitutslagen har beviljats undantag från tillsynskraven, ska 1—9 § i detta kapitel på grund av konsolidering tillämpas på institutets centralinstitut och på de institut som på det sätt som av-

ses i artikel 10 i EU:s tillsynsförordning har anslutit sig till centralinstitutet.

Resolutionsplanen för ett institut som i enlighet med artikel 6.4 i SSM-förordningen står under Europeiska centralbankens tillsyn eller som har en betydande andel av det finansiella systemet, ska upprättas i enlighet med 1—4 §.

Ett institut har en sådan betydande andel av det finansiella systemet som avses i 3 mom. om

1) det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder euro, eller om

2) dess andel av hemstatens bruttonationalprodukt överstiger 20 procent, om det sammanlagda värdet av tillgångarna inte är mindre än fem miljarder euro.

Verket ska rapportera till Europeiska bankmyndigheten om tillämpningen av denna paragraf.

12 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I EU:s resolutionsförordning föreskrivs om resolutionsplanering inom ramen för EU:s gemensamma resolutionsmekanism. I artikel 8 i den förordningen föreskrivs om företagsenheter och koncerner vilkas resolutionsplaner ska upprättas och godkännas av den gemensamma resolutionsnämnden som avses i artikel 42 i EU:s resolutionsförordning, i artikel 9 om andra än ovan nämnda företagsenheter och koncerner vilkas resolutionsplaner ska upprättas och godkännas av den nationella resolutionsmyndigheten och i artikel 11 om den gemensamma resolutionsnämndens rätt att vid upprättande av resolutionsplaner tillämpa förenklade skyldigheter och undantag.

3 kap.

Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

1 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av institut

Verket ska bedöma om ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag utan extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor. Verket ska vid bedömningen samråda med Finansinspektionen. Om institutet har en betydande filial i en annan EES-stat ska verket också samråda med de resolutionsmyndigheter som är behöriga i förhållande till filialen, om det är relevant från filialens synpunkt.

Ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

1) det kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande,

2) institutets verksamhet kan omstruktureras genom företagssanering, eller om

3) institutets verksamhet kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i dess kärnfunktioner säkras.

Avvecklingen, saneringen eller omorganiseringen av ett institutets verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES:s staters finansiella system.

Verket ska bedöma möjligheterna att avveckla och omorganisera ett institut samtidigt som det i enlighet med 2 kap. 1 och 2 § upprättar en resolutionsplan för institutet eller uppdaterar planen. Verket ska rapportera till Europeiska bankmyndigheten om det gör bedömningen att institutet inte uppfyller de villkor för avveckling eller omorganisering av verksamheten som föreskrivs i denna paragraf.

2 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av en koncern

Om verket ansvarar för en koncernresolution ska det i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernens dotterföretag bedöma om koncernen kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i 1 §. I samband med bedömningen ska verket samråda med Finansinspektionen och de myndigheter som ansvarar för tillsynen över de dotterföretag som hör till koncernen samt resolutionsmyndigheterna i de EES-stater där institut som hör till gruppen har betydande filialer, i den mån som detta är relevant från filialernas synpunkt.

En koncern kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

1) de institut som hör till koncernen kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande,

2) de institutets verksamhet som hör till koncernen kan omstruktureras genom företagssanering, eller om

3) de instituts verksamhet som hör till koncernen kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i institutens kärnfunktioner säkras antingen så att de separeras från övriga funktioner, om detta kan göras enkelt och utan onödigt dröjsmål, eller på något annat lämpligt sätt.

Avvecklingen, omstruktureringen eller omorganiseringen av en koncerns verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES-staters finansiella system.

Den bedömning som avses i denna paragraf ska i enlighet med 5 § i detta kapitel behandlas i det resolutionskollegium som avses i 14 kap. 2 §.

Bedömningen av möjligheterna att avveckla och omorganisera en koncern ska göras samtidigt som koncernresolutionsplanen upprättas eller uppdateras. Vid bedömningen ska iaktas det beslutsförfarande som föreskrivs i 2 kap. 8 §.

Verket ska utan dröjsmål underrätta Europeiska bankmyndigheten om det inte kan anses möjligt att avveckla en koncern.

3 §

Omständigheter som är relevanta för bedömningen

Genom förordning av finansministeriet utfärdas för genomförande av resolutionsdirektivet behövliga närmare bestämmelser om omständigheter som verket åtminstone ska beakta vid bedömningen av om villkoren enligt 1 och 2 § är uppfyllda.

4 §

Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten

Om verket i sin bedömning enligt 1 §, efter att ha hört Finansinspektionen, konstaterar att det finns ett väsentligt hinder för avveckling av ett institut eller omorganisering av dess verksamhet, ska verket skriftligen underrätta institutet, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de stater där institutet har betydande filialer.

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom., för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat.

Verket ska bedöma om de åtgärder som institutet föreslagit i enlighet med 2 mom. räcker för att undanröja ett hinder som verket konstaterat. Vid sin bedömning ska verket samråda med Finansinspektionen. Om verket anser att de åtgärder som institutet föreslagit inte räcker för att undanröja hindret, ska verket kräva att institutet vidtar de åtgärder som verket specificerat för att hindret ska kunna undanröjas. Verket ska skriftligen underrätta institutet om de åtgärder som krävs och institutet ska inom en månad efter att ha tagit emot meddelandet lägga fram en plan för hur åtgärderna ska genomföras. När verket beslutar vilka åtgärder som ska vidtas ska det visa varför de åtgärder det föreslagit är behövliga och

de åtgärder som institutet föreslagit inte är tillräckliga. Verket ska när det beslutar om åtgärdskraven beakta vilken inverkan hindret i fråga om avvecklings- och omorganiseringsmöjligheterna har på finansmarknadens stabilitet samt åtgärdernas inverkan på institutets affärsverksamhet, på stabiliteten i dess verksamhet och på institutets betydelse för samhällsekonomin.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

1) i syfte att säkerställa kärnfunktionerna omprövar innehållet i och behovet av koncerninterna finansieringsavtal samt upprättar serviceavtal om kärnfunktioner, antingen med koncerninterna eller med externa företag,

2) begränsar institutets ansvarsförbindelser,

3) på begäran eller regelbundet tillställer verket information som är relevant för resolutionen,

4) säljer vissa av institutets tillgångar,

5) begränsar eller avslutar vissa delar av institutets affärsverksamhet,

6) begränsar institutets affärsverksamhet eller produktförsäljning,

7) gör en sådan rättslig eller funktionell omstrukturering av institutet att dess kärnfunktioner i rättsligt och ekonomiskt hänseende kan åtskiljas från övriga funktioner vid tillämpningen av resolutionsverktyg enligt 9—11 kap.,

8) i institutets hemstat eller i dess moderföretags hemstat grundar ett finansiellt holdingföretag som moderföretag för institutet,

9) institutet eller dess moderföretag emitterar nedskrivningsbara skuldinstrument enligt 8 kap. i syfte att uppfylla villkoren i 8 kap. 7 §,

10) i syfte att uppfylla villkoren i 8 kap. 7 §, vidtar andra åtgärder än sådana som avses i 9 punkten, inklusive omförhandlar villkoren framför allt i fråga om nedskrivningsbara skuldinstrument som institutet emitterat eller i fråga om finansiella instrument som i enlighet med EU:s tillsynsförordning hör till de egna medlen, för att säkerställa att verkets beslut att i enlighet med 6 kap. skriva ned värdet på de finansiella instrumenten kan verkställas i den stat vars lag ska tillämpas på dem,

11) grundar ett separat finansiellt holdingföretag som ges bestämmanderätt över institutet, om

a) det är nödvändigt för att främja resolutionen av institutet och för undvikande av att användningen av sådana resolutionsbefogenheter och resolutionsverktyg som avses i denna lag får negativa konsekvenser för andra än finansiella företag som hör till koncernen,

b) institutet är dotterföretag till ett blandat finansiellt holdingföretag

Innan verket lägger fram åtgärdskrav för institutet enligt 3 mom. ska verket bedöma de konsekvenser som åtgärden eventuellt får för institutet, för den inre marknaden för finansiella tjänster samt för det finansiella systemets stabilitet i andra EES-stater och i Europeiska unionen. Verket ska vid bedömningen samråda med Finansinspektionen och vid behov också med Finlands Bank och finansministeriet.

Upprättandet av en resolutionsplan för institutet och utformningen av ett gemensamt beslut om godkännande av ett förslag till koncernresolution ska avbrytas till dess att verket har beslutat om åtgärder för undanröjande av ett relevant hinder.

5 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern

Om verket ansvarar för koncernresolutionen av ett institut ska det i ett resolutionskollegium som avses i 14 kap. 2 § i samråd med de övriga myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernföretagen om möjligt göra en sådan bedömning som avses i 2 § i detta kapitel och gemensamt besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska vidtas i koncernföretagen. I samband med beslutet ska det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) höras och, i fråga om betydande filialer, också de behöriga resolutionsmyndigheterna, om det är relevant från filialernas synpunkt.

Verket ska i samband med tillämpningen av denna paragraf i överensstämmelse med artikel

25.1 i Europeiska banktillsynsförordningen i samråd med Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten upprätta en rapport och sända den till koncernens moderföretag, de myndigheter som ansvarar för resolutionen av dotterföretagen och till resolutionsmyndigheterna i betydande filialers hemstater. I samband med rapporten ska de myndigheter höras som ansvarar för tillsynen över de institut som hör till koncernen. I rapporten ska behandlas väsentliga hinder för en effektiv användning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna i koncernen samt konsekvenserna för institutets affärsverksamhet, och rekommenderas lämpliga och riktade åtgärder som verket anser vara behövliga för undanröjande av hindren.

Koncernens moderföretag kan inom fyra månader från den dag då den tagit emot rapporten enligt 2 mom., för verket föreslå alternativa åtgärder för undanröjande av de hinder som preciseras i rapporten.

Om moderföretaget i enlighet med 3 mom. har föreslagit alternativa åtgärder ska verket underätta Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten samt resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen och betydande filialer, om detta är relevant från filialernas synpunkt. Verket ska sträva efter att resolutionskollegiet inom fyra månader efter rapporten fattar ett gemensamt beslut om de väsentliga hindren och om vilka åtgärder som krävs för undanröjande av dem. I beslutet ska beaktas åtgärdernas eventuella inverkan i alla de EES-stater där koncernen bedriver verksamhet. I samband med beslutet ska verket samråda med de behöriga resolutions- och tillsynsmyndigheterna för filialerna. Verket ska skriftligen delge det gemensamma beslutet till koncernens moderföretag.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom den tid som avses i 4 mom. ska verket besluta om åtgärder som avses i 4 § 4 mom. och ska genomföras på koncernnivå. I verkets beslut ska beaktas synpunkter och reservationer som framförts av andra resolutionsmyndigheter. Verket ska delge beslutet till koncernens moderföretag.

Om en annan resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförord-

ningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i denna paragraf till Europeiska bankmyndigheten, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 4 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett ärende kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den tidsfrist på fyra månader som nämns i 4 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 4 mom.

6 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern i en situation där planeringen av koncernresolutionen ska skötas av resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat

I en situation där planeringen av en koncernresolution hör till resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat och verket är behörig resolutionsmyndighet för ett dotterföretag som hör till koncernen, ska verket i resolutionskollegiet som avses i 14 kap. 2 §, i samråd med de övriga resolutionsmyndigheterna, göra en sådan bedömning som avses i 1 § i detta kapitel och fatta ett gemensamt beslut om åtgärder som avses i 4 § 4 mom. Verket ska delge den rapport som avses i 5 § 2 mom. till de dotterföretag i koncernen för vilka verket är behörig resolutionsmyndighet.

Om något gemensamt beslut inte har fattats inom den fyra månaders tidsfrist som avses i 5 § 4 mom. ska verket besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska riktas mot det finländska dotterföretaget. Verket ska beakta synpunkter som framförts av de övriga resolutionsmyndigheterna. Verket ska delge beslutet till det finländska dotterföretaget och till den resolutionsmyndighet som ansvarat för planeringen av koncernresolutionen.

Om en annan resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförord-

ningen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 5 § 4 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den nämnda tidsfristen på fyra månader eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 3 mom.

Verket kan överföra ärenden som avses i 1 mom. till Europeiska bankmyndigheten.

7 §

Tidigt ingripande

Verket kan innan ett institut ställs under resolutionsförvaltning ålägga institutet att börja förhandla med eventuella köpare om överlåtelse av institutets tillgångar eller affärsfunktioner, om

1) verket av Finansinspektionen har fått ett sådant meddelande som avses i 11 kap. 5 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen,

2) verket på vägande skäl antar att kreditinstitutet sannolikt under de följande tolv månaderna inte förmår uppfylla koncessionsvillkoren eller fullgöra sina åtaganden, eller om

3) kreditinstitutet har meddelat verket att det behöver offentligt kapital- eller likviditetsstöd som är avsett att trygga finansmarknadens funktion i svåra krissituationer.

8 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 10 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om bedömning av möjligheten att avveckla och omorganisera institut och koncerner samt om åtgärder för att undanröja hinder för avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter.

AVDELNING III

RESOLUTION

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

1 §

Villkor för resolutionsförvaltning

Ett institut kan ställas under resolutionsförvaltning om alla följande villkor är uppfyllda:

1) institutet är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet,

2) om man med beaktande av förhållandena inte rimligen kan anta att det med andra åtgärder är möjligt att inom en rimlig tid säkerställa institutets fortsatta verksamhet, utan att de mål äventyras som avses i 1 kap. 6 § 1 mom.,

3) ställande av institutet under resolutionsförvaltning behövs för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse.

Ett institut anses vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet på det sätt som avses i 1 mom. 1 punkten, om det

1) bryter eller sannolikt i en nära framtid kommer att bryta mot villkoren för fortsatt koncession,

2) är oförmöget eller sannolikt i en nära framtid kan bedömas bli oförmöget att fullgöra sina åtaganden, eller om det

3) behöver sådant extraordinärt offentligt stöd för att kunna fortsätta sin verksamhet, som är inte en tillfällig statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanken, eller om rekapisering på normala villkor av ett institut som inte uppfyller villkoren i 1 och 2 punkten eller i 6 kap. 1 § 2 mom. och när dessa åtgärder behövs för att avhjälpa en allvarlig störning på finansmarknaden.

Villkoret i 1 mom. 3 punkten uppfylls om ställande under resolutionsförvaltning är en proportionerlig och behövlig åtgärd för att uppnå de mål som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. och dessa mål

inte på motsvarande sätt kan uppnås genom att försätta institutet i konkurs eller likvidation.

Institutets styrelse ska utan dröjsmål meddela Finansinspektionen om den anser att institutet uppfyller de villkor som avses i 1 mom. 1 punkten. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta verket om ett meddelande som inspektionen mottagit i enlighet med detta moment.

Om verket eller Finansinspektionen gör bedömningen att institutet uppfyller de villkor som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten ska de underrätta dels varandra om bedömningen och dels

1) den behöriga tillsynsmyndigheten för institutet eller gruppens filial,

2) Finlands Bank och Europeiska centralbanken,

3) den myndighet som eventuellt är ansvarig för koncernresolutionen,

4) finansministeriet,

5) Europeiska systemrisknämnden.

2 §

Beslut om resolutionsförvaltning av ett institut

Verket ska, efter att det från Finansinspektionen fått ett sådant meddelande som avses i 1 § 4 mom. eller i 11 kap. 5 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen eller efter samråd med Finansinspektionen, på eget initiativ bedöma om de villkor som anges i 1 § är uppfyllda. Om verket bedömer att villkoren i 1 § inte är uppfyllda ska det besluta att institutet inte ska ställas under resolutionsförvaltning. Om villkoren är uppfyllda ska verket besluta att institutet ska ställas under resolutionsförvaltning. Av beslutet om resolutionsförvaltning ska framgå åtminstone

1) datum och klockslag då resolutionen inleds,

2) institutets skyldighet enligt 4 § att offentliggöra beslutet,

3) sådana åtgärder enligt denna lag som resolutionsmyndigheten beslutat om då den ställde institutet under resolutionsförvaltning.

Då institutet med ett beslut enligt 1 mom. har ställts under resolutionsförvaltning kan verket

besluta om åtgärder som avser institutets verksamhet, tillgångar och skulder, så som föreskrivs nedan i denna lag.

Om verket efter ett beslut som avses i 1 mom. fattar beslut om användning av resolutionsverktyg enligt 8—11 kap., ska på beslutets innehåll tillämpas 1 mom., på delgivande av beslutet 3 § och på offentliggörande av beslutet 4 §.

Om en värdering enligt 5 kap. 1 § i överensstämmelse med 3 § 1 mom. 1 punkten i det nämnda kapitlet visar att resolutionsvillkoren inte är uppfyllda, ska verket återkalla sitt beslut enligt 2 § i detta kapitel om att ställa institutet under resolutionsförvaltning. Beslutet om att återkalla beslutet ska omedelbart delges de aktörer som nämns i 3 § och offentliggöras i enlighet med 4 §.

I 17 kap. 3 § föreskrivs om överklagande av verkets beslut om att ställa ett institut under resolutionsförvaltning samt av beslut som avses i 3 och 4 mom.

3 §

Delgivning av beslut

Verket ska utan dröjsmål delge beslut som avses i 2 § till

1) det institut som beslutet avser,

2) Finansinspektionen och Europeiska centralbanken,

3) den behöriga tillsynsmyndigheten för en filial till det institut som ställts under resolutionsförvaltning,

4) en eventuell resolutionsmyndighet som svarar för institutets koncernresolution,

5) Finlands Bank,

6) Finansministeriet,

7) Europeiska systemrisknämnden,

8) de europeiska tillsynsmyndigheterna,

9) kommissionen,

10) upprätthållare av avvecklingssystem, om institutet är en sådan deltagare i avvecklingssystem som avses i 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999).

4 §

Offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande

En sammanfattning av ett beslut enligt 2 § om att ställa ett institut under resolutionsförvaltning, och i övriga fall hela beslutet, ska offentliggöras

- 1) på verkets webbsidor,
- 2) på Finansinspektionens webbsidor,
- 3) på det instituts webbsidor som är föremål för förfarandet,
- 4) på Europeiska bankmyndighetens webbsidor,
- 5) i officiella tidningen.

En sammanfattning som avses i 1 mom. ska innehålla en beskrivning av beslutets betydelse för institutets förvaltningsorgans behörighet och institutets avtalsparterers ställning och i synnerhet för slutkunderna samt för tillämpningen av principerna för insättningsgaranti.

Verket ska dessutom offentliggöra beslutet i Europeiska unionens officiella tidning samt i två riksomfattande dagstidningar på det officiella språket i de EES-stater där ett institut som omfattas av beslutet har en filial eller där institutet tillhandahåller tjänster enligt kreditinstitutslagen eller lagen om investeringstjänster. Verket ska också meddela när beslutet upphör att gälla.

I meddelandet om ett beslut som avses i 2 § ska samtidigt nämnas syftet med förfarandet, tillämplig lagstiftning, besvärstiden och behörig besvärsmyndighet. Beslutet är i kraft oberoende av om meddelandet offentliggjorts.

Om aktierna, andelarna eller skuldinstrumenten i det institut som förfarandet avser är föremål för handel på en reglerad marknad, ska utöver de uppgifter som avses i 2 mom. offentliggöras hur information enligt värdepappersmarknadslagen (746/2012) ska hållas tillgänglig för allmänheten.

Om aktierna, andelarna eller skuldinstrumenten i det institut som förfarandet avser inte är föremål för handel på en reglerad marknad, ska de uppgifter som avses i 2 mom. tillställas institutets kända aktie- eller andelsägare samt borgenärer.

Om ett beslut som avses i 1 mom. innebär att förverkligandet av någon av institutets avtalsparterers lagstadgade eller avtalsenliga rättigheter skjuts upp eller på annat sätt begränsas, ska utöver information som avses i 2 mom. dessutom offentliggöras varaktigheten av och villkoren för uppskovet eller begränsningen samt, om varaktigheten eller villkoren senare ändras, ändringarnas innehåll.

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp

När verket ställer ett institut under resolutionsförvaltning ska verket samtidigt ställa under resolutionsförvaltning

1) det dotterföretag till gruppens moderföretag som hör till samma grupp som institutet om det uppfyller villkoren i 2 mom.,

2) gruppens moderföretag, om det uppfyller villkoren i 1 § eller om det annars är skäl att ställa det under resolutionsförvaltning för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna lag på institut som hör till gruppen eller på hela gruppen.

Vid tillämpning av 1 § 1 mom. på företag som avses i denna paragraf ska de villkor som nämns i det momentet granskas både med avseende på de krav som gäller enskilda företag och med avseende på gruppbaseade krav som gäller koncernens moderföretag.

6 §

Allmänna principer för resolution

Vid användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter ska följande allmänna principer iakttas, om inte något annat följer av denna lag:

1) aktie- eller andelsägare, innehavare av kapitallån och borgenärer ansvarar för institutets förlust och ska ha samma förmånsrätt som vid institutets konkurs, och aktie- eller andelsägarnas aktier eller andelar ska dras in i samma förhållande som värdet skrivs ned för att täcka förlusterna,

2) borgenärer och andra innehavare av finansiella instrument som har samma förmånsrätt ska bemötas jämnt,

3) aktie- och andelsägare samt borgenärer får inte åsamkas större förluster än vad som hade varit fallet om institutet i stället för resolution hade försatts i konkurs,

4) verket ska för institutet utse en ny styrelse, verkställande direktör och högsta ledning, om detta inte äventyrar resolutionens syften.

Om ett institut som är ställt under resolutionsförvaltning är moder- eller dotterföretag i en koncern till vilken hör ett eller flera företag i en annan EES-stat, ska resolutionsåtgärderna genomföras så att konsekvenserna blir så små som möjligt för de övriga koncernföretagen och för hela koncernen samt för finansmarknadens stabilitet i alla de EES-stater där institutet bedriver verksamhet och i övriga EES-stater.

7 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 15 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om allmänna resolutionsprinciper, i artikel 16 om resolution av finansiella institut och moderbolag enligt artikel 2 b samt i artikel 18 om villkoren för ställande under resolutionsförvaltning och om resolutionsförfarandet.

5 kap.

Värdering av tillgångar och skulder

1 §

Värdering

Verket ska utan dröjsmål, innan värdet på aktier och andelar skrivs ned i enlighet med 6 kap. och innan resolutionsåtgärder vidtas, se till att institutets tillgångar och skulder värderas så som föreskrivs i detta kapitel (*värdering*). Verket kan följa bestämmelserna i detta kapitel också innan institutet ställs under resolutionsförvaltning.

Värderingen ska baseras på allmänt vedertagna metoder och, om inte något annat följer av Europeiska unionens, nedan *EU*, bestämmelser om statligt stöd, på försiktiga antaganden. Värderingens resultat ska vara rimligt och rättvist.

2 §

Värderare

Den som utför värdering enligt 1 § (*värderare*) ska ha sådan utbildning och erfarenhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet samt övriga relevanta omständigheter.

Värderaren ska vara oberoende i förhållande till verket och övriga myndigheter samt i förhållande till institutet i fråga och till andra företag i samma koncern.

3 §

Värderingens syfte

Syftet med värderingen är att skapa förutsättningar för verkets beslut om

1) huruvida de villkor för nedskrivning av värdet på aktier och andelar som föreskrivs i denna lag eller villkoren för ställande under resolutionsförvaltning är uppfyllda,

2) vilka resolutionsåtgärder som eventuellt ska vidtas,

3) huruvida värdet på aktier och andelar och antalet aktier som innehas av varje aktie- eller andelsägare ska skrivas ned och hur mycket,

4) huruvida skuldernas nominella belopp ska skrivas ned och skulderna konverteras till aktier eller andelar och i vilken utsträckning,

5) vilka tillgångar och skulder som ska överföras i samband med inrättandet av ett tillfälligt institut eller egendomsförvaltningsbolag samt hur stort vederlag som ska betalas till ett institut som ställts under resolutionsförvaltning och till dess aktie- eller andelsägare,

6) vilka av institutets tillgångar och skulder som ska överföras i samband med affärsverksamheten samt vilket nettovärde de tillgångar som ska överföras har på marknaden,

7) hur stort antal aktier eller andelar som ska överföras samt överföringspriset vid överföring av affärsverksamhet som sker genom överföring av institutets aktier eller andelar så som avses i 9 kap. 1 § 2 mom.

Dessutom ska det vid värderingen säkerställas att institutets alla eventuella förluster fastställs vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas eller värdet på aktier eller andelar skrivs ned.

4 §

Kompletterande bestämmelser om värdering

Vid värderingen ska

1) aktierna eller andelarna, kapitallånen och skulderna indelas i klasser beroende på förmånsrätten vid institutets likvidation och konkurs,

2) fastställas vilket belopp som betalas till innehavarna av finansiella instrument som hör till någon av de klasser som avses i 1 punkten, om institutet hade försatts i konkurs.

Vid värderingen ska det beaktas att verket kan

1) ta ut kostnaderna för användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter hos det institut som ställts under resolutionsförvaltning, i enlighet med 7 kap. 2 § 3 mom.,

2) ålägga institutet som har ställts under resolutionsförvaltning att till resolutionsfonden betala räntor eller avgifter för lån eller säkerheter som beviljats av fondens medel, med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om användning av resolutionsfondens medel.

Värderingen får inte baseras på antaganden om att institutet under eller efter resolutionen kommer att beviljas extraordinärt offentligt finansiellt stöd, akut likviditetsstöd från centralbanken eller likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

5 §

Utredning om och bilagor till värdering

Över värderingen ska det upprättas en skriftlig utredning och till den ska fogas en på bokföringen och bokslutshandlingarna baserad

1) uppdaterad balansräkning och en rapport över institutets finansiella ställning,

2) analys och specifikation av tillgångarnas bokföringsvärde, som vid tillämpning av 3 § 1 mom. 5 och 6 punkten kan kompletteras med tillgångarnas och skuldernas marknadsvärde,

3) förteckning över skulderna i bokföringen och bokslutshandlingarna samt uppgifter om motsvarande fordringar och om den förmånsrättsordning som ska tillämpas på dem i enlighet med lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992), nedan *betalningsordningslagen*,

4) förteckning över tillgångar som institutet innehar för en sådan tredje parts räkning som har äganderätt till tillgångarna.

6 §

Godkännande av värdering

Värderaren ska tillställa verket värderingen för godkännande inom den tid som verket bestämmer. Verket ska godkänna värderingen om den har utförts i enlighet med denna lag och om det inte finns något annat vägande skäl att inte godkänna den.

7 §

Preliminär värdering

Om en värdering enligt 1 § på grund av ärendets brådska natur eller av något annat vägande skäl inte kan göras före nedskrivning av värdet på aktierna eller andelarna eller innan resolutionsåtgärder vidtas, ska verket värdera tillgångarna och skulderna preliminärt (*preliminär värdering*).

En preliminär värdering ska göras, om möjligt, i enlighet med 1 §, 4 § 1 mom. och 5 §.

En preliminär värdering ska ha en reservation för eventuella ytterligare förluster.

Verket kan trots vad som föreskrivs i 1 § skriva ned värdet på aktier och andelar samt vidta resolutionsåtgärder på basis av den preliminära värderingen.

8 §

Komplettering av en preliminär värdering så att den blir definitiv

En preliminär värdering enligt 7 § ska utan obefogat dröjsmål kompletteras så att den i enlighet med 1—6 § blir definitiv. En definitiv värdering kan utföras antingen separat eller samtidigt som en bedömning enligt 12 §.

Vid en definitiv värdering ska dessutom

1) säkerställas att förlusterna till fullt belopp beaktas i institutets bokföring,

2) uppskattas behovet att skriva upp värdet på fordringarna eller betala ytterligare vederlag i enlighet med 9 §.

9 §

Annullering av skuldnedskrivning samt betalning av ytterligare vederlag

Om en värdering enligt 8 § visar att nettovärdet på institutets tillgångar är högre än det nettovärde som uppskattats vid den preliminära värderingen, ska verket ersätta den skada som orsakats av skillnaden till motsvarande delar genom att

1) annullera skuldnedskrivning som gjorts i enlighet med 8 kap.,

2) ålägga ett sådant tillfälligt institut som avses i 10 kap. eller ett sådant egendomsförvaltningsbolag som avses i 11 kap. att betala ytterligare vederlag till mottagarna av överförda tillgångar och skulder.

10 §

Värdering som fogas till verkets beslut

Verket ska foga en sådan värdering som avses i detta kapitel till sitt beslut om nedskrivning

av värdet på aktier eller andelar enligt 6 kap. 1 § och till beslut om tillämpning av resolutionsverktyg enligt 7 kap. 1 §.

Värderingen får inte separat överklagas genom besvär.

11 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 20 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om värdering av en sådan enhets tillgångar och skulder som avses i artikel 2 i den förordningen.

12 §

Bedömning av bemötandet av aktieägare, andelsägare och borgenärer

Verket ska utan dröjsmål efter det att resolutionsåtgärder enligt 8—11 kap. har vidtagits, göra en bedömning av om aktieägare, andelsägare och borgenärer på basis av beslutet får samma, bättre eller sämre bemötande än i det fall att institutet i stället för resolution skulle ha försetts i konkurs. Bedömningen ska göras separat från den värdering som avses i 1 §.

I fråga om den som gör bedömningen och godkännandet av bedömningen ska tillämpas vad som i 2 § föreskrivs om värderare och i 6 § om godkännande av värdering.

13 §

Bedömningsförfarande

Vid bedömning enligt 12 § ska följande beskrivas och utvärderas:

1) det bemötande som aktie- eller andelsägarna eller borgenärerna skulle ha fått om institutet som ställts under resolutionsförvaltning och varit föremål för resolutionsåtgärder skulle ha försetts i konkurs vid den tidpunkt då beslutet om ställande under resolutionsförvaltning fattades,

2) det faktiska bemötande som aktie- eller andelsägarna och borgenärerna fått under resolutionen av institutet,

3) eventuella skillnader i bemötandet enligt 1 respektive 2 punkten.

Vid bedömningen ska det

1) antas att institutet som ställts under resolutionsförvaltning och varit föremål för resolutionsåtgärder hade försatts i konkurs vid den tidpunkt då beslutet om ställande under resolutionsförvaltning fattades,

2) antas att resolutionsåtgärder inte vidtagits,

3) bortses från att institutet som ställts under resolutionsförvaltning eventuellt har beviljats extraordinärt offentligt stöd.

6 kap.

Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 §, det nominella värdet på aktier eller andelar i företag som hör till samma grupp som institutet och på andra poster i eget kapital, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar i samma förhållande som verkets förluster har täckts i enlighet med detta moment, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar har skrivits ned eller i enlighet med 8 kap. konverterats till finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen.

Verket ska vidta åtgärder enligt 1 mom. också om det anser att

1) det är nödvändigt att vidta åtgärder för att trygga institutets fortsatta verksamhet, eller

2) institutet behöver extraordinärt offentligt stöd.

Institutet har inte sådana förutsättningar att fortsätta verksamheten som avses i 2 mom. 1 punkten då det så som avses i 4 kap. 1 § 2 mom. är eller sannolikt är oförmöget att fortsätta med sin verksamhet och det med beaktande av förhållandena inte rimligen kan antas att det med andra åtgärder än sådana som avses i denna paragraf är möjligt att inom en rimlig tid säkerställa institutets fortsatta verksamhet. Vid bedömningen av om en grupp är eller sannolikt är oförmögen att fortsätta sin verksamhet ska tillämpas vad som i 4 kap. 1 § 2 mom. föreskrivs om bedömning av institutet.

Som stöd som avses i 2 mom. 2 punkten ska inte anses rekapitalisering på normala villkor av ett sådant institut som inte uppfyller de villkor som avses i 4 kap. 1 § 2 mom. 1 och 2 punkten eller i 2 mom. 1 punkten.

Antalet aktier eller andelar i institutet ska i samma förmånsrättsordning som vid en konkurs minskas i de poster i eget kapital som avses i 1 mom., om inte något annat följer av artikel 54 i EU:s tillsynsförordning. Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital ändrar inte ägarens ansvar för förpliktelser som hänför sig till det nedskrivna värdet eller för eventuell skadeståndsskyldighet till följd av överklagande av åtgärder som avses i 1 mom.

Nedskrivning av värdet på aktier eller andelar i dotterföretag får inte överstiga nedskrivningen av motsvarande poster i moderföretaget.

På minskning av aktie- eller andelskapital ska inte tillämpas vad som om det föreskrivs någon annanstans i lag, med undantag för vinstutdelningsbegränsningar till följd av minskning av aktie- eller andelskapital samt skyldigheten att anmäla minskning av aktie- eller andelskapital för registrering och registermyndighetens skyldighet att registrera minskningen.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om aktier och andelar ska också tillämpas på sparbankers grundfundsandelar.

Verket kan före tillämpningen av åtgärder enligt denna paragraf besluta att ett kreditinstitut i andelslagsform ska ombildas till ett andelsbanksaktiebolag enligt 18 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) och att en sparbank ska ombildas till ett sparbanksaktiebolag enligt 91 § i sparbankslagen (1502/2001).

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om behörighet som tillkommer ett instituts förvaltningsorgan.

2 §

Samråd med övriga myndigheter

Före ett sådant beslut som avses i 1 § ska verket underrätta Finansinspektionen om saken. Om institutet som är föremål för beslutet hör till en grupp vars gruppbaseade tillsyn en annan EES-stats tillsynsmyndighet ansvarar för, ska verket underrätta också denna tillsynsmyndighet samt motsvarande myndighet i den andra EES-staten.

Om ett dotterföretag som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten eller ett moderföretag som avses i 3 punkten är föremål för ett beslut ska verket underrätta också alla de övriga EES-staters tillsynsmyndigheter och motsvarande myndigheter där man har för avsikt att fatta beslut i överensstämmelse med 3 § 1 mom. 2 eller 3 punkten.

Av en underrättelse som avses i 1 eller 2 mom. ska framgå den tilltänkta åtgärden och dess motivering. I underrättelsen ska myndigheterna ges tillfälle att yttra sig om den.

Efter samråd med övriga myndigheter ska verket före ett beslut som avses i 1 § bedöma om det är möjligt att i stället för beslutet överföra tillgångar till institutet från dess moderföretag eller att göra ett tidigt ingripande enligt 11 kap. 5 a § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

Verket får inte fatta beslut som avses i 3 § 1 mom. 2 eller 3 punkten om någon av de myn-

digheter som avses i 1 eller 2 mom. i denna paragraf motsätter sig beslutet.

3 §

Nedskrivning av eget kapital i företag som hör till samma grupp

Då ett institut hör till samma grupp som ett institut i en annan EES-stat ska verket besluta om åtgärder som avses i 1 §, om institutet är

1) ett dotterföretag som är registrerat i Finland och den behöriga myndigheten i den andra EES-staten ansvarar för den gruppbaseade tillsynen och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av dotterföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om verket i ett gemensamt beslut med motsvarande myndighet i den andra EES-staten anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet,

2) ett dotterföretag som är registrerat i en annan EES-stat och Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av dotterföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om verket i ett gemensamt beslut med den andra EES-statens motsvarande myndighet anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet,

3) ett moderföretag och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av moderföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen, och att verket anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet.

På sådant gemensamt beslutsfattande som avses i 1 och 2 punkten ska tillämpas vad som föreskrivs i 14 kap. 10 §.

4 §

Beslutsinformation till andra myndigheter

Verket ska informera Finansinspektionen och de myndigheter som ansvarar för resolution av företag som hör till samma grupp eller för tillsynen i en annan EES-stat om beslut som avses i 1 §.

5 §

Offentliggörande av beslut

Verket ska på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i 1 § eller en beslutssammanfattning.

6 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 21 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om nedskrivning och konvertering av aktier och andelar när det gäller företagsenheter som avses i artikel 2 i den förordningen och koncerner som är etablerade i en deltagande medlemsstat.

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

1 §

Tillämpning av resolutionsverktyg

Verket ska besluta om tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg som avses i 2 § på ett institut då

1) institutet eller företaget har ställts under resolutionsförvaltning i enlighet med 4 kap. 1 §, och

2) verket i enlighet med 6 kap. 1 § har fattat ett beslut om att nedskriva det nominella värdet på finansiella instrument som räknas in i institutets eller företagets bokföringsmässiga kapitalbas eller, då de finansiella instrumenten inte har ett nominellt värde, det bokföringsmässiga

motvärdet och om indragning av varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar.

Beslut om tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg kan fattas samtidigt som eller efter ett beslut som avses i 1 mom. 2 punkten.

2 §

Resolutionsverktyg

Resolutionsverktyg är

1) nedskrivning av det nominella värdet på ett instituts eller tillfälligt instituts skulder och konvertering av skulderna till kapitalbasinstrument i syfte att förbättra institutets solvens eller överföra dess tillgångar i enlighet med 2—4 punkten, så som föreskrivs i 8 kap. (*nedskrivning och konvertering av skulder*),

2) inlösen och vidareöverföring av ett instituts aktier och andelar eller överföring av institutets tillgångar och skulder och omedelbart avslutande av institutets verksamhet, så som föreskrivs i 9 kap. (*överföring av affärsverksamhet*),

3) inlösen av ett instituts aktier och andelar från deras ägare och vidareöverföring till ett nybildat aktiebolag, eller överföring av institutets tillgångar och skulder till ett sådant aktiebolag för att fortsätta institutets eller företagets affärsverksamhet samt avslutande av institutets verksamhet, så som föreskrivs i 10 kap. (*tillfälligt institut*),

4) överföring av ett instituts eller tillfälligt instituts tillgångar och skulder helt eller delvis till ett eller flera sådana aktiebolag vars syfte är att så förmånligt som möjligt omvandla bolagets tillgångar till pengar, så som föreskrivs i 11 kap. (*egendomsförvaltningsbolag*).

Då vid resolutionen av ett institut används endast verktyg som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten och med dessa verktyg överförs endast en del av institutets tillgångar eller skulder, ska verket avveckla institutet genom ett insolvensförfarande eller genom likvidation. Vid avvecklingen av institutet ska verket beakta vilka verksamhetsförutsättningar den aktör eller det tillfälliga institut har som övertar affärsverksamheten samt de allmänna målsättningarna i 1 kap. 6 § och de allmänna principerna i 4 kap. 6 §.

Verket kan besluta ta ut en rimlig ersättning som motsvarar självkostnadsvärdet för sina kostnader för användningen av resolutionsverktyg hos institutet eller det tillfälliga institutet eller dra av ersättningen från det inlösenpris som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten. Verkets fordringar enligt detta moment ska betalas vid institutets konkurs eller vid avveckling av institutet eller bolaget enligt 1 mom. 3 eller 4 punkten, med bästa förmånsrätt efter garanterad insättning enligt verklagen och sådana fordringar som avses i 3 § i betalningsordningslagen.

Skillnaden mellan det överföringspris på aktier eller andelar som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och ett inlösenpris som är lägre än detta ska fullt ut ersättas till institutets aktie- eller andelsägare.

3 §

Beslutsfattande, registrering och rättsverkningar

Verket kan fatta beslut som behövs för att tillämpa resolutionsverktyg som avses i 2 § trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om den behörighet som tillkommer institutets förvaltningsorgan. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om förvaltningsorganens behörighet ska tillämpas om inte verket beslutar något annat. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om förvaltningsorganens straff- och skadeståndsrättsliga ansvar ska inte tillämpas på deras beslut, till den del som behörigheten har begränsats i enlighet med detta moment.

Om ett institut företar en rättshandling i strid med 1 mom. om behörighet är rättshandlingen ogiltig, utom i det fall att den andra parten var i god tro om att institutet inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

I fråga om registrering av beslut som avses i 1 § och beslutens rättsverkningar samt i fråga om beslutsprocessen hos andra mottagande företag än tillfälliga institut och egendomsförvaltningsbolag samt rapportering till myndigheter ska tillämpas vad som föreskrivs någon annanstans i lag, om inte annat följer av denna lag. På registrering av aktiekapital som i form av apport

betalats till ett institut, till ett tillfälligt institut eller till ett egendomsförvaltningsbolag ska inte tillämpas vad som i 2 kap. 8 § 3 mom. i aktiebolagslagen (624/2006) föreskrivs om revisorsyttrande.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om återvinning till konkursbo och om en borgenärs rätt att motsätta sig en rättshandling ska inte tillämpas på rättshandlingar som innebär att verket överför ett instituts eller företags tillgångar eller skulder i enlighet med denna lag och inte heller på verkets beslut enligt 7 §. På en insättares rätt att säga upp en insättning ska dock tillämpas 6, 9 och 13 § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 9, 10 och 30 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform samt 69, 87 a och 89 § i sparbankslagen.

I 12 kap. 7 § föreskrivs om de rättsverkningar som beslut som avses i denna paragraf har på avtalsparterers rättigheter.

Om något annat av Finansinspektionens tillsynsobjekt än ett sådant institut som är föremål för åtgärder, till följd av tillämpningen av 8—11 kap. inte längre uppfyller sina lagstadgade krav, ska verket underrätta Finansinspektionen om detta. Finansinspektionen ska, efter att ha fått underrättelsen, för ett sådant tillsynsobjekt sätta ut en tidsfrist inom vilken tillsynsobjektet ska uppfylla de lagstadgade kraven.

4 §

Offentliggörande av beslut

Verket ska på sina webbsidor offentliggöra ett beslut som avses i 1 § eller en sammanfattning av beslutet.

5 §

Tillämpning av värdepappersmarknadslagstiftningen

Vad som i 4 kap. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs om prospekt och innehållet i prospekt samt i 11 kap. i den lagen om offentliga uppköpserbjudanden och skyldighet att lämna

erbjudanden, ska inte tillämpas vid överföring eller förvärv av aktier med stöd av bestämmelserna i 9—11 kap. i denna lag.

6 §

Tillämpning av bestämmelserna om ägartillsyn

När skulder konverteras till aktier eller andelar på det sätt som avses i 8 kap. eller när aktier eller andelar överförs med stöd av 9 kap., tillämpas 3 kap. i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster och 32 a—32 c § i lagen om Finansinspektionen, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf.

Finansinspektionen ska utan obefogat dröjsmål besluta om den förbjuder ett förvärv eller begränsar rättigheter som är baserade på aktier eller andelar. I sin prövning ska Finansinspektionen beakta hur brådskande konverteringen av skulder eller överföringen av affärsverksamhet är samt behovet att uppnå syftet med resolutionen. Finansinspektionens beslut ska delges verket och den anmälningsskyldige.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen och i lagen om investeringstjänster kan verket med stöd av bestämmelserna i 8 och 9 kap. i denna lag överföra aktier och andelar innan Europeiska centralbanken har fattat beslut enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i kreditinstitutslagen eller Finansinspektionen har beviljat tillstånd enligt 7 kap. 15 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster. Verket har emellertid uteslutande rätt att utöva de rättigheter som är förenade med aktierna och andelarna till dess att Europeiska centralbanken har fattat sitt beslut eller Finansinspektionen har beviljat nämnda tillstånd eller har beslutat om den förbjuder överlåtelsen av aktierna eller andelarna eller till utgången av den tidsfrist som avses i 32 b § i lagen om Finansinspektionen.

7 §

Tillsättning av ombud

Verket kan genom sitt beslut för ett institut tillsätta ett ombud som enligt verkets anvisning-

ar ska utöva den behörighet som tillkommer verket enligt denna lag. Verket ska i enlighet med 4 kap. 4 § 1—3 mom. offentliggöra beslutet att tillsätta ett ombud. På ombudet tillämpas bestämmelserna om tjänsteansvar för verkets tjänstemän.

Ombudet ska ha med avseende på uppdragets art och omfattning tillräcklig förmåga, erfarenhet och yrkesskicklighet och också i övrigt vara lämplig för uppdraget. Ombudet ska i uppdraget på alla sätt främja de allmänna resolutionsmålen som avses i 1 kap. 6 §. Ombudet ska regelbundet och alltid i början och slutet av sin mandatperiod upprätta och tillställa verket en rapport om institutets finansiella situation och om skötseln av sina uppgifter som ombud.

Ett ombud kan tillsättas för högst ett år. Ombudets mandatperiod kan av särskilda skäl förlängas med ett år i sänder. Verket kan återkalla tillsättningen.

Om ett ombud tillsätts för ett institut som hör till samma grupp som ett institut i en annan EES-stat, ska verket med motsvarande resolutionsmyndigheter i den andra EES-staten om möjligt avtala att samma ombud ska tillsättas för alla institut som hör till gruppen.

Om ombudet med stöd av denna paragraf har den behörighet som tillkommer institutets styrelse eller verkställande direktör, ska verket göra en registeranmälan om begränsning av styrelsens eller verkställande direktörens behörighet och med ombudets personuppgifter. Uppgifterna ska föras in i handelsregistret, utöver de som ska registreras med stöd av handelsregisterlagen (129/1979).

8 §

Registrering i andra EES-stater

Verket ska be att beslut som avses i 1 § förs in i en annan EES-stats fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register, om sådana beslut ska registreras enligt lagstiftningen i staten i fråga.

9 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 17 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om fordringars förmånsrätt, i artikel 22 om allmänna principer för resolutionsverktyg och i artikel 23 om resolutionsplaner som ska innehålla detaljerade uppgifter om de resolutionsverktyg som tillämpas på institut under resolution.

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

1 §

Rätt att skriva ned det nominella värdet av skulder och konvertera dem till kapitalbasinstrument

Verket kan genom sitt beslut, med de undantag som anges i 5 och 6 §, helt eller delvis skriva ned det nominella värdet av andra skuldinstrument i institut och tillfälliga institut enligt 10 kap. än sådana som avses i 4 §, nedan *nedskrivningsbara skulder*, och konvertera de nedskrivna skulderna till kapitalbasinstrument på det sätt som föreskrivs i detta kapitel.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om tillfälliga instituts skulder ska också tillämpas på skulder som i enlighet med denna lag har överförts till ett tillfälligt institut.

Ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning ska ha adekvata system för att säkerställa att verket vid behov utan dröjsmål kan få tillgång till information som behövs för tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

2 §

Förslag till omorganisierungsplan av verksamheten

Ett institut ska inom en månad från ett beslut som avses i 1 § för verket lägga fram ett förslag till omorganisering av verksamheten. Verket kan

av särskilda skäl förlänga tidsfristen med en månad.

Verket ska i samråd med Finansinspektionen bedöma förslaget. Om det är sannolikt att genomförandet av förslaget återställer institutets livskraft, ska verket godkänna förslaget. Om detta mål inte uppnås genom förslaget, ska verket i samråd med Finansinspektionen underrätta institutet om sin bedömning. Institutet ska då inom två veckor efter meddelandet tillställa verket ett kompletterat förslag. Verket ska inom en vecka efter att ha fått det kompletterade förslaget antingen kräva att institutet ytterligare kompletterar förslaget eller godkänna förslaget.

Vid nedskrivning av det nominella värdet av ett i 1 kap. 1 § 2 mom. avsett företags skuldinstrument ska moderföretaget lägga fram ett förslag som avses i 1 mom. i denna paragraf och som omfattar gruppens samtliga företag.

Institutet ska genomföra åtgärderna i det förslag som godkänts i enlighet med 2 mom. och minst var sjätte månad rapportera till verket hur genomförandet av förslaget framskrider. Verket kan i samråd med Finansinspektionen förutsätta att institutet kommer in med ett nytt förslag för godkännande av verket, om verket anser att detta behövs för att uppnå det mål som avses i 2 mom.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om vilka krav som ska ställas på förslag enligt denna paragraf som behövs för genomförande av resolutionsdirektivet.

3 §

Genomförande av nedskrivning och konvertering av skulder

När verket skriver ned skuldernas nominella värde och konverterar det belopp som motsvarar nedskrivningen till kapitalbasinstrument, ska verket på basis av en värdering enligt 5 kap. uppskatta det totalbelopp varmed de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde ska skrivas ned och, under de förutsättningar som föreskrivs i 4 mom., konvertera det till kapitalbasinstrument.

Om institutets skulder överstiger dess tillgångar ska verket först skriva ned skuldernas bokföringsvärde med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan skulderna och tillgångarna, i samma ordning som skulderna vid institutets konkurs motsvarar förluster.

Dessutom ska verket skriva ned skuldernas nominella värde och konvertera ett mot nedskrivningen svarande belopp till kärnprimärkapitalinstrument. Konvertering ska göras på ett sådant belopp som efter nedskrivningen av skuldernas nominella värde enligt 2 mom. behövs för att öka institutets eller det tillfälliga institutets kapitalbas till ett sådant tröskelvärde som gör det möjligt att trygga marknadens förtroende för institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet.

Om ett institut eller ett tillfälligt institut har finansiella instrument med sämre förmånsrätt vid konkurs, ska värdet av sådana skulder skrivas ned till fullt belopp innan värdet av skulder med bättre förmånsrätt skrivs ned. Om ett institut eller ett tillfälligt institut har finansiella instrument som enligt villkoren kan konverteras till instrument som vid en konkurs har sämre förmånsrätt, ska instrumenten konverteras i enlighet med de villkor som gäller för dem, innan detta moment tillämpas.

När skulder i enlighet med 1 mom. konverteras till kapitalbasinstrument kan verket använda olik konverteringsförhållande för skulder som vid konkurs har olika förmånsrätt. Verket ska då iaktta den ena av följande principer:

1) konverteringsförhållandet ska vara sådant att det garanterar att borgenären får rimlig ersättning för den förlust som orsakas av att värdet av en skuld skrivs ned och konverteras,

2) konverteringskursen för skulder med bättre förmånsrätt ska vara högre än för skulder med sämre förmånsrätt.

En borgenär med en fordran vars nominella värde har skrivits ned på grundval av vad som föreskrivs i 3 mom. har rätt att få mot nedskrivningen svarande finansiella instrument med sämre förmånsrätt än den nedskrivna skulden. I 13 kap. föreskrivs om andra skyddsåtgärder för borgenärer.

Vad som nedan i detta kapitel föreskrivs om institut ska också tillämpas på tillfälliga institut som avses i 10 kap.

4 §

Skulder vars nominella värde inte kan skrivas ned

Detta kapitel ska inte tillämpas på följande skulder:

1) insättningar som ersätts enligt 5 kap. i verklagen,

2) säkrade skulder, om säkerhetens verkliga värde täcker skuldbeloppet,

3) skulder baserade på anställningsförhållanden, med undantag för rörliga ersättningar som avses i 8 kap. 2 § 4 punkten i kreditinstitutslagen,

4) skulder för köp av råvaror och tjänster som institutet eller företaget behöver i sin verksamhet,

5) en ursprungligen högst sju dagars skuld till ett institut som inte hör till samma grupp som institutet i fråga,

6) skulder som uppkommit i samband med clearing och avveckling av betalningar eller värdepapper inom ett avvecklingssystem som avses i 2 § 1 mom. i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och som förfaller till betalning tidigare än sju dagar från ett beslut som avses i 7 kap. 1 § i denna lag,

7) insättningsgarantiavgifter enligt 5 kap. 4 § 1 mom. i verklagen.

5 §

Fakultativa undantag i fråga om nedskrivningsbara skulder

Verket kan med de begränsningar som anges nedan i denna paragraf besluta att 1 § inte ska tillämpas på en skuld eller en del av en skuld. Denna paragraf ska inte tillämpas på finansiella instrument som hänförs till institutets kapitalbas.

Verket kan fatta ett beslut enligt 1 mom., om nedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

1) i praktiken inte kan ske inom en rimlig tid,
2) på ett orimligt sätt skulle äventyra institutets förmåga att upprätthålla sina kärnfunktioner eller fortsätta med sin kärnverksamhet,

3) på ett orimligt sätt skulle äventyra finansmarknadens stabilitet,

4) skulle försämra värdet på andra borgenärsfordringar mer än i det fall att skulderna inte skrivs ned och konverteras.

Belopp som inte skrivs ned i enlighet med 1 mom. kan användas för nedskrivning av övriga nedskrivningsbara skulders nominella värde enligt 1 §, dock med iakttagande av 4 kap. 6 § 1 mom. 3 punkten. Verket kan också besluta att det belopp som inte skrivs ned ska täckas ur resolutionsfonden i enlighet med 6 §.

När verket överväger sitt beslut enligt 1 mom. ska det i tillräcklig utsträckning beakta åtminstone

1) principen att de förluster som ett institut under resolution har ådragit sig ska täckas genom nedskrivning av de finansiella instrument som hänför sig till kapitalbasen och skulderna med iakttagande av samma förmånsrätt som vid institutets konkurs,

2) de egna medel och nedskrivningsbara skulder som återstår för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning,

3) behovet av tillräckliga medel för resolutionen.

Verket ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om beslut som avses i denna paragraf. Om 6 § tillämpas på ett beslut, får detta inte verkställas utan kommissionens samtycke.

6 §

Användning av resolutionsfonden i särskilda fall

Ett instituts skulder som inte skrivits ned med stöd av 3 § och som enligt 3 mom. i den paragrafen inte har täckts genom ökning av de övriga skuldernas andel av hela det nedskrivna beloppet, kan helt eller delvis täckas med medel ur re-

solutionsfonden så som föreskrivs i denna paragraf.

Resolutionsfondens medel kan, med de begränsningar som nämns i 3 mom., användas i sådana fall som avses i 1 mom. för

1) täckning av institutets förluster om de överskrider institutets nettotillgångar värderade enligt 5 kap. 1 §,

2) förvärv av aktier och andelar i institutet samt andra finansiella instrument som hänförs till institutets kapitalbas.

Verket kan som villkor för tillämpning av 2 mom. 2 punkten ställa att det belopp som med stöd av punkten betalats till institutet senare ska återbetalas av institutets utdelningsbara fria egna kapital.

Resolutionsfondens medel kan användas för sådana syften som avses i 2 mom. endast efter det att de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde i enlighet med 1 § har skrivits ned med minst ett belopp som motsvarar åtta procent av det under resolutionsförvaltning ställda institutets balansomslutning som beräknats enligt 5 kap. Medel kan användas dock högst till ett belopp som

1) behövs för att trygga de finansiella verksamhetsförutsättningarna för institutet som har ställts under resolutionsförvaltning på det sätt som avses i 7 kap. 1 §, och som

2) motsvarar högst fem procent av institutets som har ställts under resolutionsförvaltning balansomslutning beräknad enligt 5 kap., om inte något annat följer av 5 mom. i denna paragraf.

Verket kan i undantagsfall besluta att ett belopp som överstiger den gräns som föreskrivs i 4 mom. 2 punkten ska täckas med medel ur fonden eller på något annat sätt. Förutsättning är att det nominella värdet av alla nedskrivningsbara skulder har skrivits ned till fullt belopp i enlighet med detta kapitel, med undantag för

1) medel på konto i en inlåningsbank,
2) ännu inte registrerade medel på konto som används för betalningsförmedling,

3) medel som tillhör ett offentligt samfund, ett annat institut eller ett finansiellt institut.

Resolutionsfondens medel kan, med avvikelse från 4 mom., användas för ändamål som avses i 2 mom., om

1) de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde har skrivits ned och av skulderna i enlighet med 1 § har konverterats minst ett belopp som motsvarar 20 procent av det sammanlagda beloppet av institutets som har ställts under resolutionsförvaltning riskvägda tillgångar och poster utanför balansräkningen enligt EU:s tillsynsförordning,

2) resolutionsfonden disponerar över minst ett belopp som motsvarar tre procent av garanterade insättningar enligt 5 kap. 8 § i verklagen, och om

3) institutets som har ställts under resolutionsförvaltning tillgångar enligt den konsoliderade balansräkningen uppgår till mindre än 900 miljarder euro.

7 §

Minimikrav för nedskrivningsbara skulder

Ett institut ska ständigt ha en kapitalbas och nedskrivningsbara skulder som sammanlagt uppgår till minst ett belopp som verket bestämmer. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet. Verket ska när det fastställer kravet beakta åtminstone

1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen,

2) behovet att, i det fall att skulderna nedskrivs och konverteras, säkerställa att institutet har tillräckligt med nedskrivningsbara skulder för att institutets kapitalbas ska kunna ökas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet samt marknadens förtroende,

3) institutets storlek, affärs- och finansieringsmodell samt riskprofil,

4) i vilken utsträckning resolutionen kan finansieras ur insättningsgarantifonden i enlighet med 5 kap. 14 § i verklagen,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om ett instituts kapitalbas, nedskrivningsbara skulder och balansomslutning ska tillämpas på institutets konsoliderade kapitalbas, konsoliderade nedskrivningsbara skulder och konsoliderade balansomslutning. I 12 § 3 mom. föreskrivs om värdering av derivat.

De nedskrivningsbara skulderna kan räknas in i det sammanlagda belopp som avses i 1 mom. endast om

1) det finansiella instrumentet är till fullo betalt,

2) institutet inte direkt eller indirekt har beviljat kredit eller ställt säkerhet för förvärv av de finansiella instrument som skulden är baserad på,

3) skulden förfaller till betalning tidigast ett år efter att den uppkommit,

4) skulden inte hänför sig till ett derivat,

5) skulden inte är baserad på en garanterad insättning enligt 5 kap. 8 § i verklagen,

6) institutet inte har någon fordringsrätt och inte har ställt säkerhet eller gått i borgen för skulden.

Om ett tredjeland ska tillämpas på en skuld kan verket förutsätta att skulden ska betraktas som en nedskrivningsbar skuld endast i det fall att verkets eventuella beslut om nedskrivning och konvertering av skulden anses vara bindande och giltigt enligt tredjelandets lagstiftning. På yrkande av verket ska institutet lägga fram utredning om saken.

Denna paragraf ska inte tillämpas på hypoteksbanker som avses i 2 kap. i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010).

8 §

Skulder som är nedskrivningsbara enligt avtal

Verket kan besluta att minimikravet enligt 7 § delvis ska täckas med skulder som är nedskrivningsbara enligt avtal. Som sådan skuld kan godkännas endast en skuld på vilken tillämpas avtalsvillkor

1) som gör det möjligt att i enlighet med detta kapitel skriva ned eller konvertera skulden före övriga nedskrivningsbara skulder, och

2) som innebär att skulden vid konkurs ges sämre förmånsrätt än övriga nedskrivningsbara skulder.

9 §

Tillsyn över minimikrav för nedskrivningsbara skulder

Ett institut ska ha tillräckliga system för att säkerställa att verket fortlöpande kan övervaka att institutet eller företaget uppfyller de krav som föreskrivs i 7 §. Verket ska i samråd med Finansinspektionen fortlöpande övervaka att kraven efterlevs.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om de minimikrav som enligt 7 § ställs på varje institut.

10 §

Samarbete med andra EES-staters resolutionsmyndigheter

Verket ska tillsammans med de övriga myndigheter som ansvarar för resolution av koncernbolag besluta om tillämpning av minimikravet för nedskrivningsbara skulder på basis av moderföretagets konsoliderade balansomslutning.

Om de myndigheter som avses i 1 mom. inte inom fyra månader har fattat ett sådant gemensamt beslut som avses i 1 mom. och verket är ansvarig myndighet för koncernresolutionen, ska verket fatta beslutet. I beslutet ska beaktas den bedömning av koncernbolagen som gjorts av de övriga resolutionsmyndigheterna, och beslutet ska tillställas koncernens moderföretag.

Om en myndighet som avses i 1 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i 1 eller 2 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. är liktydig med den förlikningstid som

avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 2 mom.

Om det till samma grupp som institutet eller ett institut som är beläget i en annan EES-stat hör minst ett företag som har sitt säte i Finland och minst ett företag som har sitt säte i en annan EES-stat, ska verket tillsammans med resolutionsmyndigheten i den andra EES-staten eftersträva ett gemensamt beslut om tillämpning av 7 § eller av motsvarande lagstiftning i den andra EES-staten på moderföretaget på basis av den konsoliderade balansomslutningen och om tillämpning av 7 § eller motsvarande lagstiftning i den andra EES-staten på dotterföretaget.

Om de myndigheter som avses i 5 mom. inte inom fyra månader har fattat ett sådant gemensamt beslut som avses i det momentet ska verket fatta beslutet i fråga om dotterföretag som hör till dess behörighet. I beslutet ska beaktas de myndigheters synpunkter och reservationer som ansvarar för koncernresolutionen och beslutet ska tillställas koncernens moderföretag och dotterföretag.

Om den för koncernresolutionen ansvariga myndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i 6 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut. Ärendet får dock inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten, om det på basis av dotterbolagets balansomslutning beräknade kravet med högst en procentenhet skiljer sig från det på basis av den konsoliderade balansomslutningen beräknade kravet.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 6 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Euro-

peiska bankmyndigheten efter den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 2 mom.

Beslut som avses i denna paragraf ska omprövas minst en gång per år.

11 §

Undantag från tillämpning av minimikraven för nedskrivningsbara skulder i en grupp

Verket kan i egenskap av ansvarig koncernresolutionsmyndighet besluta att på ett institut som verkar som moderföretag i en grupp ska tillämpas minimikravet enligt 7 § endast på basis av institutets konsoliderade finansiella ställning. En förutsättning är att Finansinspektionen på moderföretaget har beslutat tillämpa kapitalkravet enligt artikel 7 i EU:s tillsynsförordning endast på basis av institutets konsoliderade finansiella ställning.

Verket kan i egenskap av den myndighet som ansvarar för resolution av ett institut som är dotterföretag i en grupp besluta att minimikravet enligt 7 § inte ska tillämpas på dotterföretaget, om

1) gruppens moderföretag och dotterföretaget i fråga är registrerade och övervakas i Finland,

2) moderföretaget i enlighet med 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen har bestämmanderätt över dotterföretaget och dotterföretaget omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderföretaget,

3) på gruppens moderföretag i Finland tillämpas det minimikrav som föreskrivs i 7 §, på basis av moderföretagets konsoliderade finansiella ställning,

4) det inte föreligger några hinder för att moderföretaget övertar ansvaret för dotterföretagets skuld eller tecknar finansiella instrument som hänför sig till dotterföretagets kapitalbas,

5) dotterföretaget leds i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget garanterar dotterföretagets åtaganden på ett

sätt som Finansinspektionen godkänt, eller dotterföretagets exponeringar är mindre betydande,

6) förfarandena för bedömning, mätning och tillsyn av moderföretagets exponeringar omfattar också dotterföretaget, och om

7) Finansinspektionen i enlighet med artikel 7.1 i EU:s tillsynsförordning har beviljat undantag i fråga om tillämpningen av kravet på dotterföretagets minimikapitalbas.

12 §

Hur nedskrivning och konvertering tillämpas på derivat

Derivatskulder kan skrivas ned endast efter det att derivatkontraktet har avslutats. Verket kan i samband med resolutionsåtgärder avsluta ett derivatkontrakt oberoende av dess villkor.

Om nettningsavtal tillämpas på derivatkontrakt ska verket eller en värderare som avses i 5 kap. 2 § i samband med värdering enligt 1 § i det kapitlet fastställa en sådan derivatsskuld till nettobelopp, i enlighet med nettningsavtalets villkor.

Verket eller en värderare som avses i 5 kap. 2 § ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat utifrån

1) metoder som lämpar sig för att fastställa värdet på olika klasser av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningsavtal,

2) principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet av derivatpositioner ska fastställas,

3) metoder som lämpar sig för att jämföra den värdeförstörelse som skulle följa av att derivatkontrakt avslutas med den förlust som skulle bli följden av nedskrivningen och konverteringen av skulder som hänför sig till derivat.

13 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 12 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om de minimikrav som institut och moderföretag enligt artiklarna 8 och 9 ska vara skyldiga att följa när det gäller egna medel och

nedskrivningsbara skulder som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter. I artikel 27 i den förordningen föreskrivs om nedskrivning av skulder och om konvertering av skulder till kapitalbasinstrument.

9 kap.

Överföring av affärsverksamhet

1 §

Rätt att överföra ett instituts affärsverksamhet

Verket kan besluta att ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning affärsverksamhet helt eller delvis ska överföras till ett annat institut eller till någon annan tredje part i en eller flera omgångar, så som föreskrivs i detta kapitel. Denna paragraf ska inte tillämpas på överföring av affärsverksamhet till ett tillfälligt institut, om inte något annat föreskrivs i 10 kap.

Med *överföring av affärsverksamhet* avses i denna lag

- 1) fusionering av ett institut med ett annat institut eller med ett annat företag,
- 2) uppdelning av ett institut i två eller flera institut eller andra företag,
- 3) annan överföring av ett instituts tillgångar och skulder till en köpare,
- 4) inlösen och vidareöverföring av ett instituts aktier och andelar.

2 §

Principer för överföring av affärsverksamhet

Affärsverksamhet får inte överföras på villkor som avviker från dem som allmänt tillämpas vid verksamhetsöverlåtelse mellan parter som inte står i beroendeförhållande till varandra. Vid inlösen av aktier och andelar i ett institut under resolution bestäms inlösenvärdet på basis av en värdering enligt 5 kap.

Verket kan, med samtycke av förvärvaren, till institutet återföra tillgångar och skulder som i enlighet med detta kapitel har överförts till ett annat företag eller, när det är fråga om aktier el-

ler andelar som lösts in hos en aktie- eller andelsägare, till denne. Överföringar som avses i detta moment ska göras på villkor som avses i 1 mom.

På överföring av affärsverksamhet ska tillämpas sådana skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som avses i 13 kap.

Det mottagande institutet anses fortsätta det instituts verksamhet som har ställts under resolutionsförvaltning, om det mottar rätten att tillhandahålla tjänster och att etablera sig i en annan EES-stat.

3 §

Förfarandet vid överföring av affärsverksamhet

Verket ska offentligt bjuda ut sådan affärsverksamhet till försäljning som ska överföras eller separat bjuda ut varje del av verksamheten, om inte något annat följer av 2 mom.

Verket kan överföra affärsverksamhet utan att offentligt bjuda ut den, om offentligt utbud skulle hota finansmarknadens stabilitet eller i övrigt äventyra syftet med resolutionen, eller försvåra ett effektivt genomförande av resolutionen.

Verket ska välja ett sådant förmånligaste anbud som inte äventyrar möjligheterna att på ett tillförlitligt sätt fortsätta med den affärsverksamhet som ska säljas eller förverkligandet av resolutionens syften.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel kan en värdepappersemittent under de förutsättningar som föreskrivs i 6 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen skjuta upp offentliggörande av uppgifter som avses i den paragrafen.

4 §

Fortsättning av affärsverksamheten

Det mottagande företaget har rätt att bedriva koncessionsenlig verksamhet endast i den utsträckning som koncessionen avser. När det gäller rätten att tillhandahålla tjänster i en annan EES-stat och rätten att etablera sig i en annan EES-stat anses det företaget som mottar verk-

samhet fortsätta det instituts verksamhet som har ställts under resolutionsförvaltning.

Institutets rätt att delta i betalnings- och avvecklingssystem, verka på en reglerad marknad och höra till insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare samt övriga jämförbara rättigheter övergår till det mottagande företaget direkt med stöd av lag, om det mottagande företaget uppfyller förutsättningarna för utövande av rättigheten.

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. kan verket bevilja det mottagande företaget rättigheter enligt 2 mom. även om det inte uppfyller villkoren för utövande av en rättighet som avses i det momentet. En sådan rättighet är i kraft högst två år i sänder.

5 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 24 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om överföring av affärsverksamhet inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen.

10 kap.

Tillfälliga institut

1 §

Inrättande av ett tillfälligt institut samt överlåtelse av tillgångar och skulder

Verket kan bilda ett aktiebolag för att fortsätta med ett instituts som har ställts under resolutionsförvaltning centrala affärsfunktioner (*tillfälligt institut*) samt besluta om överföring av institutets tillgångar eller skulder i en eller flera poster till det tillfälliga institutet, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. På ett tillfälligt institut ska tillämpas kreditinstitutslagen och lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform eller lagen om investeringstjänster, om inte något annat föreskrivs nedan. Av bolagsordningen för ett tillfälligt institut ska framgå att aktiebolaget är ett sådant tillfälligt institut som avses i denna lag.

Verket ska teckna minst en så stor andel av aktierna i det tillfälliga institutet som motsvarar mer än hälften av det röstetal som samtliga aktier medför. Aktiekapitalet ska betalas kontant eller i form av apport genom att till det tillfälliga institutet överförs tillräckligt mycket av institutets under resolution tillgångar efter det att dess egna tillgångar och skulder har skrivits ned i enlighet med 6 och 8 kap. Verket ska fastställa värdet av apportegendom som avses i detta moment med iakttagande av vad som i 5 kap. föreskrivs om värdering av tillgångar. Ett tillfälligt instituts skulder får i enlighet med 8 kap. konverteras till aktier i det tillfälliga institutet högst till ett så stort belopp att verkets bestämmanderätt är tryggad.

Verket kan i enlighet med detta kapitel besluta att tillgångar eller skulder som överförts till ett tillfälligt institut ska återföras till institutet eller, när det är fråga om aktier eller andelar om lösts in hos en aktie- eller andelsägare, till aktie- eller andelsägaren, om denna överföring uttryckligen är tillåten i verkets beslut om överföring av tillgångarna eller skulderna, eller om tillgångarna eller skulderna i fråga har överförts till ett tillfälligt institut i strid med beslutet.

På inrättande av ett tillfälligt institut och på överlåtelse av tillgångar och skulder ska tillämpas vad som i 13 kap. föreskrivs om skyddsåtgärder vid delvis överföring av egendom.

2 §

Fortsatt verksamhet

Verket ska i samband med överlåtelse av affärsverksamhet till ett tillfälligt institut försäkra sig om det tillfälliga institutets förmåga att utan avbrott upprätthålla institutets centrala funktioner.

Det mottagande institutet anses fortsätta det instituts som har ställts under resolutionsförvaltning verksamhet och det har rätt att tillhandahålla tjänster och att etablera sig i en annan EES-stat.

Finansinspektionen ska med avvikelse från kreditinstitutslagen och lagen om investerings-tjänster besluta om beviljande av verksamhets-tillstånd för ett tillfälligt institut utan dröjsmål efter att från verket ha fått meddelande om att det tillfälliga institutet har inrättats eller om att bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas på ett tidigare inrättat tillfälligt institut. Finansinspektionen kan på ansökan av verket bevilja ett tillfälligt institut tillstånd att för viss tid avvika från de nämnda lagarnas krav i fråga om solvens och likviditet.

Institutets rätt att delta i betalnings- och avvecklingssystem, verka på en reglerad marknad och höra till insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare samt övriga jämförbara rättigheter övergår till det tillfälliga institutet.

Trots vad som föreskrivs i 4 mom. kan verket besluta att ett tillfälligt instituts rättigheter enligt 4 mom. gäller högst två år i sänder, om det tillfälliga institutet inte uppfyller de krav för utövande av rättigheterna som föreskrivs eller anges i systemets villkor.

3 §

Ägande och ledande av ett tillfälligt institut

Verket får inte före ett beslut som avses i 4 § överföra bestämmanderätt enligt 1 § 2 mom.

Verket ska se till att ett tillfälligt instituts ledning och personal har den yrkesskicklighet som behövs för att förvalta dess tillgångar.

Styrelsen och verkställande direktören för ett tillfälligt institut ska leda institutet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt i enlighet med den verksamhetsplan som verket godkänt, de risktagningsprinciper som ingår i planen och de ersättningsprinciper som verket godkänt.

Om inte något annat följer av de begränsningar som uppställts i enlighet med EU:s eller medlemsstaternas konkurrensregler ska ett tillfälligt

institut ledas så att institutet eller dess affärsverksamhet kan överföras inom den tidsfrist som anges i 4 § 1 mom.

4 §

Avslutande av ett tillfälligt instituts verksamhet

Verket ska fatta beslut om fusion eller delning av ett tillfälligt institut, om försäljning av dess aktier eller om annan avveckling så snart som möjligt och senast två år från den dag då det tillfälliga institutet har övertagit den sista delen av den affärsverksamhet, de tillgångar eller de skulder som ska överlätas till det tillfälliga institutet från institutet under resolution.

Verket kan förlänga den tidsfrist som avses i 1 mom. med högst ett år i sänder, om detta behövs för att det tillfälliga institutet ska kunna avvecklas eller dess aktier säljas eller om förlängningen av tidsfristen behövs för att trygga en fortsättning på det tillfälliga institutets centrala bank- eller finansfunktioner.

När verket avslutar ett tillfälligt instituts verksamhet ska det till offentlig försäljning bjuda ut det tillfälliga institutets aktier, andelar och tillgångar. Verket ska välja det förmånligaste erbjudandet som inte äventyrar resolutionens syften eller finansmarknadens störningsfria funktion.

På avveckling av ett tillfälligt institut ska i övrigt tillämpas vad som någon annanstans i lag föreskrivs om avveckling av aktiebolag.

5 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 25 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om egendomsförvaltningsbolag som motsvarar tillfälliga institut inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen.

11 kap.

Egendomsförvaltningsbolag

1 §

Bildande av egendomsförvaltningsbolag samt överlåtelse av tillgångar och skulder

Verket kan vid tillämpning av bestämmelserna i 8—10 kap. bilda ett eller flera aktiebolag (*egendomsförvaltningsbolag*) och under de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. besluta om överföring av tillgångarna och skulderna i ett institut under resolution eller i ett tillfälligt institut, i en eller flera poster till ett egendomsförvaltningsbolag. Av egendomsförvaltningsbolagets bolagsordning ska det framgå att bolaget är ett sådant egendomsförvaltningsbolag som avses i denna lag.

Verket kan besluta om överföring av tillgångarna och skulderna i ett institut under resolution eller i ett tillfälligt institut till ett egendomsförvaltningsbolag, om tillgångarna och skulderna inte kan säljas utan förlust eller utan att störa finansmarknadens funktion eller om detta förutsätts för att säkerställa institutets under resolution eller det tillfälliga institutets verksamhet.

Verket ska, med tillämpning av vad som i 5 kap. föreskrivs om värdering av tillgångar, bestämma det vederlag mot vilket tillgångar eller skulder överförs till egendomsförvaltningsbolaget.

Verket ska vid tillämpning av denna paragraf teckna en minst så stor andel av egendomsförvaltningsbolagets aktier som motsvarar mer än hälften av det röstetal som bolagets samtliga aktier medför. På vederlaget för aktierna ska 3 mom. tillämpas.

Verket kan besluta att tillgångar eller skulder som i enlighet med detta kapitel har överförts till ett egendomsförvaltningsbolag ska återföras till institutet, om denna överföring uttryckligen är tillåten i verkets beslut om överföring av tillgångarna eller skulderna eller om skulderna eller tillgångarna har överförts till egendomsförvaltningsbolaget i strid med beslutet.

På sådan överföring av tillgångar, rättigheter, skulder och övriga förpliktelser som avses i det-

ta kapitel ska tillämpas vad som i 13 kap. föreskrivs om skyddsåtgärder vid delvis överföring av egendom.

2 §

Ägande och ledande av egendomsförvaltningsbolag

Verket ska se till att ett egendomsförvaltningsbolags ledning och personal har den yrkesskicklighet som krävs för förvaltningen av egendomsförvaltningsbolagets tillgångar.

Egendomsförvaltningsbolagets styrelse och verkställande direktör ska leda egendomsförvaltningsbolaget enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt i enlighet med den verksamhetsplan som verket godkänt, de risktagningsprinciper som ingår i planen och de ersättningsprinciper som verket godkänt. Verket kan besluta om återföring av tillgångar och skulder som överförts i enlighet med detta kapitel till institutet under resolution eller till det tillfälliga institutet, om en sådan överföring uttryckligen är tillåten i verkets beslut enligt vilket en tillgångspost eller en skuld har överförts till egendomsförvaltningsbolaget och tillgångsposten eller skulden återförs inom den tidsfrist som anges i beslutet.

3 §

Avslutande av egendomsförvaltningsbolags verksamhet

Verket ska sälja ett egendomsförvaltningsbolags aktier, besluta om fusion eller delning eller avveckla bolaget så snart som möjligt, utan att avslutandet av verksamheten leder till betydande förluster eller störningar på finansmarknaden eller äventyrar uppnåendet av de mål för resolutionen som avses i 1 kap. 6 §.

När verket avslutar ett egendomsförvaltningsbolags verksamhet ska det till offentlig försäljning bjuda ut egendomsförvaltningsbolagets aktier, andelar och tillgångar. Verket ska välja det förmånligaste erbjudandet som inte äventy-

rar resolutionens syften eller finansmarknadens störningsfria funktion.

På avveckling av ett egendomsförvaltningsbolag ska i övrigt tillämpas vad som någon annanstans i lag föreskrivs om avveckling av aktiebolag.

4 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 26 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om avskiljande av tillgångar som motsvarar egendomsförvaltningsbolag och som används inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen.

AVDELNING IV

VERKETS BEFOGENHETER OCH SKYDDSÅTGÄRDER

12 kap.

Verkets befogenheter

1 §

Befogenheter

Verket har rätt att

1) trots sekretessbestämmelserna få de handlingar, uppgifter och utredningar av institut som verket behöver för tillämpningen av resolutionsverktyg, upprättande av resolutionsplaner och skötseln av andra uppgifter som föreskrivs i denna lag,

2) trots sekretessbestämmelserna utföra inspektioner i institut enligt vad som närmare föreskrivs i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) i den utsträckning som skötseln av uppgifterna kräver.

Verket har rätt att under de förutsättningar som föreskrivs i denna lag

1) ta kontroll över ett institut och utöva alla de rättigheter som tillkommer dess ägare, förvaltningsråd, styrelse, verkställande direktör och andra som hör till den högsta ledningen,

2) lösa in och vidareöverföra aktier och andelar som emitterats av institutet,

3) överföra institutets tillgångar och skulder till en annan part, i enlighet med dennas samtycke,

4) skriva ned värdet på institutets nedskrivningsbara skulder,

5) konvertera nedskrivningsbara skulder till aktier eller andelar i institutet eller dess moderföretag eller till aktier i ett tillfälligt institut till vilket institutets tillgångar eller skulder överförs,

6) dra in skuldinstrument som institutet emitterat,

7) skriva ned värdet på aktier och andelar samt andra poster i eget kapital och att ogiltigförklara sådana aktier och andelar i förhållande till nedskrivningen av dem,

8) kräva att ett institut eller dess moderföretag emitterar nya aktier eller andelar,

9) ändra förfallodagen för skulder samt räntan på sådana skuldförbindelser och nedskrivningsbara skulder, flytta förfallodatum för räntan och avbryta betalningsskyldigheten för viss tid,

10) säga upp och avsluta derivatkontrakt,

11) avsätta medlemmar i institutets förvaltningsråd och styrelse samt verkställande direktören och säga upp andra personer som hör till den verkställande ledningen enligt 1 kap. 20 § i kreditinstitutslagen, trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag, samt att utse nya personer i stället för dem,

12) ålägga Finansinspektionen att i enlighet med 32 a § i lagen om Finansinspektionen fatta beslut om ägarens lämplighet och tillförlitlighet inom en rimlig tid som det föreslår, trots vad som i 32 b § i den lagen föreskrivs om tidsfrister.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om institut ska också tillämpas på företag som på uppdrag av ett institut sköter uppgifter i anslutning till dess affärsverksamhet, bokföring, datasystem, riskhantering eller interna kontroll.

De rättigheter som avses i 1 och 2 mom. ska, om inte något annat följer av bestämmelserna om statligt stöd, tillämpas trots vad som före-

skrivs någon annanstans i lag, beslutas med stöd av lag eller avtalas mellan avtalsparter.

Verket kan utöva befogenheter som föreskrivs i denna paragraf trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag eller i institutets bolagsordning eller stadgar eller annars avtalas om skyldigheten att utverka en annan myndighets eller persons samtycke till utövande av en befogenhet eller om skyldigheten att göra anmälan till en myndighet innan en befogenhet utövas.

2 §

Kompletterande befogenheter

Verket har, när det utövar resolutionsbefogenheter enligt 8—11 kap., rätt att

1) överföra ett instituts tillgångar och skulder så att ansvarsförbindelser i samband med dem kvarstår hos institutet, om inte något annat följer av bestämmelserna i 13 kap.,

2) upphäva rätten att förvärva aktier eller andelar i institut som är föremål för resolutionsåtgärder,

3) kräva att Finansinspektionen avbryter handeln med finansiella instrument i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning eller skjuter upp upptagandet till handel på en sådan reglerad marknad som avses i 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012),

4) besluta att mottagaren i samband med överföringen av ett instituts tillgångar eller skulder har samma rättigheter och skyldigheter att delta i handeln på en reglerad marknad och i betalnings- och avvecklingssystemen samt i insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare, med undantag för rättigheter och skyldigheter till följd av begränsning av förvaltningsorgans behörighet,

5) besluta att institutet och mottagaren av dess tillgångar eller skulder ska ge varandra information som är relevant för överföringen eller någon annan åtgärd och i övrigt bidra till att resolutionsåtgärderna genomförs på ett effektivt sätt,

6) annullera eller ändra villkoren i ett avtal där institutet är part samt besluta att den part

som tar emot rättigheterna, tillgångarna eller skulderna blir avtalspart i stället för institutet.

När verket utövar resolutionsbefogenheter enligt denna lag har det rätt att bestämma att kontinuitetsarrangemang ska vidtas för att säkerställa resolutionsåtgärdernas effektivitet och att den som tar emot rättigheterna, tillgångarna eller skulderna kan bedriva den affärsverksamhet som överförts. Kontinuitetsarrangemanget kan innebära

1) att avtal som ingåtts av ett institut fortsätter att gälla, så att mottagaren övertar ansvaret för institutets rättigheter och skyldigheter som har samband med de tillgångar och skulder som överförts till den mottagaren och att mottagaren ersätter institutet som har ställts under resolutionsförvaltning i alla relevanta avtal,

2) att mottagaren åläggs att i stället för institutet delta i alla rättegångar och andra rättsliga förfaranden som avser överförda finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder,

3) andra med 1 punkten jämförbara kontinuitetsarrangemang.

Vad som föreskrivs i 1 mom. 4 punkten och 2 mom. 2 punkten inverkar inte på

1) de anställdas rätt att säga upp eller häva arbetsavtal,

2) en avtalsparts rätt att säga upp eller häva ett avtal eller utöva andra avtalsenliga rättigheter, om

a) detta enligt avtalsvillkoren är möjligt med anledning av en åtgärd som ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning har vidtagit eller underlåtit att vidta före överföringen eller som mottagaren har vidtagit eller underlåtit att vidta efter överföringen, och

b) inte något annat följer av 11 §.

3 §

Befogenhet att kräva tjänster och faciliteter

Verket kan besluta att ett institut ska tillhandahålla mottagaren av tillgångarna eller skulderna sådana tjänster och faciliteter som denna behöver för att affärsverksamheten ska kunna bedrivas effektivt och som inte inbegriper någon form av finansiellt stöd. Det som föreskrivs ovan

i detta moment ska också tillämpas på företag som hör till en grupp och som är föremål för likvidations- eller konkursförfarande.

Verket har rätt att i Finland genomföra ett sådant beslut av en annan EES-stats resolutionsmyndighet som stämmer överens med 1 mom. och avser en grupp till vilken ett i Finland registrerat företag hör.

Tjänster och faciliteter som avses i 1 och 2 mom. ska tillhandahållas

1) på samma villkor som enligt avtal om tjänster och faciliteter har tillhandahållits ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning omedelbart innan resolutionsåtgärder vidtagits, eller

2) på rimliga villkor i andra fall än sådana som avses i 1 punkten.

4 §

Hur andra EES-staters beslut om resolutionsåtgärder genomförs i Finland

Ett sådant resolutionsbeslut enligt lagstiftningen i en annan EES-stat som gäller överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder belägna i Finland eller som gäller sådana tillgångar, rättigheter eller skulder som finsk lag tillämpas på, träder i Finland i kraft utan något särskilt beslut samtidigt som resolutionsbeslutet träder i kraft i den andra EES-staten.

Ett sådant resolutionsbeslut enligt lagstiftningen i en annan EES-stat som gäller nedskrivning av värdet på aktier, andelar eller skulder eller konvertering av skulder till aktier eller andelar, träder i Finland i kraft utan något särskilt beslut samtidigt som resolutionsbeslutet träder i kraft i den andra EES-staten. Det som föreskrivs ovan i detta moment ska tillämpas trots att

1) på aktierna, andelarna eller skulderna tillämpas finsk lag, eller

2) en fysisk person i egenskap av borgenär är bosatt i Finland, en juridisk person i egenskap av borgenär är registrerad i Finland eller trots att borgenären är ett finländskt offentligt samfund.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om resolutionsbeslut ska tillämpas också på beslut som avses i 6 kap. 1 och 3 §.

Verket ska på begäran av den resolutionsmyndighet i en annan EES-stat som fattat ett beslut som avses i 1—3 mom. genomföra beslutet.

Överklagande av beslut som avses i 1—3 mom. regleras i den EES-stats lagstiftning enligt vilken beslutet har fattats.

5 §

Kompletterande bestämmelser om skyddsåtgärder

Verket ska besluta om resolutionsåtgärder

1) som gäller sådana tillgångar eller skulder i en annan EES-stat på vilka tillämpas den andra EES-statens lagstiftning,

2) varmed värdet på aktier, andelar eller skulder skrivs ned eller skulder konverteras till aktier eller andelar, om

a) en annan EES-stats lagstiftning tillämpas på dem,

b) borgenären är en fysisk person som är bosatt i en annan EES-stat,

c) borgenären är en juridisk person som har sitt stadgeenliga säte i en annan EES-stat, eller om

d) borgenären är ett offentligt samfund i en annan EES-stat.

Vad som i 1 mom. 2 punkten föreskrivs om resolutionsbeslut ska också tillämpas på beslut om nedskrivning av värdet på aktier eller andelar innan en eventuell resolutionsåtgärd vidtas.

På sådana skyddsåtgärder vid delvis överföring av egendom som vidtas i samband med tillgångar, rättigheter och skulder som avses i 1 mom. 1 punkten, ska tillämpas vad som i 13 kap. föreskrivs om skyddsåtgärder.

6 §

Befogenhet att överföra egendom som är belägen i ett tredjeland

När resolutionsåtgärder avser egendom som är belägen i ett tredjeland eller tillgångar eller

skulder på vilka tillämpas ett tredjelands lagstiftning, kan verket besluta att

1) ett ombud eller någon annan person som utövar bestämmanderätt i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning och mottagaren av tillgångarna eller skulderna ska vidta alla behövliga åtgärder för att säkerställa att överföringen, nedskrivningen eller någon annan åtgärd får verkan,

2) ett ombud eller någon annan person som utövar bestämmanderätt i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning förvaltar tillgångarna eller betalar skulden för mottagarens räkning, till dess att överföringen, nedskrivningen eller en annan åtgärd får verkan,

3) rimliga kostnader som mottagaren ådrar sig när den utför åtgärder som avses i 1 eller 2 punkten ersätts enligt de grunder som nämns i 7 kap. 2 § 3 mom.

Verket kan besluta att på ett ombud som tillsatts för ett institut eller på någon annan som utövar bestämmanderätt i institutet samt på mottagaren ska tillämpas bestämmelserna i 1 mom., om verket överför eller har för avsikt att överföra institutets aktier eller andelar eller dess tillgångar eller skulder från institutet till en annan person och

1) de tillgångar som överförts eller ska överföras är belägna i ett tredjeland, eller

2) ett tredjelands lagstiftning ska tillämpas på de aktier, andelar, övriga tillgångar eller skulder som har överförts eller ska överföras.

Vad som föreskrivs i 1 mom. 1 punkten ska inte tillämpas om det är exceptionellt osäkert om en överlåtelse, nedskrivning eller annan åtgärd kommer att genomföras i ett tredjeland.

7 §

Hur vissa avtalsvillkor påverkas av resolution och tidigt ingripande

Resolutionsåtgärder eller åtgärder som enligt 15 kap. 2 § 3 mom. beslutats av ett tredjelands resolutionsmyndighet betraktas inte som insolvensförfarande enligt lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem eller lagen om finansiella säkerhe-

ter (11/2004) och inte heller som en händelse som berättigar till nettning eller annat genomförande av avtal, om de centrala avtalsvillkoren och avtalsförpliktelseerna fortfarande efterlevs.

En resolutionsåtgärd som avses i 1 mom. och en händelse som har direkt samband med tillämpning av det momentet berättigar inte åtgärder som syftar till att

1) säga upp eller häva ett avtal, avbryta genomförandet av ett avtal, netta betalningsförpliktelser eller kvitta skulder,

2) komma i besittning av institutets egendom, utöva kontroll över sådan egendom eller realisera säkerheter, eller att

3) påverka institutets avtalsenliga rättigheter.

Vad som föreskrivs i 2 mom. 1 punkten ska också tillämpas på ett sådant av en grupps dotterföretag ingånget avtal för vars förpliktelser moderföretaget eller ett annat företag som hör till gruppen har ställt säkerhet eller vars förpliktelser ett företag som hör till gruppen har garanterat på något annat sätt.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. ska tillämpas endast om de centrala avtalsvillkoren och avtalsförpliktelseerna fortfarande efterlevs.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf begränsar inte en persons rätt att vidta en åtgärd om rätten är baserad på någon annan omständighet än en åtgärd i samband med ett tidigt ingripande, en resolutionsåtgärd eller en händelse som har direkt samband med denna.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. tillämpas trots ett avbrott eller en begränsning enligt 8—10 §.

8 §

Befogenhet att skjuta upp genomförandet av avtal

Utöver vad som föreskrivs i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) har verket rätt att skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter från och med den dag då en underrättelse om saken offentliggörs till utgången av ett sådant närmast därpå följande dygn som är en bankdag.

Om en förpliktelse som avses i 1 mom. enligt avtal skulle ha förfallit under uppskovstiden, anses förpliktelsen ha förfallit omedelbart efter utgången av uppskovstiden.

Om fullgörandet av förpliktelser skjuts upp i enlighet med 1 mom. skjuts också motpartens betalnings- och leveransskyldigheter upp för samma tid.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. ska inte tillämpas på

1) garanterade insättningar i enlighet med 5 kap. 8 § i verklagen eller i enlighet med någon annan EES-stats motsvarande lagstiftning,

2) betalnings- och leveransskyldigheter i samband med avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och på deltagare i sådana system samt motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och deltagare i dem och inte heller på centrala motparter eller centralbanker,

3) fordringar som omfattas av ersättningsfondens investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster och inte heller på fordringar som omfattas av motsvarande skydd i någon annan EES-stat.

9 §

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

Verket kan begränsa borgenärers möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande med avseende på ett instituts tillgångar. En sådan begränsning får vara i kraft högst under den uppskovstid som avses i 8 § 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte säkerhetsrätt inom avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och deras deltagare samt motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och deras deltagare och inte heller centrala motparter och centralbankers säkerhetsrätter som avser tillgångar som ställts som säkerhet eller marginal för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning.

I sådana fall som avses i 13 kap. 1 § ska verket säkerställa att begränsningar enligt 1 mom. på samma sätt gäller alla de företag som hör till en grupp och är föremål för resolutionsåtgärder.

10 §

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Verket kan skjuta upp en parts rätt att säga upp eller häva ett avtal som parten ingått med ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning. Ett sådant uppskov får vara gällande högst under den uppskovstid som avses i 8 § 1 mom.

Verket kan skjuta upp en parts rätt att säga upp eller häva ett avtal som parten ingått med ett dotterföretag till ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning, om

1) institutet som har ställts under resolutionsförvaltning har ställt säkerhet för avtalsskyldigheterna eller på något annat sätt garanterat fullgörande av skyldigheterna,

2) den avtalsenliga uppsägnings- eller hävningsrätten enbart är grundad på institutets som har ställts under resolutionsförvaltning insolvens eller finansiella ställning, och om

3) institutets som har ställts under resolutionsförvaltning alla tillgångar i och skulder till dotterföretaget som omfattas av avtalet har överförts till och övertagits av, eller får överföras till och övertas av en mottagande enhet, och denna har påtagit eller kan påta sig ansvaret för dem, eller om verket på något annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter, om befogenheten att överföra tillgångarna och skulderna har utövats eller får utövas i fråga om institutet som har ställts under resolutionsförvaltning.

Ett uppskov som avses i 2 mom. får vara gällande högst under den uppskovstid som avses i 8 § 1 mom. När uppskovstiden går ut bestäms beroende på i vilken stat dotterföretaget har sitt säte.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och på deltagare i

systemen, på motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och på deltagare i systemen och inte heller på centrala motparter och centralbanker.

11 §

Kompletterande bestämmelser om utövande och uppskjutande av rätt att säga upp eller häva avtal

En avtalspart kan öva uppsägnings- eller hävningsrätten enligt 10 § före utgången av den uppskovstid som avses i 1 eller 3 mom. i den paragrafen, om parten från verket har fått ett meddelande om att

1) de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet inte överförs till någon annan, eller om att

2) värdet på de skulder som omfattas av avtalet inte skrivs ned i enlighet med 8 kap. 3 § 3 mom.

När verket i enlighet med 10 § 1 eller 2 mom. skjuter upp uppsägnings- eller hävningsrätten och när ett sådant meddelande som avses i 1 mom. i denna paragraf inte har getts, kan rätten efter uppskovstiden, med de begränsningar som avses i 7 §, utövas enligt följande:

1) om de avtalsenliga tillgångarna och skulderna har överförts till en annan person får en motpart utöva rätten i enlighet med avtalsvillkoren endast när det är fråga om en utlösande händelse från den mottagande enhetens sida,

2) om de avtalsenliga rättigheterna och skyldigheterna stannar kvar hos institutet och verket inte har skrivit ned värdet på de avtalsenliga rättigheterna och skulderna i enlighet med 8 kap. 3 § 3 mom., får en motpart utöva uppsägnings- eller hävningsrätten i enlighet med avtalsvillkoren omedelbart efter uppskovstiden enligt 8 § 1 mom.

Verket eller Finansinspektionen kan kräva att institutet för en förteckning över avtal som hör till tillämpningsområdet för 10 §.

På yrkande av verket eller Finansinspektionen ska det transaktionsregister som avses i arti-

kel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, till EES-staternas resolutionsmyndigheter och tillsynsansvariga myndigheter lämna den information som myndigheterna behöver för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 81 i den förordningen.

13 kap.

Skyddsåtgärder

1 §

Skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer

Om verket i enlighet med 6 kap. skriver ned skuldernas nominella värde eller ersätter dem med finansiella instrument som har bättre förmånsrätt, får borgenärerna inte drabbas av större förluster än om institutet skulle ha försatts i likvidation eller konkurs omedelbart före beslutet att ställa institutet under resolutionsförvaltning.

Om verket överför endast en del av institutets rättigheter, tillgångar eller skulder eller minskar den relativa ägarandelen, har de ägare och borgenärer vilkas rättigheter, tillgångar eller skulder inte har överförts eller ägarandelar inte har minskats, rätt till en minst lika stor ersättning som de hade fått om institutet skulle ha försatts i likvidation eller konkurs omedelbart före beslutet att ställa institutet under resolutionsförvaltning.

2 §

Ägares och borgenärers rätt till ersättning

Om det vid en värdering enligt 5 kap. 12 och 13 § fastställs att en aktie- eller andelsägare, en borgenär eller insättningsgarantifonden har fått en mindre ersättning än de skulle ha fått vid institutets likvidation eller konkurs, ska mellanskillnaden betalas i enlighet med EU:s resolutionsförordning.

3 §

*Skyddsåtgärder för motparter vid delvis
överföring*

Skyddsåtgärder enligt denna paragraf och 4—7 § ska tillämpas om verket

1) överför endast en del av ett instituts som har ställts under resolutionsförvaltning, ett tillfälligt institut eller ett egendomsförvaltningsbolags rättigheter, tillgångar eller skulder till en annan enhet, eller

2) utövar befogenheter som avses i 12 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten.

Skyddsåtgärder ska användas på följande arrangemang och motparter:

1) finansiell äganderättsöverföring då säkerhet ställs,

2) annan säkerhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) kvittning,

4) nettning av förpliktelser,

5) emission av täckta obligationer,

6) värdepapperisering och andra strukturerade finansiella arrangemang samt finansiella instrument som i väsentlig utsträckning används i skyddssyfte.

På skyddsåtgärder ska tillämpas de begränsningar som avses i 12 kap. 7—11 §. Skyddsåtgärder ska tillämpas oberoende av antal parter, uppkomstgrund eller tillämplig lagstiftning.

4 §

*Skydd av arrangemang för finansiell säkerhet,
kvittning och nettning*

Verket får inte överföra ett instituts tillgångar eller skulder på ett sådant sätt att endast en del av de tillgångar eller skulder som omfattas av den finansiella säkerheten, kvittningen eller nettningen överförs till en annan enhet.

Verket får inte ändra eller avveckla rättigheter, tillgångar eller skulder som är skyddade genom arrangemang som avses i 1 mom., genom

att tillämpa kompletterande befogenheter som avses i 12 kap. 2 §.

Rättigheter, tillgångar och skulder är skyddade på det sätt som avses i 1 mom. om parterna i arrangemanget har rätt att kvitta eller netta dem.

Verket får, trots 1 och 2 mom., i syfte att säkerställa tillgången till ersättningsberättigade insättningar

1) överföra ersättningsberättigade insättningar som ingår i arrangemang enligt 1 mom., utan att överföra andra rättigheter, tillgångar eller skulder som ingår i samma arrangemang,

2) överföra eller avveckla tillgångar och skulder som avses i 1 mom. eller ändra villkoren för dem utan att överföra ersättningsberättigade insättningar.

5 §

Skydd av säkerhetsarrangemang

Verket får inte

1) överföra skulder för vilka har ställts säkerhet, utan att säkerheten överförs samtidigt,

2) överföra en säkerhet om inte avkastningen på den överförs samtidigt,

3) överföra avkastningen på en säkerhet om inte säkerheten överförs samtidigt,

4) ändra villkoren för ett säkerhetsarrangemang eller avveckla arrangemanget genom tillämpning av kompletterande befogenheter enligt 12 kap. 2 § på ett sådant sätt att skulden inte längre skulle vara säkrad.

Verket får, trots 1 mom., i syfte att säkerställa tillgången till ersättningsberättigade insättningar

1) överföra ersättningsberättigade insättningar som ingår i arrangemang som avses i 1 mom. utan att överföra andra rättigheter, tillgångar eller skulder som ingår i samma arrangemang,

2) överföra eller avveckla rättigheter, tillgångar eller skulder som avses i 1 mom. eller ändra villkoren för dem utan att överföra ersättningsberättigade insättningar.

6 §

Skydd av strukturerade finansieringsarrangemang och täckta obligationer

Om ett institut är part i ett strukturerat finansieringsarrangemang får verket inte genomföra en sådan överföring av institutets tillgångar eller skulder som innebär att till en annan enhet överförs endast en del av de tillgångar eller skulder som omfattas av finansieringsarrangemanget. Verket får inte avveckla rättigheter, tillgångar eller skulder som omfattas av finansieringsarrangemanget och inte heller ändra villkoren för dem genom tillämpning av sådana kompletterande befogenheter som avses i 12 kap. 2 §.

Verket får, trots 1 mom., i syfte att säkerställa tillgången till ersättningsberättigade insättningar

1) överföra ersättningsberättigade insättningar som ingår i arrangemang som avses i 1 mom. utan att överföra andra tillgångar eller skulder som hör till samma arrangemang,

2) överföra eller avveckla tillgångar eller skulder som avses i 1 mom. eller ändra villkoren för dem utan överföring av ersättningsberättigade insättningar.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om strukturerade finansieringsarrangemang ska också tillämpas på täckta obligationer.

7 §

Skydd av handels- och avvecklingssystem vid delvis överföring

Resolutionsåtgärder inverkar inte på sådana avvecklingssystemens funktion som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valuta-handel samt avvecklingssystem och inte heller på tillämpningen av reglerna för dessa avvecklingssystem, om verket

1) överför endast en del av institutets tillgångar eller skulder, eller

2) tillämpar sådana kompletterande befogenheter som avses i 12 kap. 2 § för hävning av ett avtal eller ändring av villkoren i ett avtal där en part är ett institut som har ställts under resolu-

tionsförvaltning, eller för att ersätta institutet med den mottagande enheten som avtalspart.

AVDELNING V

KONCERNRESOLUTION SAMT FÖRHÅLLANDE TILL TREDJELÄNDER

14 kap.

Koncernresolution

1 §

Allmänna principer för beslutsfattande och åtgärder

Verket ska ta hänsyn till följande allmänna principer, om ett beslut eller en åtgärd kan få konsekvenser i en eller flera EES-stater:

1) beslut ska fattas och åtgärder vidtas effektivt, i rätt tid och vid behov skyndsamt,

2) verket, Finansinspektionen, Finlands Bank och övriga myndigheter ska samarbeta med varandra för att beslut ska kunna fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt,

3) myndigheternas roller och uppgifter ska vara tydligt definierade,

4) i samband med beslutsfattandet och åtgärderna ska verket ta hänsyn till intressena i den stat där moder- och dotterföretag har sitt säte samt till den sannolika effekt som ett beslut eller en åtgärd har på den finansiella stabiliteten, samhällsekonomins tillstånd, resolutionsfonden, insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare,

5) i samband med beslutsfattandet eller åtgärderna ska verket ta hänsyn till intressena i den värdstat där en betydande filial är etablerad samt till den effekt som ett beslut eller en åtgärd har på den statens finansiella stabilitet,

6) i samband med beslutsfattandet eller åtgärderna ska verket avväga olika EES-staters intressen mot varandra och det ska undvika att en eller flera EES-staters intressen skyddas på ett orättvist sätt,

7) verket ska beakta och i samband med resolutionsåtgärderna följa en resolutionsplan, om det inte gör bedömningen att resolutionens syften effektivare kan uppnås genom sådana åtgärder som inte ingår i resolutionsplanen,

8) verket ska samråda med en EES-stats tillsynsmyndighet för ett moderföretag, ett dotterföretag eller en filial om sådana delar av beslut och åtgärder som kan få konsekvenser för moderföretaget, dotterföretaget eller filialen eller för medlemsstaternas finansiella stabilitet.

2 §

Inrättande av resolutionskollegier

Verket ska inrätta ett resolutionskollegium om verket ansvarar för koncernresolutionen av ett institut och om till gruppen hör ett institut som en behörig myndighet i en annan EES-stat har auktoriserat.

Verket ska inrätta ett resolutionskollegium också i det fall att verket eller resolutionsmyndigheten för något annat institut som hör till gruppen anser att de villkor för resolutionsförvaltning som avses i 4 kap. 1 § är uppfyllda eller om kollegiet ska uppnå enighet om att godkänna eller förkasta resolutionsåtgärder som vidtas av ett tredjelands resolutionsmyndighet och dess hemstat.

Verket behöver inte inrätta ett resolutionskollegium om ett annat kollegium eller motsvarande organ sköter de uppgifter som avses i denna paragraf eller i 4 §, och iakttar villkor och procedurbestämmelser som motsvarar vad som föreskrivs i detta kapitel.

3 §

Resolutionskollegiets medlemmar och observatörer

Medlemmar i ett resolutionskollegium är

- 1) verket,
- 2) resolutionsmyndigheten i varje annan EES-stat för ett dotterföretag som hör till gruppen,

3) resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat för moderföretaget för en grupp,

4) resolutionsmyndigheten för en betydande filial som är belägen i en annan EES-stat,

5) den för den gruppbaseade tillsynen över ett företag som hör till en grupp i en annan EES-stat ansvariga tillsynsmyndigheten och den behöriga myndigheten, om resolutionsmyndigheten är medlem i kollegiet,

6) det behöriga ministeriet i en annan EES-stat, om kollegiemedlemmen inte representerar det behöriga ministeriet,

7) den myndighet som är ansvarig för insättningsgarantisystemet i en annan EES-stat, om den statens resolutionsmyndighet är medlem i kollegiet,

8) Europeiska bankmyndigheten.

Om den behöriga myndighet som avses i 1 mom. 5 punkten är en annan aktör än en centralbank, kan den behöriga myndigheten representera medlemsstaten i kollegiet tillsammans med en representant för centralbanken.

Europeiska bankmyndigheten har i kollegiet inte sådana uppgifter som avses i 4 § och inte heller rösträtt.

Verket kan inkalla ett tredjelands resolutionsmyndighet som observatör i resolutionskollegiet, om institutet i fråga har ett dotterföretag eller en betydande filial i tredjelandet och om myndigheten enligt verkets bedömning är bunden av motsvarande sekretessförpliktelser som enligt denna lag.

4 §

Resolutionskollegiets uppgifter och verksamhet

Till resolutionskollegiets uppgifter hör informationsutbyte om sådan koncernresolution som berör flera EES-stater. Kollegiet ska också

1) utbyta information om utveckling av koncernresolutionsplaner enligt 2 kap. 5 § för tillämpning av förberedande och förebyggande åtgärder och för utarbetande av koncernresolution,

2) utveckla koncernresolutionsplaner,

3) på det sätt som avses i 3 kap. 2 § bedöma förutsättningarna för avveckling och omorgani-

sering av företag som hör till samma koncern som institutet och för avveckling av koncernförhållandet samt vidta åtgärder för undanröjande av hinder i dessa avseenden,

4) besluta om inrättande av en koncernresolutionsordning enligt 11 § och främja ett avtal om ordningen,

5) överväga tillämpning av sådana minimikrav på koncernnivå som avses i 8 kap.,

6) samordna informationen om koncernresolutionsstrategierna och ordningen,

7) samordna användningen av finansieringsarrangemang som enligt verklagen gäller resolutionsfonden,

8) i enlighet med 8 kap. uppställa gruppbase-
rade minimikrav för skuldinstrument på dotter-
bolagsnivå.

Verket är ordförande för kollegiet, om verket enligt 2 § ska inrätta ett resolutionskollegium.

Ordförande för kollegiet

1) fastställer för resolutionskollegiet skriftliga riktlinjer för tillsynssamarbetet, efter samråd med kollegiets övriga medlemmar,

2) organiserar resolutionskollegiets verksamhet,

3) sammankallar resolutionskollegiet och upprättar dagordning för sammanträdena,

4) underrättar resolutionskollegiets övriga medlemmar om planerade sammanträden,

5) beslutar vilka medlemmar och observatörer som ska kallas till resolutionskollegiets sammanträden, med beaktande av ärendenas betydelse för dem som inkallas från andra medlemsstater och i synnerhet ärendenas eventuella betydelse för den finansiella stabiliteten i respektive medlemsstat,

6) informerar resolutionskollegiets medlemmar om sammanträdenas beslut och resultat,

7) sköter informationen mellan myndigheterna.

Med avvikelse från 3 mom. 5 punkten har en annan EES-stats resolutionsmyndighet rätt att delta i kollegiets sammanträden om det ärende som behandlas gäller ett grupp företag och har samband med utformningen av ett gemensamt beslut eller med ett institut som hör till gruppen

och som är beläget inom myndighetens behörighetsområde.

5 §

Verkets deltagande i ett utländskt resolutionskollegium

Verket deltar i en EES-stats och ett tredje-lands resolutionskollegium enligt denna lag, om ett finländskt institut hör till gruppen och är dotterföretag till ett utländskt institut eller om det finländska institutet har en betydande filial i en annan EES-stat.

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om ett institut som är auktoriserat i ett tredje-land har ett dotterföretag eller minst två betydande filialer i en eller flera EES-stater, ska resolutionsmyndigheterna i EES-staterna inrätta ett europeiskt resolutionskollegium.

På verkets skyldighet att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium för resolution av dotterföretag och, vid behov, av filialer ska 2—5 § tillämpas. Om instituten inte hör till en grupp ska kollegiemedlemmarna besluta om och utse en ordförande för kollegiet.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. kan EES-staternas resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om att inte inrätta ett europeiskt resolutionskollegium, om ett annat kollegium eller motsvarande organ sköter de uppgifter som avses i denna paragraf och i 4 § samt iakttar villkor och procedurbestämmelser som motsvarar vad som föreskrivs i detta kapitel.

7 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

Trots vad som föreskrivs i 2—6 § ska vid koncernresolution iaktas artiklarna 5, 18, 29, 31 och 32 i EU:s resolutionsförordning.

8 §

Verkets skyldighet att meddela att resolutionsvillkoren är uppfyllda

Om verket anser att ett finländskt institut som hör till en grupp och för vilket det har inrättats eller ska inrättas ett resolutionskollegium enligt 2 §, eller att institutets moderföretag eller ett företag som hör till samma grupp uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 4 kap., ska verket underrätta resolutionskollegiets övriga medlemmar och Finansinspektionen om

1) ett beslut enligt vilket institutet, dess moderföretag eller ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning,

2) vilka resolutionsåtgärder verket har för avsikt att tillämpa på institutet, dess moderföretag eller ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp eller om ett likvidations- eller konkursförfarande, om verket anser ett sådant vara ett lämpligare förfarande för resolutionen av institutet, dess moderföretag eller ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp.

Om verket anser att ett finländskt institut som hör till en sådan grupp för vilken det i en annan EES-stat har inrättats eller ska inrättas ett resolutionskollegium i enlighet med lagstiftningen i den andra EES-staten, eller att institutets moderföretag som är registrerat i Finland eller ett i Finland registrerat finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 4 kap., eller om verket från Finansinspektionen har fått motsvarande meddelande, ska verket ge den myndighet som ansvarar för koncernresolutionen i den andra EES-staten, den tillsynsmyndighet i den andra EES-staten som ansvarar för tillsynen över gruppen, resolutionskollegiets övriga medlemmar och Finansinspektionen den information som avses i 1 mom.

9 §

En annan EES-stats koncernresolutionsmyndighets svar till verket samt verkets åtgärder

Om en koncernresolutionsmyndighet i en annan EES-stat efter verkets meddelande enligt 8 § 2 mom. och efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar meddelar verket att resolutionsvillkoren sannolikt inte är uppfyllda i ett företag som hör till gruppen och som har sitt säte i någon annan EES-stat än Finland, kan verket vidta åtgärder som nämns i dess meddelande.

Om koncernresolutionsmyndigheten i den andra EES-staten efter ett sådant meddelande från verket som avses i 8 § 2 mom. och efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar meddelar verket att resolutionsvillkoren sannolikt är uppfyllda i ett företag som hör till gruppen och som har sitt säte i en annan EES-stat än Finland, ska verket invänta ett förslag till koncernresolutionsordning från den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet.

Om den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet inte föreslår en koncernresolutionsordning inom 24 timmar efter att den från verket har fått ett meddelande enligt 8 § 2 mom. och inte heller efter en längre tid som avtalats mellan verket och den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet, får verket vidta de resolutionsåtgärder som avses i underrättelsen eller andra åtgärder som avses i dess meddelande.

Om den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet föreslår en resolutionsordning inom 24 timmar efter att den från verket ha fått ett meddelande enligt 8 § 2 mom. eller efter en längre tid som avtalats mellan verket och den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet, ska verket överväga om det kan godkänna koncernresolutionsordningen samt de föreslagna åtgärderna och förfarandena.

Om verket anser att det inte kan godkänna en koncernresolutionsordning eller om det avviker från den eller anser att det på institutet, dess moderföretag eller på ett företag som hör till samma grupp, med hänsyn till den finansiella stabiliteten måste tillämpas andra resolutionsåtgär-

der eller insolvensförfaranden än de som nämns i ordningen, ska verket underrätta resolutionskollegiets övriga medlemmar om sitt beslut och skälen till det, samtidigt som verket informerar dem om de åtgärder som det kommer att vidta. I sin prövning av ärendet ska verket beakta beslutets potentiella effekter på den finansiella stabiliteten i övriga berörda EES-stater samt på övriga företag som hör till gruppen.

Om verket anser att det kan godkänna en koncernresolutionsordning, kan det med övriga EES-staters resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om godkännande av koncernresolutionsordningen, trots att resolutionsmyndigheterna i en eller flera EES-stater motsätter sig.

10 §

Verkets informationsskyldighet och uppgifter när det i egenskap av koncernresolutionsmyndighet bedömer förutsättningarna för resolution av ett institut

Verket ska i egenskap av koncernresolutionsmyndighet, i sådana fall som avses i 8 § 1 mom. eller då det från en annan EES-stats resolutionsmyndighet har fått ett meddelande med information som avses i 8 § 1 mom. om ett institut som är auktoriserat i den andra EES-staten eller om ett företag som hör till samma grupp som institutet, bedöma de sannolika effekter som resolutionsåtgärder eller ett likvidations- eller konkursförfarande får på gruppen och på de företag som hör till den. Verket ska framför allt bedöma om resolutionsvillkoren är uppfyllda i företag som hör till gruppen och har sitt säte i två eller flera EES-stater.

Om verket efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar gör bedömningen att villkoren för resolution sannolikt inte är uppfyllda i företag som hör till gruppen och har säte i två eller flera EES-stater, ska verket underrätta resolutionskollegiets övriga medlemmar om saken.

Om verket efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar gör bedömningen att villkoren för resolution sannolikt är uppfyllda i företag som hör till gruppen och har säte i två el-

ler flera EES-stater, ska verket i enlighet med 11 § upprätta en koncernresolutionsordning som det tillställer resolutionskollegiets övriga medlemmar i syfte att nå ett gemensamt beslut om ordningen.

Om upprättandet av en koncernresolutionsordning baseras på en sådan underrättelse från en annan EES-stats resolutionsmyndighet som avses i 1 mom., ska resolutionsordningen tillställas resolutionskollegiets övriga medlemmar inom 24 timmar efter det att underrättelsen från den andra EES-statens resolutionsmyndighet anlände. Tidsfristen kan förlängas genom ett gemensamt beslut av verket och den andra EES-statens resolutionsmyndighet.

Verket kan i samband med resolutionsåtgärder, likvidation eller konkurs upprätta en koncernresolutionsordning, om

1) resolutionsåtgärder eller andra åtgärder i moderföretaget visar att något av gruppens institut uppfyller resolutionsvillkoren,

2) resolutionsåtgärder eller andra åtgärder i moderföretaget inte längre är tillräckliga för att stabilisera situationen eller inte kommer att leda till ett optimalt resultat,

3) en behörig myndighet i en EES-stat gör bedömningen att ett eller flera dotterföretag uppfyller resolutionsvillkoren,

4) resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på koncernnivå är till nytta för dotterföretagen och förordar att en koncernresolutionsordning upprättas.

11 §

Koncernresolutionsordning som upprättas av verket

I en koncernresolutionsordning ska

1) beskrivas vilka resolutionsåtgärder verket kommer att använda på moderföretaget i en grupp och på de övriga företag i gruppen som är registrerade enligt finsk lag, samt de resolutionsåtgärder som övriga EES-staters resolutionsmyndigheter i egenskap av resolutionskollegiets medlemmar borde tillämpa på grupp företag med säte i övriga EES-stater,

2) beskrivas hur resolutionsåtgärderna ska samordnas,

3) ingå en finansieringsplan med beaktande av den koncernresolutionsplan som avses i 2 kap. 6 § samt principerna för fördelning av finansieringsansvaret mellan EES-staternas finansieringssystem i enlighet med 2 kap. 6 § 1 mom. 6 punkten,

4) beaktas och följas en sådan resolutionsplan som avses i 2 kap., om verket inte gör bedömningen att resolutionens syften kan uppnås genom sådana effektivare åtgärder som inte ingår i resolutionsplanen,

5) beaktas beslutets effekter på den finansiella stabiliteten i övriga EES-stater som berörs av koncernresolutionen.

12 §

Godkännande av en koncernresolutionsordning

Verket ska försöka nå ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsordning med resolutionsmyndigheterna i de övriga EES-stater där de dotterföretag som hör till en grupp har sitt säte.

Om en eller flera sådana resolutionsmyndigheter i en annan EES-stat som avses i 1 mom. godkänner ett förslag till en koncernresolutionsordning, ska verket med de myndigheterna fatta ett gemensamt beslut om ordningen. Beslutet ska tillämpas på gruppföretag som har sitt säte i EES-staten i fråga.

13 §

Finansiering av en koncernresolution

Verket ska innan resolutionsåtgärder vidtas föreslå finansieringsarrangemang för en koncernresolution för övriga EES-staters resolutionsmyndigheter. Finansieringsarrangemangen ska ingå i koncernresolutionsordningen och godkännas i enlighet med 12 §.

Av finansieringsplanen ska framgå

1) en värdering enligt 5 kap. av tillgångar och skulder i institut som omfattas av koncernresolutionen,

2) de förluster som ska redovisas av varje institut som hör till gruppen vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas,

3) för varje institut som hör till gruppen de förluster som skulle drabba ägarna och borgenärerna,

4) bidrag som de nationella insättningsgarantifonderna skulle vara skyldiga att lämna i enlighet med 5 kap. 14 § i verklagen,

5) det totala bidraget genom det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden enligt 1 kap. 2 § i verklagen och syftet med och formen för bidraget,

6) grunden för beräkning av det belopp som det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden, för varje institut som hör till gruppen är skyldigt att bidra med för att bygga upp det bidrag som avses i 7 punkten,

7) det belopp som det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden är skyldigt att bidra med till finansieringen av koncernresolutionen,

8) de lånebelopp som det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden, för varje institut som hör till gruppen kommer att ta upp från institut, finansiella institut och övriga tredje parter enligt 3 kap. 8 § i verklagen,

9) tidsfristen för finansiering av koncernresolutionen.

Vid beräkningen av bidraget från det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden ska särskilt beaktas

1) den andel av gruppens riskvägda tillgångar som innehas av institut som omfattas av koncernresolutionen,

2) den andel av gruppens tillgångar som innehas av institut som omfattas av koncernresolutionen,

3) den andel av de förluster som har orsakat koncernresolutionen och som härrör från av Finansinspektionen auktoriserade tillsynsobjekt,

4) medel som enligt finansieringsplanen förväntas användas för att direkt gagna institut som omfattas av koncernresolutionen.

Avkastningen från finansieringsmedlen för koncernresolutionen ska fördelas mellan delta-

garna i det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden i enlighet med de bidrag som avses i 2 mom. 7 punkten.

14 §

Särskilda bestämmelser om koncernresolution

Verket ska vidta åtgärder enligt 8—13 § utan obefogat dröjsmål och med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

Om en koncernresolutionsordning inte kan upprättas i gruppen ska verket bedriva ett nära samarbete med resolutionskollegiets övriga medlemmar och sträva efter att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för de institut som är oförmögna eller sannolikt kommer att bli oförmögna att fortsätta med sin verksamhet.

Verket ska ge resolutionskollegiets övriga medlemmar tillräcklig information om åtgärder som det vidtagit med stöd av 8—13 § och om hur resolutionen framskrider.

15 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

Trots vad som föreskrivs i 8—13 § ska i samband med en koncernresolution tillämpas artiklarna 31 och 32 i EU:s resolutionsförordning.

15 kap.

Tredjeländers resolutionsbeslut och tredjeländers filialer

1 §

Tillämpning

Om Finland med ett tredjeland har avtalat om ömsesidigt erkännande av en resolution ska 1—4 § tillämpas.

Om EU har ingått avtal med ett tredjeland ska avtalet tillämpas i stället för bestämmelserna i detta kapitel, till den del som avtalet avviker från dem.

2 §

Erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeländer

Om ett europeiskt resolutionskollegium enligt 14 kap. 6 § har inrättats för en koncernresolution, ska verket i egenskap av kollegiemedlem sträva efter att kollegiet fattar ett gemensamt beslut om erkännande av resolutionsförfarandet i ett tredjeland, om ett institut eller moderföretag i tredjelandet

1) har betydande dotterbolag eller filialer i minst två EES-stater,

2) har tillgångar, rättigheter eller skulder i minst två EES-stater och på dem tillämpas lagstiftningen i staterna i fråga.

Verket ska verkställa beslut som avses i 1 mom. enligt finsk lag, om inte något annat följer av 4 §.

Om ett gemensamt beslut enligt 1 mom. inte har fattats eller om ett europeiskt resolutionskollegium inte har inrättats, kan verket erkänna tredjelandets resolutionsförfarande. Verket ska i sitt beslut beakta alla sådana EES-staters intressen där ett tredjelands institut eller moderföretag bedriver verksamhet. Verket ska beakta också beslutets eventuella inverkan på gruppen i övrigt samt på finansmarknadens stabilitet i EES-staterna i fråga.

3 §

Rätt att vägra erkänna resolutionsförfaranden i tredjeländer

Trots vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. får verket vägra erkänna ett europeiskt resolutionskollegiums beslut att erkänna resolutionsförfarandet i ett tredjeland enligt 14 kap. 12 § 2 mom., om

1) tredjelandets resolutionsförfarande skulle ha negativa konsekvenser för finansmarknadens stabilitet i Finland eller någon annan EES-stat,

2) ett separat resolutionsförfarande som avser tredjelandets filial i Finland är behövligt för att uppnå ett eller flera av de resolutionsmål som anges i 1 kap. 6 §,

3) tredjelandets resolutionsförfarande skulle leda till att borgenärer, särskilt insättare som har sitt säte i en EES-stat eller vars insättningar betalas i en EES-stat, inte skulle få samma bemötande som borgenärer och insättare i tredjelandet,

4) erkännandet av tredjelandets resolutionsförfarande skulle ha avsevärda konsekvenser för den offentliga ekonomin i Finland, eller om

5) effekterna av ett erkännande av tredjelandets resolutionsförfarande skulle strida mot finsk lagstiftning.

4 §

Genomförande av tredjeländers resolutionsförfaranden

Om ett europeiskt resolutionskollegium eller verket i enlighet med 2 § beslutar erkänna ett tredjelandets resolutionsförfarande, har verket rätt att använda resolutionsverktyg som avses i 7 kap. 2 § och utöva befogenheter som avses i 12 kap.

1) på sådana tillgångar i tredjelandets institut eller moderföretag som är belägna i Finland eller på vilka tillämpas finsk lag,

2) på sådana tillgångar, skulder och rättigheter i en i Finland belägen filial till ett institut i ett tredjeland, på vilka tillämpas finsk lag eller i fråga om vilka gäller krav som är verkställbara i Finland.

Verket kan i situationer som avses i 1 mom.

1) till nya ägare överföra ägandet av ett tredjelandets institut eller moderföretags dotterföretag som är beläget i Finland,

2) utöva befogenheter som avses i 12 kap. 8—10 § i fråga om en person som står i avtalsförhållande till ett tredjelandets institut eller moderföretags i Finland belägna dotterföretag eller filial, om detta är nödvändigt för att genomföra tredjelandets resolutionsförfarande,

3) ogiltigförklara avtalsenliga rättigheter att säga upp eller häva avtal, kräva tidigareläggning av avtalsförpliktelser eller på annat sätt påverka tredjelandets instituts eller moderföretags eller något annat grupp företags avtalsförpliktelser, om den avtalsenliga rättigheten är baserad

på användning av resolutionsbefogenheter eller resolutionsverktyg med avseende på tredjelandets institut eller moderföretag genom tredjelandets resolutionsmyndighets försorg eller annars med stöd av tredjelandets resolutionslagstiftning och förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet alltjämt fullgörs.

Verket kan använda resolutionsbefogenheter och resolutionsverktyg som avses i 8—12 kap. i fråga om ett tredjelandets instituts moderföretag som har sitt säte i Finland, om det är nödvändigt med hänsyn till allmänintresset och om tredjelandets resolutionsmyndighet anser att tredjelandets institut uppfyller resolutionsvillkoren enligt lagstiftningen i landet i fråga. I så fall tillämpas 12 kap. 7 §.

Denna paragraf ska inte tillämpas om ett konkursförfarande som gäller tredjelandets institut pågår i Finland.

5 §

Verkets beslut om resolution av ett tredjelandets filial

Verket kan besluta om sådana resolutionsförfaranden som avser en i Finland belägen filial till ett tredjelandets institut, då förfarandena inte är baserade på tredjelandets resolutionsförfarande, om det är nödvändigt med hänsyn till allmänintresset och om

1) filialen till tredjelandets institut inte längre uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla villkoren för auktorisation och det kan inte förväntas att filialen genom myndigheternas, tredjelandets eller marknadens åtgärder kommer att uppfylla auktorisationsvillkoren eller att åtgärderna inom rimlig tid kan förhindra att filialen försätts i konkurs,

2) institutet i tredjelandet inte betalar sina skulder till borgenärer inom EES-området eller skulder i anslutning till förpliktelser som ingåtts via filialen när de förfaller till betalning, inget resolutionsförfarande eller sedvanligt insolvensförfarande har inletts eller kommer enligt verkets bedömning att inledas inom rimlig tid i tredjelandet, eller om

3) tredjelandets resolutionsmyndighet har inlett ett resolutionsförfarande som avser institutet i tredjelandet eller har underrättat verket om att den avser att inleda sådant förfarande.

Verket ska i samband med ett beslut som avses i 1 mom., i enlighet med 14 kap. 8 och 9 §, samråda med de resolutionsmyndigheter som deltar i ett europeiskt resolutionskollegium.

När verket i en situation som avses i 1 och 2 mom. vidtar resolutionsåtgärder ska det beakta resolutionens syften enligt 1 kap. 6 § och handla i enlighet med de principer för användning av resolutionsverktyg som föreskrivs i 4 kap. 6 §.

6 §

Samarbete med tredjeländers myndigheter

Trots vad som föreskrivs i artikel 33 i EU:s resolutionsförordning ska verket vid behov avtala om samarbetsarrangemang med myndigheterna i ett tredjeland, om sådant inte nämns i EU-avtal som avses i 1 § 2 mom. Samarbetsarrangemang får inte vara förpliktande för parterna.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om samarbetsarrangemang som avses i 1 mom.

7 §

Information till tredjeländers myndigheter

Verket har rätt att till tredjeländers myndigheter lämna endast information som behövs för utförande av motsvarande resolutionsuppgifter som enligt denna lag. Verket får lämna ut information till tredjeländers myndigheter endast om de är bundna av motsvarande tystnadsplikt som verket.

Verket får inte utan uttryckligt samtycke av den myndighet som lämnat sekretessbelagd information lämna informationen vidare till tredjeländers myndigheter. Informationen får användas endast för ändamål som samtycket avser.

I fråga om utlämnande av personuppgifter ska personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas.

AVDELNING VI

BEGRÄNSNING AV VERKSAMHETEN SAMT SEKRETESS, ÖVERKLAGANDE OCH PÅFÖLJDER

16 kap.

Begränsning av verksamheten

1 §

Beslut om begränsning av verksamheten

Trots vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag kan statsrådet, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden eller hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, börsernas, clearingorganisationernas, de centrala motparternas och värdepapperscentralernas koncessionsenliga och regelenliga verksamhet,

2) besluta om begränsningar eller förbud i fråga om de förfaringssätt som ska iaktas på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument och på en multilateral handelsplattform i Finland.

2 §

Beslutsförfarande

Beslut som avses i 1 § fattas vid statsrådets allmänna sammanträde. Finansministeriet ska be Finlands Bank, Finansinspektionen och verket om yttranden innan beslutet fattas, om inte något annat nödvändigtvis följer av ärendets brådskande natur.

3 §

Tillsyn över efterlevnaden av beslut

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av statsrådsbeslut som fattats med stöd av detta kapitel.

17 kap.

Sekretess och överklagande

1 §

Sekretessplikt

Bestämmelser om sekretess i fråga om information som har samband med verksamhet som regleras i denna lag finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster.

2 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har verket rätt att trots sekretessbestämmelserna lämna ut information

1) till de myndigheter och personer samt den insättningsgarantifond som avses i 2 och 3 mom.,

2) till tredjeländers myndigheter, personer och insättningsgarantifonder som motsvarar de myndigheter och den insättningsgarantifond som avses i 1 punkten, om myndigheterna är bundna av motsvarande tystnadsplikt som gäller för finländska myndigheter och insättningsgarantifonden,

3) till utländska myndigheter som har till uppgift att delta i ett kreditinstituts likvidations- eller konkursförfarande eller i något annat motsvarande förfarande, om myndigheterna är bundna av motsvarande tystnadsplikt som gäller för finländska myndigheter,

4) till den som på uppdrag av verket utför uppgifter som hör till verkets behörighet,

5) till mottagare som avses i 9 kap., till tillfälliga institut som avses i 10 kap. och till egenomsförvaltningsbolag som avses i 11 kap.

Verket ska underrätta följande myndigheter om beslut som avses i 4 kap. 2 § och om därpå baserade beslut om enskilda resolutionsåtgärder:

- 1) institutet och dess holdingföretag,
- 2) finansministeriet,
- 3) Finansinspektionen,
- 4) Finlands Bank.

Information som avses i 2 mom. ska lämnas ut även till sådana myndigheter och insättningsgarantifonder i EES-stater som motsvarar de som anges i 2 mom. och där ett kreditinstituts moderföretag eller moderföretagets dotterföretag eller en filial till kreditinstitutet eller till ett annat kreditinstitut inom samma grupp är belägna samt, om någon annan myndighet än en myndighet som nämns ovan ansvarar för makrotillsynen i den andra EES-staten, till den andra myndigheten, om mottagaren av informationen är bunden av motsvarande tystnadsplikt som enligt denna lag.

Information som lämnats ut med stöd av denna paragraf får inte utan resolutionsföretagets eller verkets samtycke lämnas vidare till en annan myndighet, person eller insättningsgarantifond än en sådan som avses i 2 och 3 mom.

Till ett meddelande som avses i 2 och 3 mom. ska fogas en kopia av beslut som avses i 4 kap. 2 §.

3 §

Överklagande

Verkets beslut enligt denna lag får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Verket har rätt att överklaga Helsingfors förvaltningsdomstols beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt verkets beslut. Bestämmelser om överklagande finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Verket ska tillställa förvaltningsdomstolen de ekonomiska uppskattningar som verkets beslut är baserade på. Förvaltningsdomstolen ska behandla ärendet skyndsamt.

Om ett beslut som avses i 1 mom. upphävs påverkar detta inte giltigheten av en överlåtelse till en tredje part av tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i det upphävda beslutet, om förväraren var i god tro vid överlåtelsen.

Till den som lidit skada på grund av ett upphävt beslut ska betalas ersättning av resolutionsfondens medel. Verket fattar på ansökan beslut om utbetalning av ersättning.

Verkets resolutionsbeslut kan verkställas trots att det överklagats, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

4 §

Resolutionens inverkan på likvidation, konkurs, företagssanering och temporärt avbrytande av verksamheten

Om ett institut har ställts under resolutionsförvaltning får institutet och företag som hör till samma grupp som institutet inte försättas i likvidation eller konkurs och mot institutet får inte heller inledas saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering (47/1993) eller avbrottsförfarande enligt lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, om inte verket tagit initiativ till förfarandet och om inte något annat föreskrivs i 3 mom.

En domstol eller myndighet som behandlar en ansökan som avses i 1 mom. ska utan dröjsmål underrätta verket och Finansinspektionen om ansökan eller beredningen av beslutet.

Beslut som avses i 1 mom. får fattas, om verket

1) har meddelat att det inte har för avsikt att vidta resolutionsåtgärder, eller

2) inte har besvarat ett meddelande som avses i 2 mom. inom sju dygn från det att meddelandet sändes.

5 §

Begäran om anstånd med rättegång eller annat rättsligt förfarande

Verket har rätt att be domstolen skjuta upp en rättegång eller ett annat rättsligt förfarande där

ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning är eller kan bli part, om uppskovet behövs för att resolutionsverktyg ska kunna tillämpas eller resolutionsbefogenheterna fungera effektivt.

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom av 2 kap. 4 § i denna lag om uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan och av 4 kap. 1 § 4 mom. om skyldighet att underrätta Finansinspektionen.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelserna och föreskrifterna om de bestämmelserna samt förordningar och beslut som kommissionen har antagit med stöd av resolutionsdirektivet.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har brutit mot sina förpliktelser genom en handling eller försummelse som avses i denna paragraf. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett avgörande sätt har bidragit till handlingen eller försummelsen.

2 §

Påförande och verkställighet av administrativa påföljder

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder samt om behandling av ärenden som gäller dem i marknadsdomstolen.

19 kap.

Ikraftträdande

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den

20 .

Bestämmelserna i 8 kap. 6 § 4—6 mom. ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Lag

om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som bestäms i 87 § i grundlagen, föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om myndigheten för finansiell stabilitet och dess förvaltning, om stabilitetsavgifter och insättningsgarantier samt om bokslut för och revision av stabilitetsfonden.

2 §

Verket för finansiell stabilitet och dess verksamhetsområde

Verket för finansiell stabilitet, nedan *verket*, är den nationella resolutionsmyndigheten som ska säkerställa stabiliteten på finansmarknaden och omorganisera sådana kreditinstituts och värdepappersföretags verksamhet som drabbats av finansiella svårigheter.

Verket hör till finansministeriets förvaltningsområde och ministeriet ansvarar för styrningen av verket. Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om verkets administrativa ställning.

Verket förvaltar stabilitetsfonden, nedan *fonden*, som står utanför statsbudgeten och är sammansatt av den resolutionsfond för stabilitetsavgifter som avses i 4 kap. och av insättningsgarantifonden för insättningsgarantiavgifter som avses i 5 kap.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *EU:s resolutionsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010,

2) *det mellanstatliga avtalet* ett avtal mellan medlemsstaterna i euroområdet och andra EU-stater om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden,

3) *resolutionslagen* lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/),

4) *kreditinstitut* institut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (610/2014),

5) *värdepappersföretag* värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investerings-tjänster (747/2012), som bedriver handel med finansiella instrument för egen räkning eller säkerställer emissioner,

6) *grupp* en grupp enligt 1 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i resolutionslagen,

7) *stabilitetsavgifter* nationella avgifter som överförs till resolutionsfonden,

8) *EU:s stabilitetsavgift* avgifter som tas ut med stöd av EU:s resolutionsförordning och överförs till resolutionsfonden,

9) *avgiftsskyldig* kreditinstitut enligt 1 kap. 1 § 1 mom. i resolutionslagen,

10) *inlåningsbank* en inlåningsbank enligt 1 kap. 8 § i kreditinstitutslagen,

11) *insättning* likvida medel på konto i en inlåningsbank och likvida medel på väg att inflyta samt i enlighet med insättningsavtalet upplupna räntor till och med det datum då beslut enligt 5 kap. 10 § 2 mom. i denna lag fattades; med insättning avses dock inte medel

a) som är baserade på värdepapper enligt 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012), eller medel

b) som inlåningsbanken enligt avtalsvillkoren har rätt eller skyldighet att betala tillbaka enligt något annat värde än det nominella beloppet,

12) *ersättningsberättigade insättningar* andra insättningar än

a) offentliga samfunds insättningar,

b) andra kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, AIF-förvaltares och finansiella instituts insättningar för egen räkning,

c) försäkringsbolags, försäkringsföreningars, pensionsstiftelsers och försäkringskassors insättningar,

d) insättningar av medel som erhållits genom brott enligt 32 kap. i strafflagen (39/1889); om brottet är föremål för förundersökning eller rättegång kan fonden skjuta upp utbetalningen av ersättningen till dess att domstolens beslut har vunnit laga kraft,

e) insättningar på ett sådant konto för kundmedel som avses i 9 kap. 3 § 1 mom. i lagen om

investerings-tjänster och har öppnats i tjänsteleverantörens namn,

f) insättningar som ägs av en person vars identitet inte kan utredas i enlighet med 2 kap. i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008),

g) sådana värdepapper i främmande kapital som har emitterats av ett kreditinstitut samt förpliktelser i samband med skuldinstrument,

13) *juridisk person som agerar på finansmarknaden* ett tillsynsobjekt enligt 4 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) eller en annan sådan finansmarknadsaktör som avses i 5 § i den lagen,

14) *garanterad insättning* den del av en ersättningsberättigad insättning som kan ersättas med stöd av 5 kap. 8 §,

15) *insättare* en fysisk eller juridisk person, ett dödsbo eller någon annan sammanslutning av flera personer som i ett insättningsavtal antecknats som kontoninnehavare, om inte något annat följer nedan av 2 mom.,

16) *insättningsgarantiavgift* en avgift som tas ut hos inlåningsbanker och överförs till insättningsgarantifonden,

17) *EU:s tillsynsförordning* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Vid tillämpning av 1 mom. 15 punkten ska som insättare anses

1) var och en av dem som i inlåningsavtalet har antecknats som kontoinnehavare till ett belopp som motsvarar dennes relativa andel av tillgångarna på kontot, om det finns flera kontoinnehavare,

2) den person som tillgångarna på kontot tillhör, om

a) denna är känd när ett beslut enligt 5 kap. 9 § 2 mom. fattas,

b) i kontoavtalet som kontoinnehavare har antecknats någon annan tjänsteleverantör än en sådan som avses i 1 mom. 12 punkten underpunkt e, och

c) kontot används för förvaring av tillgångar som tillhör någon annan än kontoinnehavaren.

4 §

Uppgifter

Verket ska

1) sköta sina uppgifter enligt resolutionslagen och tillsammans med Finansinspektionen övervaka att lagen efterlevs,

2) i enlighet med EU:s resolutionsförordning delta i den resolutionsnämnds arbete som avses i artikel 42 i förordningen, samarbeta med resolutionsnämnden och ge nämnden den information som den behöver för att utföra sina uppgifter,

3) ansvara för beräkningen av betalningsandelarna när det gäller de stabilitetsavgifter som avses i EU:s resolutionsförordning, för insamlingen och förvaltningen av avgifterna samt för överföringen av avgifterna till den fond som avses i den förordningen,

4) dra försorg om att de avgifter samlas in och överförs till resolutionsnämnden vilka tas ut för att täcka nämndens administrativa kostnader,

5) genomföra de beslut som resolutionsnämnden fattat med stöd av EU:s resolutionsförordning,

6) sköta insättningsgarantifondens uppgifter enligt 5 kap., samla in insättningsgarantiavgifterna och förvalta dem samt bestämma tidpunkten för avgiftsskyldighetens inträde,

7) i samråd med finansministeriet bereda ärenden som gäller beviljande av lån och garantier enligt artikel 73 i EU:s resolutionsförordning, till den fond som avses i den förordningen,

8) göra framställningar och ta initiativ som gäller utveckling av bestämmelser och föreskrifter om resolution inom finanssektorn,

9) sköta sina uppgifter enligt kreditinstitutslagen,

10) samarbeta med övriga myndigheter,

11) ordna utbildning inom sitt uppgiftsområde,

12) sköta sina uppgifter enligt andra lagar och förordningar.

I resolutionslagen och EU:s resolutionsförordning föreskrivs dessutom om målet för verkets verksamhet och om dess uppgifter.

2 kap.

Förvaltning

1 §

Ledning

Verket leds av en överdirektör som utses och avsätts av statsrådet. Överdirektören ansvarar för att verkets mål nås samt för utvecklingen av verkets verksamhet och för dess resultat.

Överdirektören har en mandatperiod på fem år och kan väljas för högst två på varandra följande mandatperioder.

Behörighetsvillkor för överdirektörstjänsten är en för tjänsten lämplig högre högskoleexamen, sådan mångsidig erfarenhet och kännedom om finansmarknaden som uppgiften förutsätter samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerefarenhet.

Vid förhinder för överdirektören ska en tjänsteman vid verket som finansministeriet utser vara ställföreträdare för överdirektören.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om tillsättandet av en ställföreträdare för överdirektören.

2 §

Beslutanderätt

Överdirektören ska avgöra de ärenden som hör till verket, om inte något annat uttryckligen föreskrivs nedan.

Överdirektören fastställer verkets arbetsordning.

Verket ska till finansministeriet göra framställning om sådana beslut enligt resolutionslagen vars genomförande förutsätter upplåning. I 3 kap. 8 § finns bestämmelser om upplåning.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om ledandet av verket och om beslutanderätten.

3 §

Oberoende

Verkets verksamhet ska ordnas så att oberoendet och opartiskheten vid skötseln av uppgifterna är tryggad.

Verkets tjänstemän ska i sitt uppdrag vara oberoende av kreditinstitut, värdepappersföretag och företag som hör till samma grupp och de får inte höra till dessas förvaltningsråd, styrelse eller fullmäktige eller vara principaler eller revisorer och inte heller stå i anställnings- eller uppdragsförhållande till dem.

Bestämmelser om jäv finns i förvaltningslagen (434/2003).

4 §

Delegation

Verket ska ha en delegation som består av representanter som utses av verket, finansministeriet, Finlands Bank och Finansinspektionen och vars uppgift är att säkerställa samarbetet och informationsutbytet mellan nämnda myndigheter. Delegationen tillsätts av finansministeriet för tre år i sänder, på förslag av de myndigheter som nämns i denna paragraf.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om delegationens sammansättning och om dess uppgifter.

5 §

Tjänstemän

Verket ska ha tillräcklig personal för skötseln av sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Tjänstemännen utnämns av överdirektören.

Behörighetsvillkor för verkets experttjänstemän är lämplig högskoleexamen och omfattande förtrogenhet med området.

På tjänstemännen tillämpas i övrigt statstjänstemannalagen (750/1994).

Statsrådet kan med avvikelse från 1 mom. besluta att en tjänsteman vid finansministeriet, Finlands Bank eller Finansinspektionen, med dennes samtycke, utnämns till tjänsteman vid

verket i ett tjänsteförhållande för viss tid. Efter att ha hört tjänstemannens arbetsgivare gör överdirektören en framställning om utnämningen.

6 §

Anmälningsskyldighet

Överdirektören ska före utnämningen ge en utredning om

- 1) sin näringsverksamhet,
- 2) sitt ägande i företag och om betydande annan förmögenhet,
- 3) sina skulder, borgensförbindelser och övriga ansvarsförbindelser,
- 4) övriga bindningar som kan ha betydelse för bedömningen av överdirektörens förutsättningar att sköta tjänsteuppgifterna.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas också på den som ska utnämnas till en tjänst och som i sina tjänsteuppdrag annat än tillfälligt har tillgång till sekretessbelagda uppgifter om finansmarknaden eller om privata sammanslutningars eller personers ekonomiska ställning eller affärshemligheter.

Redogörelseskyldigheten enligt 1 mom. gäller också den som utnämns till ett tjänsteförhållande för att sköta uppgifter som hör till en tjänst som avses i 1 eller 2 mom.

En tjänsteman ska utan dröjsmål anmäla väsentliga förändringar i de uppgifter som ingår i redogörelsen, rätta bristfälligheter i uppgifterna och vid behov komplettera sin redogörelse. Tjänstemannen ska vid behov på begäran av verket även annars lämna uppgifter om omständigheter som avses i 1 mom.

Verkets överdirektör och tjänstemän ska till en förteckning som förs av finansministeriet göra anmälan om krediter som de fått av kreditinstitut, värdepappersföretag eller företag som hör till dessas grupp samt om borgens- eller andra ansvarsförbindelser som kreditinstitut eller företag har ställt för dem.

Om verkets överdirektör eller tjänstemän innehar aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform samt finansiella instrument

vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, ska de i enlighet med 7 § göra anmälan om dem till en förteckning som förs av finansministeriet.

Redogörelsens uppgifter om omständigheter som nämns i 1 mom. 1—3 punkten är sekretessbelagda. Var och en har dock rätt till insyn i den förteckning som avses i 6 mom.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om på vilket sätt utredningen ska ges.

7 §

Insideranmälan

Verkets överdirektör och tjänstemän ska göra insideranmälan inom en månad efter att ha tillträtt uppdraget.

Den som är anmälningsskyldig enligt 1 mom. ska i insideranmälan nämna

1) omyndig, vars intressebevakare den anmälningsskyldige är,

2) sammanslutningar eller stiftelser där den anmälningsskyldige eller en omyndig som avses i 1 punkten direkt eller indirekt har bestämmande inflytande,

3) sitt samt en i 1 punkten avsedd omyndigs och en i 2 punkten avsedd sammanslutnings eller stiftelses innehav av aktier och finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform.

Insideranmälan ska innehålla uppgifter som behövs för att identifiera personen, sammanslutningen eller stiftelsen i fråga samt uppgifter om aktierna och de andra finansiella instrumenten.

Information enligt 2 mom. 2 och 3 punkten behöver inte uppges till den del den gäller bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag som avses i 28 kap. 2 § i lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009), ideella eller ekonomiska föreningar eller sammanslutningar som drivs utan vinstsyfte. Om en sammanslutning bedriver regelbunden handel med finansiella instru-

ment, ska emellertid information om denna lämnas.

Den anmälningsskyldige ska inom 14 dagar underrätta verket om ändringar som gäller

1) förvärv och avyttring av aktier och finansiella instrument som avses i 2 mom. 3 punkten, om förändringen i innehavet uppgår till minst 5 000 euro,

2) andra uppgifter som avses i denna paragraf.

8 §

Finansiering av verksamheten

Kostnaderna för verkets verksamhet ska täckas med avgifter som i enlighet med lagen om förvaltningsavgifter till Verket för finansiell stabilitet (/) tas ut hos kreditinstitut och värdepappersföretag.

3 kap.

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

1 §

Fondens tillgångar

Fondens tillgångar utgörs av stabilitetsavgifter och insättningsgarantiavgifter, av anslutningsavgifter som avses i 5 kap. 4 § samt av placeringstillgångar som förvärvats för avgifterna och av avkastningen på dem.

2 §

Separering av tillgångar

Stabilitetsavgifter liksom även placeringstillgångar som förvärvats för avgifterna och avkastningen på dem ska separeras från insättningsgarantiavgifter och anslutningsavgifter liksom även från placeringstillgångar som förvärvats för dessa avgifter samt från avkastningen på dem.

3 §

Fondens driftskostnader

Fondens driftskostnader ska täckas genom avgifter som tas ut hos kreditinstituten och värdepappersföretagen i enlighet med lagen om förvaltningsavgifter till Verket för finansiell stabilitet. Kostnaderna för fondens placeringsverksamhet ska täckas med fondens medel.

4 §

Placeringsbeslut om fondtillgångar

Verkets fond som avses i 4 och 5 kap. har en styrelse som beslutar om fondens riskhantering, placeringsplaner och placeringsprinciper samt styr placeringen av tillgångarna. Finansministeriet utser styrelsen för tre år i sänder. Styrelsen har en ordförande, en vice ordförande samt minst tre och högst fem andra medlemmar. För varje medlem utses en personlig ersättare.

Minst två medlemmar och deras personliga ersättare ska utses bland personer som föreslås av intresseorganisationerna för kreditinstituten och sammanslutningarna av inlåningsbanker. Finansministeriet kan entlediga styrelsemedlemmar. Finansministeriet ska på framställning av verket fastställa medlemmarnas arvoden och, på framställning av styrelsen, fondens arbetsordning.

Styrelsen är beslutför när tre medlemmar eller ersättare samt ordföranden eller vice ordföranden är närvarande. Varje medlem har en röst. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Vid lika röstetal avgör mötesordförandens röst.

Vad som i 2 kap. 6 och 7 § föreskrivs om anmälningsskyldighet tillämpas också på styrelsens ordförande, medlemmar och ersättare.

På styrelsens ordförande, vice ordförande, medlemmar och ersättare ska när de sköter uppgifter enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. I skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om skadeståndsansvar.

5 §

Placering av fondtillgångar

Verket ska placera de fondtillgångar som det förvaltar så att placeringarna tryggar säkerhet, avkastning och likviditet samt har lämplig spridning. Fondens styrelse ska upprätta en plan för placering av fondtillgångarna (*placeringsplan*). Placeringsplanen ska framför allt beakta fondens karaktär och de krav som placeringsverksamheten ställer. Av planen ska framgå hur fonden planerar att sprida placeringarna, hur fondens rättigheter i anslutning till innehav i andra sammanslutningar ska utövas samt principerna för val av förvaltare.

6 §

Särskilda bestämmelser om placering av insättningsgarantifondens tillgångar

Utöver vad som föreskrivs i 5 § ska insättningsgarantifondens tillgångar placeras i skuldinstrument på vilka i enlighet med EU:s tillsynsförordning vid beräkning av kapitalkravet för kreditrisken ska tillämpas en riskvikt på högst 50 procent, om inte styrelsen av särskilda skäl beslutar placera medlen i andra sådana värdepapper vilkas risk inte nämnvärt avviker från den risk som är förenad med skuldinstrument som avses i detta moment.

Fondtillgångar får inte placeras i aktier eller andelar i en inlåningsbank eller företagsenhet som hör till samma grupp som en sådan bank och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av en bank som betalar insättningsgarantiavgift eller en företagsenhet som hör till samma grupp eller av bankens säkerhetsfond. Fondtillgångar får inte heller på annat sätt placeras i en inlåningsbank som betalar insättningsgarantiavgift eller i en företagsenhet som hör till samma grupp som en sådan bank eller i bankens säkerhetsfond.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om inlåningsbanker ska också tillämpas på utländska kreditinstitut och företagsenheter som hör till samma

koncern och är skyldiga att betala insättningsgarantiavgift.

Vad som föreskrivs i 2 mom. utgör inte hinder för att placera tillgångar i placeringsfonder som avses i 11 kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999).

Insättningsgarantifondens likviditet ska vara tillräckligt tryggad med hänsyn till fondens verksamhet. Avkastningen på placeringarna ska läggas till insättningsgarantifondens kapital.

7 §

Fondens riskhantering

Verket ska ha effektiva och tillförlitliga förvaltnings- och styrsystem för identifiering, hantering, begränsning och uppföljning av risker som är förenade med insättningsgarantifondens tillgångar och ersättningar samt för riskrapportering samt tillräckliga likviditetssystem för betalning av ersättningar till insättare inom den tid som föreskrivs i 5 kap. 10 §.

Verket ska regelbundet, minst vart tredje år, utföra stresstester i syfte att säkerställa att dess egna och inlåningsbankernas informationssystem uppfyller de krav som föreskrivs i detta kapitel.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ska stresstester dessutom utföras omedelbart efter det att en ny betydande inlåningsbank blivit skyldig att betala insättningsgarantiavgift eller efter att det har skett betydande förändringar i inlåningsbankernas eller verkets datasystem.

Information som inlåningsbankerna med stöd av denna paragraf har tillställt verket får användas endast för stresstester enligt denna paragraf och informationen får inte bevaras längre än vad som behövs för att utföra stresstester.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om förvaltnings- och styrsystem samt om de risker som är förenade med tillgångar och betalning av ersättningar ska också tillämpas på resolutionsfonden som avses i 4 kap.

8 §

Upplåning och utlåning

Fonden kan med statsrådets tillstånd och på villkor som det bestämmer ta upp lån inom gränserna för de låneupptagningsfullmakter som riksdagen beviljar i samband med behandlingen av statsbudgeten. För låneräntor och återbetalning ska användas fondens medel.

Resolutionsfonden kan låna pengar från en sådan fond i en annan EES-stat som motsvarar resolutionsfonden, om

1) de stabilitetsavgifter som tagits ut i enlighet med 4 kap. 6 § inte räcker för att täcka förluster, kostnader eller andra utgifter för användningen av resolutionsfonden,

2) sådana extra stabilitetsavgifter som enligt 4 kap. 7 § ska betalas i efterhand inte omedelbart är tillgängliga, och om

3) andra alternativa finansieringsarrangemang inte omedelbart står till förfogande på rimliga villkor.

I låneavtalet ska för alla långivare avtalas om enhetliga ränte- och återbetalningsvillkor och övriga villkor, om inte verket och alla långivare gemensamt avtalar något annat.

Resolutionsfonden kan med statsrådets samtycke bevilja lån till en sådan fond i en annan EES-stat som motsvarar resolutionsfonden.

4 kap.

EU:s stabilitetsavgift till EU:s gemensamma resolutionsfond och stabilitetsavgiften till den nationella resolutionsfonden

EU:s gemensamma resolutionsfond

1 §

Beräkning av EU:s stabilitetsavgift

Den som är avgiftsskyldig ska årligen senast den 31 maj i enlighet med artiklarna 70 och 71 i EU:s resolutionsförordning betala in EU:s stabilitetsavgift till den resolutionsfond som förval-

tas av verket. EU:s stabilitetsavgift debiteras av verket.

2 §

Betalningsförfarande för EU:s stabilitetsavgift

Verket ska beräkna stabilitetsavgiften för varje avgiftsskyldig och se till att EU:s stabilitetsavgifter samlas in i enlighet med EU:s resolutionsförordning samt det mellanstatliga avtalet. Genom förordning av Europeiska kommissionen föreskrivs dessutom särskilt om hur stabilitetsavgifterna ska bestämmas.

Verket kan meddela närmare föreskrifter om betalningsförfarandet för EU:s stabilitetsavgift.

Beloppet av EU:s årliga stabilitetsavgift kan sänkas i motsvarighet till resolutionsfondens avkastning på placeringen av EU:s stabilitetsavgifter.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om debitering av och rapporteringsförfarandet för EU:s stabilitetsavgifter.

3 §

Överföring av EU:s stabilitetsavgifter

Verket ska årligen senast den 30 juni överföra EU:s stabilitetsavgifter som tagits ut i enlighet med 1 och 2 § till den fond som avses i EU:s resolutionsförordning, så som föreskrivs i den förordningen och avtalas i det mellanstatliga avtalet.

4 §

Hänvisning till EU:s resolutionsförordning och det mellanstatliga avtalet

Bestämmelser om målnivån för EU:s stabilitetsavgift, fastställande av betalningsandelen, uttag av en extra stabilitetsavgift och användningen av EU:s stabilitetsavgifter finns i artiklarna 69—71 i EU:s resolutionsförordning och artiklarna 3—5 i det mellanstatliga avtalet.

Resolutionsfonden

5 §

Den nationella stabilitetsavgiften och målnivån för resolutionsfonden

Värdepappersföretag ska årligen senast den 31 maj till resolutionsfonden som förvaltas av verket betala en stabilitetsavgift som fastställs i enlighet med 6 §.

Uttaget av stabilitetsavgifter hos värdepappersföretagen ska ökas så jämnt som möjligt, så att det sammanlagda beloppet senast den 31 december 2024 når upp till den målnivå som fastställts för resolutionsfonden. Målnivån ska beräknas som en andel av den sammanlagda målnivå som fastställs för värdepappersföretagen och kreditinstituten och som utgör en procent av de ersättningsberättigade insättningarna.

Resolutionsfondens målnivå ska bestämmas som en andel av den kalkylerade målnivå som avses i 2 mom. på så sätt att den motsvarar den andel som värdepappersföretagens sammanlagda skuldbelopp, med avdrag för eget kapital, utgör av det sammanlagda skuldbeloppet för alla de värdepappersföretag som betalar stabilitetsavgift och de kreditinstitut som betalar EU:s stabilitetsavgift, med avdrag för deras eget kapital och ersättningsberättigade insättningar.

Värdepappersföretag ska årligen betala ett belopp som motsvarar sammanlagt 10 procent av målnivån.

Om stabilitetsavgifternas belopp efter den tidsfrist som anges i 2 mom. sjunker under målnivån, ska verket ta ut stabilitetsavgifter till dess att målnivån har nåtts.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om debitering av och rapporteringsförfarandet för stabilitetsavgiften.

6 §

Grunderna för fastställande av den nationella stabilitetsavgiften

Ett värdepappersföretags årliga andel av alla värdepappersföretags sammanlagda stabilitetsavgift fastställs så att dess sammanlagda skuld-

belopp, med undantag för eget kapital, ställs i relation till alla de i Finland verksamma värdepappersföretagens sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital.

Genom förordning av Europeiska kommissionen föreskrivs dessutom särskilt om hur stabilitetsavgifterna ska bestämmas.

7 §

Extra nationella stabilitetsavgifter

Om fondens tillgångar inte räcker till för att täcka förluster, kostnader eller andra utgifter som orsakats av ett värdepappersföretags resolutionsåtgärder, ska hos värdepappersföretagen tas ut extra stabilitetsavgifter i enlighet med 6 § till dess att fondens målnivå har uppnåtts. Den årliga extra stabilitetsavgiften får vara högst tre gånger större än de årliga stabilitetsavgifterna.

Verket kan besluta att helt eller delvis avstå från att ta ut extra avgifter för en tid av högst sex månader, om betalningen av stabilitetsavgiften skulle äventyra ett värdepappersföretags likviditet eller betalningsförmåga. På ansökan av ett värdepappersföretag kan betalningen skjutas upp högst två gånger.

8 §

Användning av nationella stabilitetsavgifter

Verket kan använda stabilitetsavgifter för att täcka kostnaderna för resolutionsåtgärder som avser ett värdepappersföretag. Sådana åtgärder är

1) garantier för ett sådant värdepappersföretag som är föremål för resolution, dess dotterföretag, ett i 11 kap. 1 § 1 mom. i resolutionslagen avsett egendomsförvaltningsbolags eller ett i 10 kap. 1 § 1 mom. i den lagen avsett tillfälligt instituts tillgångar eller skulder,

2) beviljande av lån till ett värdepappersföretag som är föremål för resolution, dess dotterföretag, egendomsförvaltningsbolag eller tillfälligt institut,

3) köp av egendom i ett värdepappersföretag som är föremål för resolution,

4) betalning av finansieringsandelar till ett egendomsförvaltningsbolag eller tillfälligt institut,

5) en sådan betalning till ett värdepappersföretag som är föremål för resolution som har gjorts enligt 8 kap. 5 och 6 § i resolutionslagen i stället för att skriva ned det nominella värdet av en skuld, om verket har skrivit ned värdet av skulderna och i enlighet med 5 § i det kapitlet har beslutat undanta en del av skulderna från värdenedskrivningen,

6) frivilligt lån för andra finansieringsarrangemang,

7) en kombination av åtgärder enligt 1—6 punkten.

Verket kan använda stabilitetsavgifter också för åtgärder som avses i 1 mom. om verket i enlighet med 9 kap. i resolutionslagen överlåter ett värdepappersföretag till köparen av institutets affärsverksamhet.

9 §

Resolutionsfondens deltagande i koncernresolution

Resolutionsfonden kan delta i koncernresolution av ett värdepappersföretag när villkoren i 14 kap. 13 § i resolutionslagen är uppfyllda.

10 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av bestämmelserna om avgiftsskyldighet i 1 och 5 §.

5 kap.

Insättningsgaranti

1 §

Insättningsgarantifondens uppgifter

Insättningsgarantifonden som förvaltas av verket ska trygga insättarnas tillgodohavanden i inlåningsbanker.

Inlåningsbankerna ska höra till insättningsgarantisystemet.

2 §

Inlåningsbankernas interna system och information till verket

Inlåningsbankerna ska ha interna system för att säkerställa kontinuerlig uppföljning av varje insättares ersättningsberättigade insättningar och garanterade insättningar.

Inlåningsbankerna ska på begäran ge verket de uppgifter som avses i 1 mom.

3 §

Minimnivån för insättningsgarantifondens tillgångar

Insättningsgarantifondens tillgångar ska uppgå till minst ett belopp som motsvarar 0,8 procent av inlåningsbankernas garanterade insättningar.

4 §

Insättningsgarantiavgift och insättningsgarantisystemets anslutningsavgift

Om insättningsgarantifondens tillgångar sjunker under det belopp som anges i 3 § ska inlåningsbankerna årligen till verket betala en insättningsgarantiavgift som beräknas i enlighet med 5 § och ska överföras till insättningsgarantifonden så att den når upp till minimnivån enligt 3 §. Högst 30 procent av insättningsgarantifondens minimnivå kan utgöras av inlåningsbankernas betalningsåtaganden.

En ny inlåningsbank ska betala insättningsgarantisystemets anslutningsavgift som utgör 0,8 procent av inlåningsbankens sammanlagda garanterade insättningar. Anslutningsavgiften ska i sin helhet betalas inom tio år från anslutningen så att inlåningsbanken varje år betalar minst en tiondel av den totala avgiften. Det första året ska betalas ett belopp som motsvarar minst en tiondel av det sammanlagda avgiftsbeloppet beräknat på basis av inlåningsbankens

kalkylerade garanterade insättningar vid utgången av det andra kalenderåret efter anslutningsåret. Den årliga anslutningsavgiften ska ökas eller minskas i samma förhållande som beloppet av inlåningsbankens garanterade insättningar ökar eller minskar under respektive år.

Vad som föreskrivs i 2 mom. ska inte tillämpas på en inlåningsbank som bildas till följd av att inlåningsbanker som betalar insättningsgarantiavgift fusioneras eller delas eller till följd av att bankernas affärsverksamhet överläts. Om en inlåningsbank bildas till följd av fusion mellan en eller flera inlåningsbanker som betalar insättningsgarantiavgift och utländska inlåningsbanker, ska anslutningsavgiften enligt 2 mom. beräknas på basis av det sammanlagda beloppet av de utländska inlåningsbankernas garanterade insättningar.

Avgifter som en inlåningsbank betalat till fonden återbetalas inte till banken, trots att insättningsgarantifondens tillgångar överskrider minimnivån enligt 3 §.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om debitering av och rapporteringsförfarandet för insättningsgarantiavgiften och anslutningsavgiften.

5 §

Insättningsgarantiavgiftens belopp

Den årliga insättningsgarantiavgiften bestäms på basis av inlåningsbankens kapitaltäckning och de garanterade insättningarna på så sätt att förhållandet mellan kapitalkravet för täckning av inlåningsbankens risker beräknade i enlighet med EU:s tillsynsförordning och kapitalbasen multipliceras med summan av bankens garanterade insättningar enligt 8 § 1 och 2 mom., varefter produkten multipliceras med koefficienten enligt 2 mom. i denna paragraf.

Den koefficient som avses i 1 mom. ska för varje år fastställas så att insättningsgarantifondens tillgångar når upp till minimnivån enligt 3 § senast det sjätte kalenderåret efter det att fondens tillgångar underskred minimnivån enligt 3 §.

Om en inlåningsbank i enlighet med EU:s tillsynsförordning står under tillsyn på grundval av sin gruppbaseade finansiella ställning, ska insättningsgarantiavgiften beräknas på basis av det gruppbaseade kapitalkravet för täckning av riskerna och den konsoliderade kapitalbasen, multiplicerat med beloppet av de till den finansiella företagsgruppen hörande kreditinstitutens garanterade insättningar.

För inlåningsbanker som hör till en sammanslutning av inlåningsbanker ska beräknas en gemensam insättningsgarantiavgift på basis av de till sammanslutningen hörande institutens i enlighet med 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) beräknade konsoliderade kapitaltäckning, som om sammanslutningen skulle vara ett kreditinstitut. Sammanslutningens centralinstitut ska till insättningsgarantifonden betala insättningsgarantiavgiften för de banker som hör till sammanslutningen. Insättningsgarantiavgiften som betalas av centralinstitutet ska fördelas mellan medlemskreditinstitutet i förhållande till kapitalkravet som beräknats i enlighet med 1 mom. Med tillstånd av verket kan insättningsgarantiavgiften fördelas också på något annat sätt.

Den totala inlåningen enligt 1 mom., kapitalbasens storlek och kapitalkravet ska beräknas på basis av det bokslut som fastställts för räkenskapsperioden före betalningen av insättningsgarantiavgiften.

Verket meddelar närmare föreskrifter om betalning av avgiften.

6 §

Tilläggsfinansiering

Om insättningsgarantifondens tillgångar inte räcker till för betalning av ersättningar kan verket ålägga inlåningsbankerna att som en extra årlig insättningsgarantiavgift betala högst ett belopp som årligen motsvarar 0,5 procent av inlåningsbankens garanterade insättningar.

Om insättningsgarantifondens tillgångar efter att en extra avgift enligt 1 mom. har tagits ut fortfarande inte räcker till för betalning av ersättningar eller att återbetala lån enligt detta mo-

ment, kan verket ålägga inlåningsbankerna att till fonden låna det belopp som saknas. Varje inlåningsbanks andel bestäms i samma förhållande som dess andel av de insättningsgarantiavgifter som ska betalas enligt 4 §. Bestämmelser om fondens upplåning finns i 3 kap. 8 §.

Om insättningsgarantifondens placeringar inte tillräckliga snabbt kan realiseras innan fonden blir ersättningsskyldig, kan fonden för högst ett år i sänder ta upp lån för att betala ersättningar i enlighet med 3 kap. 8 §.

Verket kan skjuta upp en inlåningsbanks betalnings- och utlåningsskyldighet enligt denna paragraf om det behövs för att trygga inlåningsbankens kapitaltäckning eller likviditet.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om villkoren för låneavtal som inlåningsbanker ska ingå enligt denna paragraf.

7 §

Användning av insättningsgarantifondens tillgångar

Insättningsgarantifondens tillgångar får inte användas för andra ändamål än betalning av ersättningar till insättare i enlighet med detta kapitel, om inte något annat följer av 2 mom. eller 14 eller 15 §.

Verket kan i stället för ett beslut som avses i 9 § 2 mom. besluta att insättningsgarantifondens tillgångar ska användas för finansiering av arrangemang varmed en inlåningsbanks insättningar överförs till en annan finländsk inlåningsbank. Verket kan fatta ett beslut som avses i detta moment efter att ha fått en anmälan som avses i 9 § 1 mom. eller verket annars konstaterar att inlåningsbanken är insolvent.

Verket kan fatta ett beslut enligt 2 mom. om verket har grundad anledning att anta att den omständigheten att ett beslut inte fattas kan leda till betalning av ersättningar till insättarna och om båda följande förutsättningar är uppfyllda:

1) antingen uppgår summan av verkets regressfordran till följd av betalning av ersättningar och verkets sammanlagda administrativa kostnader för betalning av ersättningar till ett större belopp än insättningsgarantifondens regress-

fordran på inlåningsbanken till följd av tillämpningen av 2 mom. eller också kommer användningen av insättningsgarantifondens tillgångar för betalning av ersättningar till insättarna i stället för en överföring av inlåningsstocken sannolikt att äventyra förtroendet för Finlands finansiella system, och

2) överföringen av insättningar till en annan inlåningsbank har ingen väsentlig inverkan på insättarens möjligheter att använda inlåningskontot.

Vad som i 15 § föreskrivs om verkets regressrätt mot inlåningsbanker ska på motsvarande sätt tillämpas på belopp som verket har betalat till den bank som med stöd av 2 mom. tar emot insättningar.

8 §

Garanterade insättningar

Av insättningsgarantifondens medel ersätts en insättares ersättningsberättigade insättningar i en och samma inlåningsbank, dock sammanlagt högst till ett belopp av 100 000 euro.

Trots vad som i 1 mom. föreskrivs om ersättningsens maximibelopp ska en insättares fordran till fullt belopp betalas av insättningsgarantifondens medel, om insättaren på ett tillförlitligt sätt visar att fordran grundar sig på medel som insättaren har fått vid försäljning av en bostad som varit i eget bruk och att dessa medel används för anskaffning av en ny bostad för eget bruk. En förutsättning är dessutom att de medel som insättaren har fått vid försäljning av bostaden har satts in på konto i en inlåningsbank högst sex månader före den dag då banken på det sätt som avses i 9 § har underlåtit att betala insättarens garanterade insättning. Detta villkor anses ha uppfyllts även om insättningen registreras på insättares konto först efter den tidpunkt som avses i 9 §. Om inte något annat kan visas anses inlåningsbanken ha underlåtit att betala insättares tillgodohavande på det sätt som avses i detta moment den dag då denne gjort en anmälan enligt 9 § 1 mom. eller en dag som infaller före det och då verket av en annan insättare fått en an-

mälan enligt det momentet, utifrån vilken verket fattat ett beslut enligt 2 mom. i den paragrafen.

Trots vad som föreskrivs ovan i denna paragraf har en insättare som inte använt sitt konto på 24 månader inte rätt till ersättning, om ersättningsbeloppet är mindre än verkets kostnader för utbetalning av ersättningen.

Om insättaren redan tidigare i enlighet med 1 och 2 mom. har fått ersättning för sina tillgodohavanden ur fonden, ska insättarens tillgodohavanden i samma inlåningsbank ersättas av fondens medel endast till den del som tillgodohavandena är baserade på medel som har satts in på banken efter att ersättning som avses i detta moment har betalats ut.

Vid tillämpningen av denna paragraf ska inlåningsbanker som hör till en sammanslutning av inlåningsbanker betraktas som en inlåningsbank.

I 11 kap. i lagen om investeringstjänster föreskrivs om betalning av ersättningar ur ersättningsfonden för investerarskydd.

9 §

Betalningsskyldighetens inträde

Om en inlåningsbank inte har betalat ostridiga ersättningsberättigade insättningar som förfallit till betalning, kan insättaren göra en anmälan om saken till verket.

Verket ska inom fem arbetsdagar från en anmälan som avses i 1 mom. eller efter att ha fått kännedom om att en inlåningsbank genom beslut av en domstol eller någon annan myndighet har konstaterats vara betalningsoförmögen, bestämma om insättningar ska ersättas ur insättningsgarantifonden.

En förutsättning för betalningsskyldighet är att orsaken till att ett tillgodohavande som avses i 1 mom. inte har betalats ut, enligt vad som utretts, är att banken har betalnings- eller andra ekonomiska svårigheter och att svårigheterna enligt verkets bedömning inte är tillfälliga. Verket ska fatta ett beslut enligt denna paragraf i samråd med Finansinspektionen och Finlands Bank.

Verket ska vid bedömningen av om svårigheter som avses i 2 mom. är tillfälliga beakta de

kreditinstituts inbördes ansvar som hör till en sammanslutning som avses i 5 kap. i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

När verket har fattat ett beslut enligt 2 mom. ska det underrätta den inlåningsbank som beslutet avser, dess insättare, finansministeriet och Finansinspektionen samt, om inlåningsbanken hör till en säkerhetsfond som avses i 13 kap. i kreditinstitutslagen, också säkerhetsfonden om beslutet. Om banken har en filial i utlandet ska dessutom tillsynsmyndigheten och insättningsgarantifonden i den stat där filialen har sitt säte underrättas om beslutet. Verket ska dessutom genom en offentlig kungörelse meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Kungörelsen ska publiceras på finska och svenska i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde.

För verkställande av verkets beslut enligt 2 mom. ska inlåningsbanken underrätta verket om insättarna och deras insättningar som ska ersättas enligt 8 §. Verket får lämna ut information endast till sådana myndigheter som enligt 15 kap. 14 § i kreditinstitutslagen har rätt att få sekretessbelagd information.

10 §

Utbetalning av ersättningar

Insättningsgarantifonden ska utan särskild ansökan till insättarna betala ut ersättning enligt 8 § inom sju arbetsdagar från verkets beslut enligt 9 §, om inte något annat följer av 2 mom. Om inlåningsbanken före ett beslut som avses i 9 § har försatts i likvidation eller konkurs, ska tidsfristen enligt detta moment räknas från beslutet om likvidationen eller konkursen.

Verket kan besluta att en tilläggstid på högst tre månader ska beviljas för utbetalning av ersättningar, om

- 1) insättarens rätt till ersättning är oklar,
- 2) insättarens rätt att förfoga över insättning-
en har begränsats genom ett myndighetsbeslut,
- 3) kontot inte har använts på 24 månader,
- 4) insättarens fordran betalas till fullt belopp
enligt 8 § 2 mom., eller om

5) det är fråga om en insättning i en utländsk filial enligt 11 §.

Om verket inte har den information om en insättare som behövs för utbetalning av ersättning inom den tid som föreskrivs i 1 eller 2 mom., ska verket inom den tid som anges i 2 mom. deponera ersättningen hos regionförvaltningsverket, med iakttagande av vad som föreskrivs i lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931).

Ersättningen ska betalas i euro eller, om insättningen har gjorts i en inlåningsbanks utländska filial, i valutan i den stat där filialen har sitt säte. Om kontovalutan inte är euro eller valutan i den stat där filialen har sitt säte kan ersättningen betalas i kontovalutan eller i euro. Ersättningen ska omvandlas till euro enligt kursen den dag då verket i enlighet med 9 § beslutar om ersättningsskyldigheten.

11 §

Ersättningar till filialers insättare

Om en inlåningsbank har en filial i en annan EES-stat, ska verket be insättningsgarantifonden i den staten ge filialens insättare den information som behövs för utbetalning av ersättningar samt betala ut ersättningarna. Verket ska ge den andra EES-statens insättningsgarantifond behövliga uppgifter och anvisningar och ställa behövliga tillgångar till dess förfogande.

Om en inlåningsbank från en annan EES-stat har en filial i Finland, ska verket på begäran av insättningsgarantifonden i inlåningsbankens hemstat ge filialens insättare den information som behövs för utbetalning av ersättningar och till dem betala ersättningar i enlighet med de anvisningar som insättningsgarantifonden i inlåningsbankens hemstat har gett, om den nämnda myndigheten till verkets förfogande har ställt de tillgångar som behövs för utbetalning av ersättningarna.

Verket kan trots denna bestämmelse med den myndighet som ansvarar för insättningsgarantin i den andra EES-statens komma överens om att

den information som avses i denna paragraf ska lämnas och ersättningarna betalas ut på något annat sätt, om det inte försämrar insättarnas ställning.

12 §

Hur insättningsgarantin påverkas av att en inlåningsbanks koncession återkallas

När Finansinspektionen med stöd av 26 § i lagen om Finansinspektionen beslutar återkalla en inlåningsbanks koncession kan den för verket lägga fram ett förslag om att insättningar ska ersättas i enlighet med denna lag.

13 §

Hur insättningsgarantin påverkas av att inlåningsstocken överförs

Trots vad som i 8 § 1 mom. föreskrivs om ersättningens maximibelopp betalas ersättning med stöd av det lagrummet för en insättning som överförs till en annan inlåningsbank till följd av fusion, delning eller överlåtelse av affärsverksamhet, till samma belopp som före överföringen, om inte något annat följer av 2 mom.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas på infordringsbara insättningar under tre månader från registreringen av verkställigheten av en fusion, delning eller överföring av affärsverksamhet.

Om insättningarna i en inlåningsbank till följd av bankens fusion eller delning, överlåtelse av affärsverksamhet eller flyttning av sätet, helt eller delvis ska ersättas ur en annan EES-stats insättningsgarantifond, ska verket till denna överlämna en mot de överförda insättningarna svarande andel av de insättningsgarantiavgifter som under de senaste 12 månaderna före registreringen av fusionen, delningen, överlåtelsen av affärsverksamheten eller flyttningen av sätet har tagits ut hos inlåningsbanken, med undantag för extra insättningsgarantiavgifter som avses i 6 §.

Inlåningsbanken ska senast sex månader före överföringen av insättningarna enligt 1 mom. underrätta verket och insättningsgarantifonden i den EES-stat som avses i 3 mom.

Inlåningsbanken är skyldig att betala insättningsgarantiavgifter enligt 4 och 6 § till dess att fusionen, delningen, överlåtelsen av affärsverksamheten eller flyttningen av sätet har registrerats.

I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), i sparbankslagen (1502/2001) och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) föreskrivs om insättarnas rätt att säga upp insättningar i sådana fall som avses i denna paragraf.

14 §

Insättningsgarantifondens resolutionsfinansiering

Verket kan besluta att insättningsgarantifondens medel ska användas till resolutionsfinansiering i samband med

1) nedskrivning av finansiella instruments nominella värde, i fråga om förluster för garanterade insättningar högst med ett belopp som motsvarar värdeminskningen och för vilka verket skulle ha ansvarat på motsvarande sätt som i fråga om andra borgenärer med samma förmånsrätt, om inlåningsbanken hade försatts i konkurs,

2) andra resolutionsåtgärder än i samband med nedskrivning av finansiella instruments nominella värde, högst till beloppet av förlusterna för garanterade insättningar och för vilka verket skulle ha ansvarat på motsvarande sätt som i fråga om andra borgenärer med samma förmånsrätt, om inlåningsbanken hade försatts i konkurs.

Utbetalning som avses i 1 mom. ska ske kontant.

Insättningsgarantifondens tillgångar kan användas högst till det nettoförlustbelopp som fonden skulle ha ansvarat för om inlåningsbanken hade försatts i konkurs.

När verket beslutar skriva ned det nominella värdet på skulden får insättningsgarantifondens tillgångar inte användas för rekapitalisering av inlåningsbanken eller för finansiering av ett tillfälligt institut.

Om de influtna insättningsgarantiavgifternas andel av nettoförlusterna är större än den andel som resolutionsfonden skulle ha täckt vid inlåningsbankens konkurs, ska verket överföra en andel som motsvarar skillnaden till insättningsgarantifonden.

Om en inlåningsbank är föremål för resolution och dess garanterade insättningar ska överföras till en annan inlåningsbank, har insättarna inte rätt att få ersättning ur insättningsgarantifonden för den del av insättningarna i inlåningsbanken under resolution som inte överförs, om de överförda tillgångarna uppnår eller överstiger den maximala skyddsnivå som avses i 3 mom.

15 §

Verkets regressrätt

Verket får mot en inlåningsbank regressrätt till det belopp varmed inlåningsbankens insättningar har ersatts ur insättningsgarantifonden eller i övrigt använts för resolutionsfinansiering i enlighet med 14 §. De medel som har återkrävts hos inlåningsbanken ska med ränta överföras till insättningsgarantifonden. I fråga om räntan på regressfordringar tillämpas 7 och 12 § i räntelagen (633/1982). Verket kan helt eller delvis avstå från en fordran som avses i denna paragraf, om betalning av fordran skulle äventyra inlåningsbankens finansiella verksamhetsförutsättningar.

Regressfordringar som avses i denna paragraf har vid inlåningsbankens konkurs samma förmånsrätt som den insättning som har ersatts skulle ha haft.

16 §

Samarbete med andra EES-staters insättningsgarantifonder

Verket ska samarbeta och i tillräcklig utsträckning utbyta information med insättningsgarantifonderna i de EES-stater där en inlåningsbank eller en annan EES-stats inlåningsbank som har en filial i Finland bedriver verksamhet.

Verket ska för sin del medverka till att samarbetsprinciperna och samarbetsförfarandena vid behov fastställs i ett skriftligt tillsynsprotokoll som ska undertecknas av samtliga insättningsgarantifonder som avses i 1 mom.

17 §

Rapporteringskyldighet till Europeiska bankmyndigheten

Verket ska årligen senast den 31 mars till Europeiska bankmyndigheten rapportera det sammanlagda beloppet av garanterade insättningar samt insättningsgarantifondens tillgångar vid utgången av det föregående året.

18 §

Inlåningsbankernas informationsskyldighet

En inlåningsbank ska i tillräcklig utsträckning informera sina insättare om insättningsgarantin samt om ändringar i tidigare givna uppgifter. Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter som ska ges.

19 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar att detta kapitel och med stöd av det utfärdade bestämmelser och föreskrifter efterlevs i inlåningsbankerna.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål meddela verket om den i en inlåningsbank observerar betydande brister när det gäller efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel.

6 kap.

Fondens bokslut och revision

1 §

Fondens bokslut och revision

Fondens räkenskapsperiod är ett kalenderår.

Verket ska upprätta ett separat bokslut över fondens verksamhet. Resolutionsfonden och insättningsgarantifonden ska behandlas separat i bokslutet.

Finansministeriet ska årligen för revisionen av fondens förvaltning, ekonomi och räkenskaper tillsätta två revisorer som ska vara antingen revisorer som är godkända av Centralhandelskammaren eller revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin.

Revisorerna ska granska fondens förvaltning, bokföring och bokslut. Revisorerna ska för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse som ska innehålla yttranden särskilt om

1) huruvida bokslutet är upprättat i enlighet med de bestämmelser och föreskrifter som gäller för upprättande av bokslut,

2) huruvida bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om resultatet av fondens verksamhet och om dess ekonomiska ställning,

3) huruvida fondens förvaltning och verksamhet har skötts i enlighet med gällande bestämmelser och föreskrifter,

4) fastställande av bokslutet,

5) disponering av fondens resultat på det sätt som verket föreslagit.

När revisionen har verkställts ska revisorerna i bokslutet göra en anteckning om detta, med en hänvisning till revisionsberättelsen, samt med ett yttrande om huruvida bokslutet har upprättats i enlighet med god bokföringssed. Om en revisor under räkenskapsperioden finner att det finns skäl till betydande anmärkningar i fråga om fondens förvaltning och ekonomi, ska finansministeriet omedelbart underrättas om saken. Verket och fonden är skyldiga att vid behov bistå revisorn vid verkställandet av revisionen.

2 §

Fastställande av fondens bokslut

Fondens bokslut ska fastställas av finansministeriet, som i det sammanhanget beslutar om de åtgärder som fondens bokslut och revisionsberättelsen samt de övriga utredningar och bedömningar om verkets ekonomi, verksamhet och

resultat som ministeriet inhämtat ger anledning till. Finansministeriet ska senast den 30 april efter räkenskapsåret besluta om fastställande av fondens bokslut.

3 §

Fondens årsberättelse

Utöver vad som i 21 a § i lagen om statsbudgeten (423/1988) föreskrivs om bokföringen, redovisningen och bokslutet hos statliga fonder utanför budgeten, ska resolutionsfondens och insättningsgarantifondens verksamhet behandlas separat i fondens årsberättelse. Av årsberättelsen ska framgå respektive fonds inkomster och utgifter under kalenderåret samt dess tillgångar och skulder vid räkenskapsperiodens utgång.

4 §

Statens revisionsverks granskningsrätt

I 2 § i lagen om statens revisionsverk (676/2000) föreskrivs om statens revisionsverks rätt att granska fonden.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Samarbete med finansministeriet, Finlands Bank och Finansinspektionen samt med övriga myndigheter

Verket ska samarbeta med finansministeriet, Finlands Bank och Finansinspektionen vid planeringen och beredningen av resolutionsåtgärder enligt resolutionslagen, vid uppföljningen av beslut samt vid fastställande av insättningsgarantiavgifter, stabilitetsavgifter och av EU:s stabilitetsavgifter.

Verket ska dessutom samarbeta med övriga inhemska myndigheter och med resolutionsnämnden.

2 §

Rätt att få information

Verket har, trots vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller någon annanstans i lag föreskrivs om sekretess i fråga om information, rätt att utan dröjsmål från Finlands Bank och Finansinspektionen samt från övriga myndigheter få all information som är nödvändig för skötseln av verkets uppgifter.

Verket har dessutom, trots vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller någon annanstans i lag föreskrivs om sekretess i fråga om information, rätt att utan dröjsmål från Finlands Bank och Finansinspektionen få information som kan ha märkbar betydelse för stabiliteten på finansmarknaden eller annars för finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemets funktion.

3 §

Informationsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet ska verket, trots sekretessbestämmelserna, utan dröjsmål till finansministeriet, Finlands Bank och Finansinspektionen överlämna information som den innehar om ärenden som enligt verkets bedömning kan ha märkbar betydelse för stabiliteten på finansmarknaden eller för finansmarknadens utveckling, orsaka betydande störningar i det finansiella systemets funktion eller påverka kontinuiteten i kreditinstitutens eller värdepappersföretagens verksamhet.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet ska verket, trots sekretessbestämmelserna, utan dröjsmål till andra myndigheter än de som avses i 1 mom. överlämna information som är nödvändig för utförande av deras lagstadgade uppgifter, om inte

något annat följer av denna eller någon annan lag.

4 §

På finansmarknaden verksamma juridiska personers informationsskyldighet

En på finansmarknaden verksam juridisk person och fysiska personer i dess anställning ska, trots sekretessbestämmelserna, utan obefogat dröjsmål på begäran ge verket information och utredningar som är nödvändiga för att verket ska kunna sköta sina uppgifter enligt denna lag eller resolutionslagen.

5 §

Vite

Om en juridisk person som är verksam på finansmarknaden eller en fysisk person i dess anställning underlåter att iaktta föreskrifter eller förbud som verket har utfärdat med stöd av denna lag eller resolutionslagen, kan verket genom sitt beslut ålägga den juridiska personen att fullgöra sina skyldigheter, om försummelsen inte är obetydlig. Verket kan förena beslutet med vite.

6 §

Överklagande

Verkets beslut med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Verket har rätt att genom besvär överklaga ett beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol varmed förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt verkets beslut. Bestämmelser om överklagande finns i övrigt i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Verkets beslut ska iakttas trots att det överklagats, om inte besvärsmyndigheten bestämmer annorlunda eller något annat föreskrivs någon annanstans i lag.

7 §

Verkställighet av vite

Vite jämte ränta som har dömts ut i enlighet med denna lag är direkt utsökningsbar. Bestämmelser om indrivning av vite finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

8 §

Dröjsmålsränta på stabilitetsavgift och insättningsgarantiavgift samt indrivning i utsökningsväg

Om en stabilitetsavgift eller insättningsgarantiavgift inte betalas i tid ska dröjsmålsränta betalas enligt 4 § 1 mom. i räntelagen.

Stabilitetsavgifter och insättningsgarantiavgifter som har bestämts med stöd av denna lag får jämte ränta drivas in utan dom eller beslut i enlighet med lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

9 §

Ordningsavgift

En ordningsavgift påförs för försummelse att iaktta eller överträdelse av de bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom av 4 kap. 1 § i denna lag om skyldighet att betala EU:s stabilitetsavgift och av 5 § i det kapitlet om skyldighet att betala nationell stabilitetsavgift samt av 5 kap. 4 § i denna lag om skyldighet att betala insättningsgarantiavgift.

10 §

Påförande och verkställighet av administrativa påföljder

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs hur administrativa påföljder påförs, offentliggörs, verkställs och behandlas i marknadsdomstolen.

8 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Innan denna lag träder i kraft kan finansministeriet vidta åtgärder som behövs för utnämning av verkets överdirektör och dennes ställföreträdare samt för organisering av verksamheten i övrigt.

Finansministeriet ska sköta verkets uppgifter enligt denna lag till dess att verket blir funktionsdugligt, dock högst till den 1 januari 2016.

2 §

Övergångsbestämmelser

Med avvikelse från 5 kap. 10 § 1 mom. ska ersättningar betalas ut inom längst

1) 20 arbetsdagar till och med den 31 december 2018,

2) 15 arbetsdagar från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2019.

Med avvikelse från 1 mom. ska till insättare från och med den 1 januari 2016 i ersättning senast den femte arbetsdagen efter den tidsfrist som avses i 5 kap. 10 § 1 mom. betalas 1 000 euro eller ett mindre belopp som insättaren kräver, dock högst det maximibelopp som med stöd av 5 kap. 8 § ska betalas till en insättare, om denne kräver detta före utgången av den sist nämnda tidsfristen och lägger fram en tillräcklig motivering med hänsyn till sin personliga ekonomiska ställning.

En inlåningsbank ska till verket betala en årlig insättningsgarantiavgift som ska användas så att insättningsgarantifonden når upp till den minimnivå som föreskrivs i 5 kap. 3 §. De årliga avgifterna ska betalas senast den sista juni varje kalenderår. Insättningsgarantifondens målnivå ska uppnås senast den 3 juli 2024.

Verket ska se till att åtaganden som har samband med insättningsgarantifondens uppgifter och egendom som eventuellt överförs vederbör-

ligen överförs till verket och fonden senast den 31 december 2015 så som föreskrivs i denna lag och i kreditinstitutslagen.

Anställningsförhållandet för insättningsgarantifondens ombudsman ombildas till ett tjänsteförhållande när denna lag träder i kraft.

En avgiftsskyldigs andel av den årliga stabilitetsavgiften enligt 4 kap. ska år 2015 beräknas som en andel av dess sammanlagda skulder, med undantag för eget kapital, och garanterade insättningar i förhållande till det sammanlagda beloppet av alla finländska kreditinstituts skulder, med undantag för eget kapital och garanterade insättningar. De avgiftsskyldiga ska år 2015 betala ett belopp som motsvarar 0,1 procent av det sammanlagda beloppet av de finländska kreditinstituts garanterade insättningar. Med avvikelse från 4 kap. 1 § och 5 § 1 mom. ovan ska kreditinstitut och värdepappersföretag betala den stabilitetsavgift som tas ut för 2015 samt

EU:s stabilitetsavgift senast den 31 december 2015.

Vad som föreskrivs i 4 kap. 8 § ska år 2015 tillämpas också på avgiftsskyldiga.

Enligt vad som i statsbudgeten för 2015 beslutas kan medel överföras till stabilitetsfonden för vidareöverföring som EU:s stabilitetsavgift till EU:s gemensamma resolutionsfond, såsom finansministeriet närmare bestämmer.

Verket ska beakta bankskatt som med stöd av lagen om tillfällig bankskatt (986/2012) influtit under den tid lagen varit i kraft och som överförts till stabilitetsfonden när verket fastställer stabilitetsavgifter enligt 4 kap. på så sätt att de avgiftsskyldigas stabilitetsavgift från och med år 2015 minskas. När stabilitetsavgiften bestäms ska bankskatten från och med år 2015 räknas de skattskyldiga instituten till godo i samma förhållande som de har betalat bankskatt så länge som de medlen räcker till.

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det avtal som den 21 maj 2014 i Bryssel ingicks mellan Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken

Slovakien och Republiken Finland om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Statsrådet beslutar med stöd av riksdagens samtycke om att till den gemensamma resolutionsnämnden framföra en begäran om tillfällig överföring av en sådan annan avtalsslutande parts fondandel som avses i artikel 7.1 i det avtal som nämns i 1 §.

Statsrådet beslutar om utövande av rätten att enligt artikel 7.4 i avtalet göra invändningar mot tillfällig överföring mellan fondandelar.

3 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i avtalet och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Lag

om förvaltningsavgift till Verket för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Avgiftsskyldighet

Skyldiga att betala förvaltningsavgift till Verket för finansiell stabilitet, nedan *verket*, och till stabilitetsfonden som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) är

1) kreditinstitut och filialer till tredjeländers kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (610/2014),

2) värdepappersföretag som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012) och filialer till tredjeländers värdepappersföretag vars minimikapital motsvarar vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster.

Verket svarar för debiteringen av förvaltningsavgiften. Förvaltningsavgiften ska betalas till statskontoret.

Förvaltningsavgiften används inte för att täcka kostnader som förorsakas av stabilitetsfondens placeringsverksamhet.

2 §

Förvaltningsavgift

Förvaltningsavgiften bestäms kalenderårsvis som en grundavgift i euro, som en proportionell avgift eller som en kombinerad grundavgift och proportionell avgift, så som föreskrivs i denna lag.

Grundavgiften är en fast avgift i euro.

Den proportionella avgiften beräknas på basis av det avgiftsskyldiga institutets eller företags balansomslutning eller omsättning enligt det senast fastställda bokslutet, så som föreskrivs i denna lag.

Som ett värdepappersföretags omsättning anses de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna från värdepapperstransaktioner och valutaverksamhet. Om nettointäkterna är negativa ska de antecknas som noll.

Om avgiftsskyldighet uppkommer på flera än en av de grunder som föreskrivs i denna lag ska avgiften, om inte något annat föreskrivs nedan, debiteras endast en gång och på den grund som leder till den högsta avgiften.

3 §

Hur företagsregleringar påverkar den proportionella avgiften

Om ett annat företag under den senast avslutade räkenskapsperioden har fusionerats med ett avgiftsskyldigt företag, ska det överlåtande företags balansomslutning eller omsättning beaktas när det avgiftsskyldiga företags proportionella avgift bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång.

Om ett avgiftsskyldigt företag efter den senast avslutade räkenskapsperioden har övertagit ett annat företags eller en filials affärsverksamhet, ska det överlåtande företags eller den överlåtande filialens balansomslutning eller omsättning beaktas när det övertagande avgiftsskyldiga företags proportionella avgift bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan övertagandet av affärsverksamheten och kalenderårets utgång. Om det avgiftsskyldiga företaget har övertagit endast en del av ett annat företags eller en filials affärsverksamhet, ska det överlåtande företags eller den överlåtande filialens balansomslutning eller omsättning beaktas när det avgiftsskyldiga företags proportionella avgift bestäms, men endast i det förhållande som den överlåtna andelen av affärsverksamheten utgör av det överlåtande företags eller den överlåtande filialens hela affärsverksamhet. Den överlåtna affärsverksamheten eller en del av den ska inte beaktas då den proportionella avgiften för tiden mellan överlåtelsen av affärsverksamhet och kalenderårets utgång bestäms i fråga om det företag eller den filial som överlätit sin affärsverksamhet eller en del av den.

Om ett företag efter den senast avslutade räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, ska den proportionella andel av det ursprungliga företags balansomslutning eller omsättning som motsvarar förhål-

landet mellan de nettotillgångar som erhållits från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företags nettotillgångar före delningen, beaktas när de övertagande avgiftsskyldiga företagens proportionella avgift bestäms för de månader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och inte upplöses i samband med delningen, ska den proportionella andel av det ursprungliga företags balansomslutning eller omsättning som motsvarar förhållandet mellan de i samband med delningen överlåtna nettotillgångarna och företags nettotillgångar före delningen, inte beaktas när det ursprungliga företags proportionella avgift bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag ska också tillämpas på övriga juridiska personer.

4 §

Proportionell förvaltningsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell förvaltningsavgift och avgiftens belopp i procent av avgiftsgrunden samt vilka som är avgiftsskyldiga bestäms som följer:

<i>Avgiftsskyldig</i>	<i>Avgiftsgrund</i>	<i>Avgiftsbelopp i procent av avgiftsgrunden</i>
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0006
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0006
filial till ett tredjelands kreditinstitut	balansomslutning	0,0006
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,03
filial till ett tredjelands värdepappersföretag vars minimikapital motsvarar vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,03

Proportionell förvaltningsavgift tas ut till utgången av det kalenderår då det avgiftsskyldiga företags verksamhetstillstånd har återkallats eller dess rätt att bedriva verksamhet annars har upphört.

5 §

Grundavgift för avgiftsskyldiga som betalar proportionell förvaltningsavgift

Grundavgiftens belopp i euro för avgiftsskyldiga som betalar proportionell förvaltningsavgift samt vilka som är avgiftsskyldiga bestäms som följer:

<i>Avgiftsskyldig</i>	<i>Avgift i euro</i>
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	300
sparbank enligt 1 § i sparbankslagen	300
andelsbank eller kreditinstitut i andelslagsform enligt 1 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	300
annat kreditinstitut	300
centralinstitut för en sammanslutning av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	300
holdingföretag för ett kreditinstitut	300
filial till ett tredjelands kreditinstitut	300
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster	300
filial till ett tredjelands värdepappersföretag vars minimikapital motsvarar vad som föreskrivs i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster	300

Om ett kreditinstituts holdingföretag samtidigt är dotterföretag i en annan koncern, ska hos moderföretaget inte tas ut avgift på samma grund.

6 §

Sänkning av förvaltningsavgiften

Om beloppet som tas ut som förvaltningsavgifter tillsammans med verkets övriga intäkter sannolikt skulle överstiga kostnaderna enligt verkets godkända budget (*överskott*), ska verket vid behov fastställa förvaltningsavgiften enligt 2 § så mycket lägre att det sannolikt inte uppkommer något överskott.

Vid tillämpningen av 1 mom. ska som ökning av intäkterna beaktas under tidigare kalenderår uppkomna överskott och som minskning det belopp varmed de förvaltningsavgifter som tagits ut tillsammans med verkets övriga intäkter har understigit kostnaderna enligt verkets godkända budget.

Verket ska sänka alla avgiftsskyldigas förvaltningsavgift med ett lika stort proportionellt belopp.

7 §

Debitering av förvaltningsavgiften

En förvaltningsavgift debiteras av verket. Förvaltningsavgiften förfaller till betalning vid

en tidpunkt som verket bestämmer, dock tidigast den 30 juni under kalenderåret. Verket ska sända avgiftsbeslutet till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före den första förfallodagen.

För den som blir avgiftsskyldig under ett kalenderår bestäms den första förvaltningsavgiften genom att en tolfedel av avgiften för hela kalenderåret multipliceras med det antal kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan avgiftsskyldighetens uppkomst och det första kalenderårets utgång. Den första förvaltningsavgiften enligt detta moment förfaller till betalning den sista dagen i den kalendermånad som följer efter avgiftsskyldighetens uppkomst, dock inte före den 30 juni under kalenderåret.

Om avgiftsskyldigheten upphör under ett kalenderår ska till den avgiftsskyldige på ansökan återbetalas så många tolftedelar av förvaltningsavgiften som det infaller fulla kalendermånader mellan tidpunkten då avgiftsskyldigheten upphör och kalenderårets utgång.

Information om beloppet av en avgiftsskyldigs förvaltningsavgift är offentlig.

Verket får meddela närmare föreskrifter om betalningsförfarandet, om betalning av avgiften i flera än en post och om hur uppgifter som behövs för bestämmande av förvaltningsavgiften ska lämnas.

8 §

Överklagande

I verkets beslut enligt denna lag får omprövning begäras hos verket. Bestämmelser om omprövningsförfarandet finns i 7 a kap. i förvaltningslagen (434/2003).

Verkets beslut med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär

hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Verket har rätt att genom besvär överklaga ett beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol varmed förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt verkets beslut. I förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om ändringssökande.

Helsingfors förvaltningsdomstols beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

9 §

Dröjsmålsränta på förvaltningsavgift och indrivning i utskökningsväg

Om en förvaltningsavgift inte betalas i tid ska dröjsmålsränta betalas på den enligt 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Förvaltningsavgifter som har bestämts med stöd av denna lag är jämte ränta direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av avgifter finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

10 §

Verkets rätt att få information

Verket har trots sekretessbestämmelserna rätt att av en avgiftsskyldig som avses i 1 § få de uppgifter som är nödvändiga för att bestämma förvaltningsavgiften.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 4 mom. 3 punkten, den finska språkräkten i det inledande stycket i 26 § 1 mom. och 26 § 1 mom. 2 punkten, 38 § 1 mom. 5 punkten, 40 § 1 mom., 41 § 6 mom., 67 § 3 och 7 mom., 71 § 1 mom. 1 och 3 punkten samt 6 mom.,

av dem 4 § 4 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 752/2012, det inledande stycket i 26 § 1 mom., 40 § 1 mom., 41 § 6 mom. och 71 § 6 mom. sådana de lyder i lag 611/2014, 26 § 1 mom. 2 punkten så-
dan den lyder i lag 170/2014, 38 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 254/2013, 67 § 7 mom. så-
dant det lyder i lag 1242/2011 och 71 § 1 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 194/2011, samt

fogas till 3 § 2 mom. en ny 7 a-punkt, till 29 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 170/2014, ett
nytt 6 mom., till 38 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 752/2012, 254/2013 och 170/2014, en ny
6 punkt och till lagen en ny 44 b § som följer:

3 §

Uppgifter

Finansinspektionen fullgör sina lagstadgade
uppgifter genom att

7 a) tillsammans med Verket för finansiell
stabilitet som avses i lagen om myndigheten för
finansiell stabilitet (/) övervaka att finans-
marknadsaktörerna iakttar de på dem tillämpli-
ga bestämmelserna i lagen om resolution av kre-
ditinstitut och värdepappersföretag (/),
nedan *resolutionslagen*,

4 §

Tillsynsobjekt

Med *övriga tillsynsobjekt* avses i denna lag

3) säkerhetsfonden enligt 13 kap. i kreditin-
stitutslagen och ersättningsfonden för investe-
rarskydd enligt lagen om investeringstjänster,

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt där- med jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsyns-
objekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller
någon annan myndighet är behörig tillstånds-
myndighet, framställa att denna ska återkalla
tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen
över finansmarknaden i 1 § ställda målen inte
tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning
av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med
27 § eller andra åtgärder enligt vad som före-
skrivs i denna lag eller någon annanstans i lag
och om

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har
kunnat genomföra de åtgärder som anges i en
återhämtningsplan enligt 8 a kap. i kreditinsti-
tutslagen, en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om
temporärt avbrytande av en depositionsbanks
verksamhet (1509/2001), en plan för att återstäl-
la konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i
lagen om tillsyn över finans- och försäkrings-
konglomerat eller en sådan plan för att återställa
en sund finansiell ställning eller en sådan plan
för kortfristig finansiering som avses i 11 kap.
25 eller 26 § eller 26 kap. 12 eller 13 § i försäk-
ringsbolagslagen, 20 § i lagen om arbetspen-

sionsförsäkringsbolag, 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller 12 kap. 6 b § eller 12 a kap. 7 eller 8 § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försumrats, eller

29 §

Tillsättning av ombud

På tillsättning av ombud i ett kreditinstitut eller värdepappersföretag ska dessutom tillämpas 11 kap. 10 a § i kreditinstitutslagen.

4 kap.

Administrativa påföljder

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

5) försummar eller bryter mot rapporterings-skyldigheten enligt artikel 42.2 i auktionerings-förordningen,

6) försummar eller bryter mot skyldigheten att betala EU:s stabiliseringsavgift enligt 4 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet eller mot skyldigheten att betala insättningsgaran-tiavgift enligt 5 kap. i den lagen.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtli-gen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser eller beslut som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella in-strument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och

om clearingverksamhet, 48 a § i lagen om betal-ningsinstitut, 22 kap. 2 § i lagen förvaltare av al-ternativa investeringsfonder, 144 b § i lagen om placeringsfonder, 20 kap. 1 § i kreditinstitutsla-gen eller 18 kap. 1 § i resolutionslagen.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Om en påföljdsavgift påförs för en överträdelse eller försummelse av en bestämmelse som avses i 20 kap. 1 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen, 15 kap. 2 § 2 och 5 mom. i lagen om inves-teringstjänster eller i 18 kap. 1 § i resolutionsla-gen, får en juridisk person, trots vad som föreskrivs i 3 mom., påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst tio procent av den juridiska per-sonens omsättning under året före gärningen el-ler försummelsen. Om den juridiska personen hör till en koncern avses med omsättning den omsättning som framgår av koncernens yttersta moderföretags koncernbokslut. Trots vad som föreskrivs i 4 mom. får en fysisk person för över-trädelse eller försummelse av de bestämmelser som avses ovan i detta moment påföras högst fem miljoner euro i påföljdsavgift. Trots det som föreskrivs ovan i detta moment får påföljdsav-giften emellertid vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

44 b §

Samarbete med Verket för finansiell stabilitet

Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet ska samarbeta sinsemellan. Innan Fi-nansinspektionen vidtar åtgärder enligt 3 eller 4 kap. ska den samråda med Verket för finan-siell stabilitet, om ett tillsynsobjekt eller en an-nan finansmarknadsaktör handlar i strid med re-solutionslagen eller sådana förordningar och be-slut som kommissionen utfärdat med stöd av re-solutionsdirektivet som avses i 1 kap. 4 § 1 punkten i den lagen.

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

— — — — —
För mottagandet av uppdrag enligt denna paragraf kan ersättning tas ut. Ersättning ska tas ut för mottagande av uppdrag som inte är baserade på samarbetsförpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning, om inte Finansinspektionens direktion av särskilda skäl beslutar något annat. När uppdrag överläts på en europeisk tillsynsmyndighet eller en utländsk EES-tillsynsmyndighet enligt denna paragraf kan ersättning betalas om uppdragen inte omfattas av den myndighetens ovan avsedda samarbetsförpliktelser.
— — — — —

Vad som i 6 mom. föreskrivs om begränsningar i fråga om delegering av beslutanderätt och överföring av inspektionsuppgifter gäller på motsvarande sätt delegering av beslutanderätt till de europeiska tillsynsmyndigheterna i sådana fall som avses i de europeiska finanstillsynsförordningarna.
— — — — —

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

1) social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, Verket för finansiell stabilitet och andra myndigheter som övervakar finansmarknaden eller svarar för dess funktion, för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter,
— — — — —

3) myndigheter som övervakar finansmarknaden i andra EES-stater, resolutionsmyndigheter i andra EES-stater, andra myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i andra EES-stater samt till de europeiska tillsynsmyndigheterna, gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska systemrisknämnden,
— — — — —

Finansinspektionen ska, trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om sekretessbelagd information, utan dröjsmål informera finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank och Verket för finansiell stabilitet om inspektionen fått veta något som kan ha inverkan på finansmarknadens stabilitet eller i övrigt betydande inverkan på finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet. Vad som föreskrivs i detta moment ska tillämpas också på motsvarande myndighet och insättningsgarantifond i en sådan annan EES-stat, där ett kreditinstituts moderföretag eller moderföretagets dotterföretag eller en filial till kreditinstitutet eller en filial till ett annat kreditinstitut inom dess grupp enligt 1 kap. 3 § 1 mom. 7 punkten i resolutionslagen är belägna, samt om någon annan än en ovan nämnd myndighet ansvarar för makrotillsynen i den andra EES-staten, på en sådan annan myndighet i den andra EES-staten, om informationen är av en sådan betydelse i den andra EES-staten som avses i detta moment och om mottagaren är bunden av motsvarande tystnadsplikt som enligt denna lag.
— — — — —

— — — — —
Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 14 kap.,
ändras 1 kap. 1 § 3 mom., 8 § 3 mom., 9 § och 15 § 3 mom., 10 kap. 8 § 2, 3 och 6 mom., 11 kap. 6 § 2 mom., 10 § och rubriken för 13 §, den svenska språkdirkten i 12 kap. 15 § 1 mom., 19 kap. 1 § 1 punkten, 20 kap. 1 § 2 mom. 6 punkten och 5 mom. samt 23 kap. 2 § 2 mom., och
fogas till 1 kap. 2 § ett nytt 7 mom., till lagen nya 8 a och 9 a kap., till 11 kap. nya 5 a, 10 a, 10 b, 13 a och 13 b §, till 17 kap. 3 § 1 mom. en ny 2 a-punkt samt till 20 kap. 1 § 2 mom. en ny 7 punkt som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

— — — — —
I 6—8 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) föreskrivs om tillämpning av denna lag på värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster.

2 §

Annan lagstiftning om kreditinstitutsverksamhet

— — — — —
Bestämmelser om resolution av kreditinstitut finns i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/), nedan *resolutionslagen*, samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010, nedan *EU:s resolutionsförordning*.

8 §

Inlåningsbank

— — — — —
I lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) föreskrivs om inlåningsbankers skyldighet att betala insättningsgarantiavgift och att höra till insättningsgarantisystemet.

9 §

Inlåning

Med *inlåning* avses i denna lag insättning enligt 1 kap. 3 § 11 punkten i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

Vid marknadsföring får ordet "inlåning" användas, antingen som sådant eller som ett sammansättningsled, endast i fråga om penningmedel som är garanterad insättning enligt 1 mom. Vid marknadsföring som gäller mottagande av andra återbetalbara medel från allmänheten får förfarandet inte heller i övrigt försvåra särskiljandet av inlåning från andra återbetalbara medel.

15 §

Holdingföretag

— — — — —
Finansinspektionen ska föra en förteckning över holdingföretag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som enligt denna

lag står under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska sända förteckningen och ändringar i den för kännedom till utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 6 § 5 punkten i lag om Finansinspektionen, nedan *EES-tillsynsmyndigheter*, Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten.

AVDELNING II

FÖRVALTNING OCH STYRNING

8 a kap.

Återhämtningsplan

1 §

Skyldighet att upprätta en återhämtningsplan

Ett kreditinstitut som inte hör till en koncern som enligt 1 kap. 4 § omfattas av gruppbasead tillsyn ska ha en plan (*återhämtningsplan*) för att säkra sin fortsatta verksamhet efter en betydande försämring av kreditinstitutets finansiella situation. Det anses ha skett en betydande försämring av den finansiella situationen åtminstone om det finns risk för att kreditinstitutet inte kan fullgöra sina finansiella åtaganden eller om kreditinstitutet inte längre uppfyller interna solvens- och likviditetskrav enligt de indikatorer för återhämtningsplanen som avses i 4 § 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på ett kreditinstitut som är dotterföretag till ett moderföretag inom en finansiell företagsgrupp, om inte något annat följer av 12 §.

2 §

Granskning av återhämtningsplanen

Ett kreditinstitut ska granska sin återhämtningsplan minst en gång om året. Finansinspektionen får dock i enskilda fall kräva att ett kreditinstitut granskar sin återhämtningsplan oftare.

Återhämtningsplanen ska dessutom granskas efter en förändring i kreditinstitutets rättsliga el-

ler funktionella struktur, affärsverksamhet, finansiella ställning eller verksamhetsmiljö om det kan ha märkbar betydelse för planens genomförbarhet eller annars förutsätta att planen uppdateras.

3 §

Återhämtningsplanens innehåll

Genom förordning av finansministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser om uppgifter som ska framgå av en återhämtningsplan som behövs för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, nedan *resolutionsdirektivet*.

Finansinspektionen kan i enskilda fall av särskilda skäl kräva att ett kreditinstitut i återhämtningsplanen tar in också andra uppgifter än sådana som avses i denna paragraf. Vidare kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet i planen tar in detaljerade uppgifter om finansieringsavtal som det är part i.

I återhämtningsplanen ska anges alternativa åtgärder för att bevara eller återställa ett kreditinstituts finansiella verksamhetsförutsättningar. Återhämtningsplanen ska innefatta beredskap för eventuella störningar både i hela det finansiella systemets funktion och i ett enskilt kreditinstituts eller dess finansiella företagsgrupps funktion. I återhämtningsplanen ska anges eventuella åtgärder som kreditinstitutet kan vidta i det fall att förutsättningarna för tidigt ingripande enligt 11 kap. 5 a § är uppfyllda. I återhämtningsplanen ska det tas in en beskrivning av förfaranden som gör det möjligt att inom en rimlig tid säkerställa genomförandet av återhämtningsåtgärder.

Återhämtningsplanen får inte baseras på antaganden om att det för återställande av kreditinstitutets finansiella ställning det kommer att beviljas sådant extraordinärt offentligt finansiellt stöd som avses i 1 kap. 3 § 24 punkten i resolutionslagen. I planen ska vid behov tas in en utredning om hur och när kreditinstitutet, om problem uppstår, kan ansöka om finansieringsarrangemang från Finlands Bank och vilka säkerheter institutet sannolikt har tillgång till.

Innehållet i och bedömningen av återhämtningsplaner regleras dels i denna lag och i bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och dels i tekniska standarder som i enlighet med resolutionsdirektivet har antagits genom Europeiska kommissionens förordningar och beslut.

4 §

Återhämtningsplanens indikatorer och genomförandet av planen

Ett kreditinstitut ska i sin återhämtningsplan ange tydliga indikatorer och kvalitativa bedömningsgrunder som gör det möjligt att identifiera situationer där planen ska genomföras i syfte att säkra kreditinstitutets fortsatta verksamhet. Kreditinstitutet ska ta i bruk arrangemang som gör det möjligt att tillförlitligt och regelbundet följa indikatorerna och de kvalitativa bedömningsgrunderna. Som en indikator ska betraktas minst det sammanlagda kapitalbaskravet enligt 10 kap. 1 §, ökat med ett belopp som motsvarar 1,5 procent av exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning.

Kreditinstitutet ska vidta åtgärder i enlighet med återhämtningsplanen då de bedömningsgrunder som avses i 1 mom. är uppfyllda, om inte något annat följer av 3 mom.

Kreditinstitutet kan trots vad som föreskrivs i 2 mom. besluta att inte vidta åtgärder enligt återhämtningsplanen, om kreditinstitutet med beaktande av omständigheterna inte anser att åtgärderna är behövliga. Kreditinstitutet ska fatta beslut som avses i detta moment skriftligen och utan dröjsmål sända beslutet till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan trots 3 mom. fatta beslut om utövande av befogenheter som föreskrivs i 11 kap. i denna lag och i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen.

5 §

Översändande av återhämtningsplanen för granskning

Ett kreditinstitut ska sända återhämtningsplanen till Finansinspektionen för granskning. Kreditinstitutets styrelse eller förvaltningsråd, om kreditinstitutet har ett sådant, ska godkänna planen innan den sänds till Finansinspektionen. Kreditinstitutet ska då Finansinspektionen kräver det visa att planen uppfyller de villkor som föreskrivs i 6 § 1 mom.

Finansinspektionen ska överlämna återhämtningsplanen och ändringar som gjorts i den till Verket för finansiell stabilitet som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

6 §

Bedömning av återhämtningsplanen

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att ha mottagit återhämtningsplanen granska denna och efter samråd med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för övervakningen av betydande filialer, i den mån det är relevant för filialen, bedöma om återhämtningsplanen uppfyller de krav som föreskrivs i 3 och 4 § samt följande villkor:

1) genomförandet av planen kan rimligen förväntas upprätthålla kreditinstitutets finansiella verksamhetsförutsättningar,

2) planen och de specifika alternativen i planen kan rimligen förväntas bli genomförda snabbt och effektivt även i situationer av finansiell stress och i största möjliga utsträckning undvika några betydande negativa effekter på det finansiella systemet, inbegripet scenarier som skulle leda till att andra institut skulle genomföra återhämtningsplaner under samma period.

När Finansinspektionen bedömer en återhämtningsplan ska den beakta kreditinstitutets kapital- och finansieringsstruktur i förhållande till dess funktionella struktur och de risker som är förenade med verksamheten.

7 §

Revidering av återhämtningsplanen på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen anser att det finns väsentliga brister i en återhämtningsplan eller hinder för genomförandet av planen, ska den underätta kreditinstitutet och kräva att det inom två månader inkommer med en reviderad plan varav framgår hur bristerna eller hindren har åtgärdats. Finansinspektionen kan förlänga tidsfristen med en månad. Innan Finansinspektionen kräver en reviderad plan ska den samråda med kreditinstitutet.

Om Finansinspektionen anser att bristerna eller hindren inte i tillräcklig utsträckning har åtgärdats, kan den kräva att kreditinstitutet gör vissa ändringar i återhämtningsplanen inom en tidsfrist som inspektionen bestämmer.

Om kreditinstitutet inte inom tidsfristen har gjort de ändringar som avses i 2 mom. eller om Finansinspektionen anser att revideringen av planen är otillräcklig och att bristerna eller hindren inte kan åtgärdas genom ändringarna i fråga, ska Finansinspektionen sätta ut en tidsfrist inom vilken kreditinstitutet ska visa hur det kan ändra sin affärsverksamhet i syfte att åtgärda bristerna eller hindren i återhämtningsplanen.

Finansinspektionen kan ålägga institutet att genomföra de åtgärder som inspektionen anser vara behövliga, med hänsyn till hur allvarliga bristerna och hindren är samt åtgärdernas inverkan på kreditinstitutets affärsverksamhet. Finansinspektionen kan ålägga institutet att

- 1) reducera riskprofilen i institutet, även likviditetsrisken,
- 2) möjliggöra rekapitaliseringsåtgärder i rätt tid,
- 3) vidta ändringar i institutets strategi och struktur,

4) vidta ändringar i finansieringsstrategin för att förstärka motståndskraften i kärnaffärsområdena och de kritiska funktionerna,

5) vidta förändringar i institutets besluts-, styrnings- och tillsynsstruktur.

8 §

Skyldighet att upprätta en återhämtningsplan för en finansiell företagsgrupp

Ett kreditinstitut som är moderföretag för en finansiell företagsgrupp och som inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat, ska för hela företagsgruppen upprätta en återhämtningsplan som omfattar gruppens samtliga företag, om inte något annat följer av 11 §.

Av återhämtningsplanen ska framgå behövliga åtgärder för företagsgruppens moderföretag och de enskilda företagen för att trygga verksamhetens kontinuitet i en situation där den finansiella företagsgruppens eller ett till den hörande företags finansiella situation har blivit märkbart svagare.

Återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp ska dessutom omfatta arrangemang som ska säkerställa ett konsekvent genomförande av återgårderna mellan företagen och betydande filialer. I planen ska också ingå sådana arrangemang för internt finansieringsstöd inom den finansiella företagsgruppen som avses i 9 a kap.

Av återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp och av planerna för de enskilda dotterföretagen ska framgå de uppgifter som föreskrivs i 3 § och de indikatorer och kvalitativa bedömningsgrunder som föreskrivs i 4 §.

Av återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp ska framgå eventuella hinder för att genomföra återhämtningsåtgärder inom den finansiella företagsgruppen eller i företag som hör till gruppen. Av återhämtningsplanen för en finansiell företagsgrupp ska framgå eventuella rättsliga och praktiska hinder för överföring av egna medel eller återbetalning av skulder mellan företag som hör till gruppen.

9 §

Granskning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Moderföretaget för en finansiell företagsgrupp ska sända återhämtningsplanen för den finansiella företagsgruppen till Finansinspektionen för granskning. Återhämtningsplanen ska sändas till Finansinspektionen alltid då det har gjorts betydande ändringar i planen. Styrelsen för den finansiella företagsgruppens moderföretag eller dess förvaltningsråd, om det har ett sådant, ska godkänna företagsgruppens återhämtningsplan innan den sänds till Finansinspektionen. Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till gruppen ska på Finansinspektionens yrkande visa att den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller de villkor som föreskrivs i 8 §.

Finansinspektionen ska efter att ha mottagit en finansiell företagsgrupps återhämtningsplan sända den till

- 1) Verket för finansiell stabilitet,
- 2) de myndigheter som ansvarar för tillsyn och resolution av sådana i EES-stater belägna utländska dotterföretag som hör till den finansiella företagsgruppen,
- 3) den tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen av en betydande filial som är belägen i en EES-stat och hör till den finansiella företagsgruppen, om det är väsentligt från filialens synpunkt,
- 4) andra sådana med hänsyn till ärendet väsentliga tillsynsmyndigheter som hör till ett tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen.

10 §

Bedömning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Finansinspektionen ska tillsammans med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över dotterföretagen, efter samråd med de tillsynsmyndigheter som avses i 9 § 2 mom.

4 punkten, samt tillsammans med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över betydande filialer, om det är väsentligt från filialens synpunkt, bedöma om en finansiell företagsgrupps återhämtningsplan uppfyller de krav som föreskrivs i 6 och 8 §. Vid bedömningen ska följas det förfarande som föreskrivs i 7 § och beaktas återhämtningsåtgärdernas eventuella inverkan på finansmarknadens stabilitet i alla de EES-stater där den finansiella företagsgruppen bedriver affärsverksamhet.

11 §

Godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Finansinspektionen ska tillsammans med de EES-tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över dotterbolagen om möjligt fatta ett gemensamt beslut om

- 1) huruvida den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller lagstadgade krav,
- 2) huruvida ett företag som hör till den finansiella företagsgruppen ska upprätta en egen separat återhämtningsplan,
- 3) åtgärder enligt 7 § som avser den finansiella företagsgruppens moderföretag,
- 4) åtgärder enligt 7 § som avser den finansiella företagsgruppens dotterföretag.

Ett sådant gemensamt beslut som avses i 1 mom. ska fattas inom fyra månader från den dag då Finansinspektionen har sänt den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan till de tillsynsmyndigheter som avses i 10 §.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom den tid som föreskrivs i 2 mom. ska Finansinspektionen fatta ett beslut i vilket ska beaktas övriga behöriga tillsynsmyndigheters ställningstaganden och reservationer som de framfört inom tidsfristen på fyra månader. Finansinspektionen ska sända beslutet till den finansiella företagsgruppens moderföretag och till de övriga tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom.

Om ett i 1 mom. avsett gemensamt beslut om frågor som avses i 1 mom. 2 eller 4 punkten inte har fattats inom den tid som föreskrivs i 2 mom., ska Finansinspektionen fatta ett beslut om upp-

rättande av separata återhämtningsplaner för de företag som står under dess tillsyn och om tillämpning av åtgärder som föreskrivs på 7 § på dotterföretagsnivå.

Om Finansinspektionen eller en annan EES-myndighet som avses i 1 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ett ärende som avses i 1 mom. till Europeiska bankmyndigheten, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt eget beslut enligt 3 och 4 mom. Om Europeiska bankmyndigheten fattar ett beslut i ärendet ska Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut. Den tidsfrist på fyra månader som avses i 2 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i den ovannämnda artikeln. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den tidsfrist på fyra månader som nämns i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad från det att ärendet sänts till den, kan Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet.

Finansinspektionen kan, i stället för att fatta ett eget beslut i sådana fall som avses i 4 mom., fatta ett gemensamt beslut tillsammans med några av de tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom.

12 §

Bedömning av finansiella företagsgruppers återhämtningsplaner då Finansinspektionen är ansvarig tillsynsmyndighet för dotterföretag

Finansinspektionen ska, då den från en EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupps moderföretag fått företagsgruppens återhämtningsplan, för sin del sträva efter att Finansinspektionen och övriga behöriga EES-tillsynsmyndigheter ska fatta ett gemensamt beslut om ärenden som avses i 11 § 1 mom. inom fyra månader från det att den EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen har sänt den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan till tillsynsmyndigheterna i fråga.

Om ett gemensamt beslut i frågor som avses i 11 § 1 mom. 1 eller 3 punkten inte har fattats inom den tidsfrist som föreskrivs i 1 mom. i denna paragraf och om den EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen fattar sitt eget beslut i ärendet, ska Finansinspektionen tillämpa beslutet. Finansinspektionen kan dock i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten för avgörande.

Om ett gemensamt beslut i frågor som avses i 11 § 1 mom. 2 eller 4 punkten inte har fattats inom den tidsfrist som föreskrivs i 1 mom. i denna paragraf, ska Finansinspektionen besluta om en återhämtningsplan för företag som står under dess tillsyn.

Om Finansinspektionen eller en EES-tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ett ärende som avses i 1 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut enligt 3 mom. Om Europeiska bankmyndigheten fattar ett beslut i ärendet ska Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den tidsfrist på fyra månader som föreskrivs i 1 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad från det att ärendet sänts till den, kan Finansinspektionen fatta ett beslut i ärendet.

Finansinspektionen kan, i stället för att fatta ett eget beslut i ärenden som avses i 3 mom., fatta ett gemensamt beslut tillsammans med några av de EES-tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom.

13 §

Förenklade skyldigheter

Finansinspektionen ska, med beaktande av de syften och tillämpningsprinciper som avses i 1 kap. 6 § i resolutionslagen samt de konsekvenser för finansmarknadens funktion, övriga kre-

ditinstitut och värdepappersföretag, tillgången på finansiering och för ekonomin som helhet det skulle få om kreditinstitutet försätts i konkurs, fastställa vilka krav som ska ställas på återhämtningsplanerna och som innebär avvikelse från följande krav som föreskrivs ovan i detta kapitel:

1) vilka uppgifter som ska tas in i en återhämtningsplan,

2) tidsfristen för en återhämtningsplan och dess uppdatering,

3) innehållet i uppgifter som avses i 3 och 8 § och ska lämnas av ett institut.

Finansinspektionen ska tillställa Europeiska bankmyndigheten en rapport om tillämpningen av denna paragraf.

14 §

En sammanslutnings förpliktelser

Finansinspektionen kan, efter samråd med Verket för finansiell stabilitet, besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på medlemsinstituten i en sådan sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker och som enligt 9 kap. 1 § i denna lag helt eller delvis har beviljats undantag från solvenskraven enligt artikel 10 i EU:s tillsynsförordning eller som hör till skyddssystemet för institut.

Om ett institut har beviljats undantag enligt 1 mom. ska bestämmelserna i detta kapitel på gruppnivå tillämpas på centralinstitutet och på institut som anslutit sig till det, så som avses i artikel 10 i EU:s tillsynsförordning. Det skyddssystem som avses i 1 mom. ska uppfylla kraven enligt detta kapitel, i samarbete med medlemmar som beviljats undantag.

Återhämtningsplanen för ett medlemskreditinstitut som står under tillsyn enligt artikel 6.4 i SSM-förordningen eller som har en betydande andel av det finansiella systemet ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

Ett institut har en sådan betydande andel av det finansiella systemet som avses i 3 mom. om

1) det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder euro, eller om

2) dess tillgångars andel av bruttonationalprodukten i hemstaten överstiger 20 procent, om det sammanlagda värdet av tillgångarna inte understiger fem miljarder euro.

Finansinspektionen ska tillställa Europeiska bankmyndigheten en rapport om tillämpningen av denna paragraf.

9 a kap.

Finansiellt stöd till finansiella företagsgrupper

1 §

Stödavtal för finansiella företagsgrupper

Ett institut och de företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som institutet kan trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om begränsningar i rätten att ingå avtal, ingå ett avtal som uppfyller kraven i detta kapitel om finansiellt stöd till ett annat företag inom gruppen, om det uppfyller förutsättningarna för tidigt ingripande enligt 11 kap. 5 a §.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. ska ett institut och ett företag som hör till dess finansiella företagsgrupp iaktta vad som i EU:s tillsynsförordning, i övriga EU-förordningar om tillsyn över instituts stabilitet och i kreditinstitutsdirektivet föreskrivs om begränsning av transaktioner mellan företag som hör till en finansiell företagsgrupp.

Ett företag som hör till en finansiell företagsgrupp och är part i ett avtal om finansiellt stöd kan bevilja ett annat företag inom gruppen finansiellt stöd genom att bevilja lån eller genom att ställa borgen eller säkerhet.

Ett avtal om finansiellt stöd ska gälla arrangemang för betalning av vederlag på marknadsvillkor då stödet beviljas eller nämna grunderna för fastställande av vederlaget. Vederlaget fastställs utifrån tidpunkten då det finansiella stödet beviljas. Avtalet ska dessutom uppfylla följande krav:

1) varje avtalspart ska fatta ett självständigt beslut om avtalet,

2) att delta i avtalet om finansiellt stöd ska vara förenligt med de deltagande företagens intressen,

3) den avtalspart som erbjuder finansiellt stöd ska ha relevant information om de stöddagande företagen när avtalet om finansiellt stöd upprättas och innan stödet beviljas,

4) parterna kan avtala om vederlaget i avtalet oberoende av om vederlaget baseras på information som parterna enligt lag måste offentliggöra,

5) sådana tillfälliga effekter på marknadspiset som beror på faktorer som är externa i förhållande till den finansiella företagsgruppen behöver inte beaktas när det avtalas om grunderna för fastställande av vederlag för finansiellt stöd.

2 §

Godkännande av stöдавtal för finansiella företagsgrupper

Finansinspektionen godkänner på ansökan av en finansiell företagsgrupps moderföretag ett finansieringsavtal för den finansiella företagsgruppen, om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett institut som hör till gruppen och om institutet inte är dotterföretag till ett kreditinstitut som står under gruppbasead tillsyn av en annan EES-stats myndighet. Till ansökan ska fogas ett avtalsförslag varav framgår vilka företag inom den finansiella företagsgruppen avtalet är avsett att gälla.

Finansinspektionen ska, med tanke på ett gemensamt beslut, utan dröjsmål för kännedom förmedla ansökan till den behöriga tillsynsmyndigheten för varje dotterföretag som föreslås bli part i stöдавtalet.

Finansinspektionen kan förbjuda parterna att ingå avtal, om avtalsförslaget inte uppfyller de villkor som föreskrivs i detta kapitel.

Finansinspektionen och övriga behöriga myndigheter ska inom fyra månader från den dag då Finansinspektionen mottagit en ansökan enligt 1 mom. om möjligt fatta ett gemensamt beslut om huruvida ett förslag till avtal om finansiellt stöd uppfyller villkoren i detta kapitel.

Om Finansinspektionen och övriga behöriga myndigheter inte når ett gemensamt beslut inom

den tidsfrist som avses i 4 mom., ska Finansinspektionen fatta ett eget beslut. I beslutet ska beaktas de synpunkter och reservationer som inom fyra månader har framförts av övriga behöriga myndigheter. Finansinspektionen ska delge beslutet till de övriga behöriga myndigheterna.

Om en behörig myndighet inom den tidsfrist som avses i 4 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt eget beslut i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Ett ärende kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter utgången av den tidsfrist som avses i 4 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet.

3 §

Godkännande av finansiella stöдавtal för dotterföretag

Om Finansinspektionen från en annan EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett institut har fått ett meddelande om att ett till gruppen hörande dotterföretag som är registrerat i Finland har förslagits som part i ett finansiellt stöдавtal för gruppen, ska Finansinspektionen bedöma om det föreslagna finansiella stöдавtalet är förenligt med de villkor som föreskrivs i detta kapitel.

Om Finansinspektionen konstaterar att ett förslag till finansiellt stöдавtal enligt 1 mom. inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag, ska Finansinspektionen underrätta den finansiella företagsgruppens moderföretag och den andra EES-tillsynsmyndighet som svarar för den gruppbaseade tillsynen om sitt beslut.

Om Finansinspektionen och övriga behöriga myndigheter inte inom den tidsfrist som avses i 2 § 4 mom. når ett gemensamt beslut om stöдавtal för en finansiell företagsgrupp, kan Finansinspektionen hänskjuta behandlingen av det föreslagna finansiella stöдавtalet till Europeiska bankmyndigheten inom en fyra månaders tidsfrist.

4 §

Aktie- eller andelsägares godkännande av ett finansiellt stödavtal

Ett företag som är avtalspart ska för ett förslag till finansiellt stödavtal som godkänts av Finansinspektionen inhämta ett godkännande från bolagsstämman, andelsstämman eller principalmötet.

Ett finansiellt stödavtal träder i kraft då ett i 1 mom. avsett förvaltningsorgan i det företag som är part i avtalet för sin del har godkänt avtalet och befullmäktigat företagets styrelse att slutgiltigt besluta att företaget vid behov ska tillhandahålla eller ta emot finansiellt stöd i enlighet med avtalet och bestämmelserna i detta kapitel.

Styrelsen för ett företag som är part i ett finansiellt stödavtal ska årligen till det förvaltningsorgan som avses i 1 mom. ge en rapport om avtalet och om genomförandet av eventuella beslut i enlighet med avtalet.

5 §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska tillställa Verket för finansiell stabilitet de finansiella stödavtal som inspektionen godkänt och de ändringar som gjorts i avtalen.

6 §

Villkor för finansiellt stöd

Finansiellt stöd ska uppfylla följande villkor:

1) stödet kan bedömas avhjälpa de finansiella svårigheterna i det företag som mottar stödet,

2) stödet ska syfta till att bevara eller återställa solvensen eller likviditeten i hela den finansiella företagsgruppen eller i något av de företag som hör till den och även är förenligt med det företags intressen som ger stödet,

3) stödet ska ges i enlighet med denna lag och mot vederlag,

4) på grundval av den information som företags styrelse har tillgång till vid tidpunkten då

det finansiella stödet beviljades kan det rimligen antas att det mottagande företaget återbetalar stödet och det avtalade vederlaget,

5) stödet äventyrar inte likviditeten eller solvensen i det företag som ger stödet,

6) det företag som tillhandahåller stödet uppfyller de krav som enligt lag ställs på företagets finansiella ställning vid den tidpunkt då stödet tillhandahålls och därefter, om inte Finansinspektionen beviljar undantag i dessa avseenden,

7) stödet försvårar inte en eventuell omorganisering av funktionerna i det företag som ger stödet.

7 §

Beslut om tillhandahållande och mottagande av finansiellt stöd

Ett beslut om tillhandahållande eller mottagande av finansiellt stöd i enlighet med ett godkänt stödavtal ska fattas av styrelsen för respektive företag som är part i avtalet.

Av beslutet om tillhandahållande av finansiellt stöd ska framgå syftet med stödförslaget och uttryckligen att de stödvillkor som anges i detta kapitel är uppfyllda.

Beslut om beviljande av finansiellt stöd ska rapporteras till Finansinspektionen eller till någon annan myndighet som ansvarar för tillsynen över den finansiella företagsgruppen, till den myndighet som ansvarar för tillsynen över företaget som mottar det finansiella stödet och till Europeiska bankmyndigheten. Av rapporten ska framgå syftet med det finansiella stöd som föreslås samt att det föreslagna stödet uppfyller de villkor för finansiellt stöd som föreskrivs i detta kapitel. Till rapporten ska fogas avtalet om det finansiella stödet.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underätta de myndigheter i andra EES-stater om beslutet vilka ansvarar för tillsynen över företag som hör till den finansiella företagsgruppen och de övriga myndigheterna i det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen samt de myndigheter som hör till resolutionskollegiet för gruppen.

8 §

Finansinspektionens invändningsrätt

Finansinspektionen kan inom fem arbetsdagar från mottagandet av en rapport som avses i 7 § förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av finansiellt stöd, om de villkor för tillhandahållande av finansiellt stöd som föreskrivs i detta kapitel inte är uppfyllda. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska bankmyndigheten, de myndigheter i andra EES-stater som svarar för tillsynen över företag som hör till den finansiella företagsgruppen och de övriga tillsynsmyndigheterna i det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen samt de myndigheter som hör till resolutionskollegiet för gruppen, om sitt beslut att förbjuda eller begränsa det finansiella stödet.

Om Finansinspektionen förbjuder eller begränsar tillhandahållandet av finansiellt stöd ska Finansinspektionen, om den myndighet som svarar för tillsynen över det stödmottagande företaget kräver det, bedöma om den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan eller, om det stödmottagande företaget är skyldigt att upprätta en separat återhämtningsplan, om företags återhämtningsplan uppfyller de krav som föreskrivs i 8 a kap. 10 §.

Om en annan EES-tillsynsmyndighet har förbjudit eller begränsat tillhandahållandet av finansiellt stöd till ett företag under Finansinspektionens tillsyn, kan Finansinspektionen hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten inom två dagar efter att ha fått vetskap om saken.

Finansiellt stöd får inte betalas ut förrän Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt denna paragraf eller före utgången av den beslutsfrist som avses i 1 mom.

9 §

Offentliggörande av avtal om finansiellt stöd

Företag som har ingått avtal om finansiellt stöd ska offentliggöra avtalets centrala villkor och namnen på de företag som är parter i avtalet samt uppdatera informationen minst en gång om

året, med iakttagande av vad som i artiklarna 431—434 i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om offentliggörande av information om instituts finansiella ställning.

10 kap.

Finansiella förutsättningar

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut.

Kreditinstitut som avses i denna paragraf ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om kreditinstitutet inte omfattas av ett sådant kreditinstituts gruppbaseade tillsyn som Finansinspektionen ansvarar för.

Kreditinstitut som avses i denna paragraf ska utöver vad som föreskrivs någon annanstans ha konsoliderat kärnprimärkapital enligt denna paragraf, om Finansinspektionen svarar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitutet.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i denna paragraf gäller följande:

1) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 2 mom. i denna paragraf till ett utländskt kreditinstitut (*moderföretag*) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut som avses i 7 § 1 mom. eller 1 mom. i denna paragraf, och den myndighet i den andra EES-staten ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över moderföretaget, är kravet på kreditinstitutets buffertkapital enligt denna paragraf högst en procent av dess totala exponeeringsbelopp eller högst ett belopp som motsvarar det i 7 § eller i denna paragraf avsedda konsoliderade buffertkrav som ska tillämpas på moderföretaget, beroende på vilket som är högre,

2) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 3 mom. i denna paragraf till ett utländskt kreditinstitut (*moderföretag*) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut som avses i denna paragraf, och en myndighet i den andra EES-staten ansva-

rar för den gruppbase­rade tillsynen över moder­företaget, är kravet på kreditinstituten­ konsolide­rade buffertkapital enligt denna paragraf högst en procent av dess totala konsoliderade exponeringsbelopp eller högst ett belopp som motsvarar det i 7 § eller i denna paragraf avsedda konsoliderade buffertkrav som ska tillämpas på moderföretaget, beroende på vilket som är högre.

11 kap.

Tillsyn över finansiell ställning

5 a §

Allmänna förutsättningar för tidigt ingripande

Finansinspektionen kan under de förutsättningar som föreskrivs i 6, 9, 10 och 10 a § vidta tillsynsåtgärder enligt de paragraferna, om

1) Finansinspektionen efter stresstester enligt 4 § eller annars har vägande skäl att anta att ett kreditinstitut sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla förutsättningarna för koncession eller fullgöra sina åtaganden, eller om

2) kreditinstitutet eller ett företag som hör till samma finansiella företagsgrupp i något annat avseende inte uppfyller sina skyldigheter som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

Finansinspektionen kan utöver vad som föreskrivs i 1 mom. vidta där nämnda tillsynsåtgärder, om ett kreditinstitut har meddelat att det är i behov av sådant extraordinärt offentligt stöd som avses 4 kap. 1 § 2 mom. 3 punkten i resolutionslagen.

Kreditinstitutet eller dess moderföretag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet om att förutsättningarna för tidigt ingripande enligt 1 mom. 1 punkten och 2 mom. är uppfyllda.

Finansinspektionen ska i enlighet med 3 mom. underrätta Verket för finansiell stabilitet, finansministeriet, Finlands Bank och insättningsgarantifonden om att de i momentet angiv-

na villkoren är uppfyllda. Finansinspektionen ska dessutom underrätta verket om tillsynsåtgärder som den vidtar med stöd av 6, 9, 10 eller 10 a §.

Vad som föreskrivs i 4 mom. ska tillämpas också på en sådan myndighet i en EES-stat som motsvarar den myndighet som avses i 4 mom. och på insättningsgarantifonden i en sådan EES-stat där kreditinstitutets moderföretag eller moderföretagets dotterföretag eller en filial till kreditinstitutet ett till annat kreditinstitut inom gruppen är belägna samt, om någon annan myndighet än en sådan som nämns ovan ansvarar för makrotillsynen i den andra EES-staten, på den myndigheten, om den som tar emot informationen är bunden av motsvarande sekretesskyldighet som enligt denna lag.

6 §

Buffertkrav enligt prövning

Finansinspektionen kan ställa buffertkrav enligt denna paragraf om

1) Finansinspektionen på basis av en bedömning enligt 2 § eller en bedömning på grunder som ställts på förhand anser att

a) kreditinstitutets kapitalbas inte räcker för att uppfylla det kapitalbehov som kreditinstitutet enligt 9 kap. 1 § har beräknat för sin total exponering, eller om

b) kreditinstitutet har bedömt sitt ovannämnda kapitalbehov och sitt därpå baserade kapitalmål eller den kapitalbas som krävs för täckningen av de stora exponeringar mot kunder som avses i EU:s tillsynsförordning på ett väsentligen bristfälligt eller felaktigt sätt, eller om

2) de förutsättningar som avses i 5 a § 1 mom. 1 punkten är uppfyllda.

10 §

Finansinspektionens övriga särskilda befogenheter vid tillsyn över solvens och likviditet

Om det inte på något annat ändamålsenligt sätt är möjligt att säkerställa ett kreditinstituts

kapitalbas eller likviditet i förhållande till den totala exponeringen kan Finansinspektionen, utöver vad som föreskrivs i 6—9 § och i lagen om Finansinspektionen, i enlighet med 6 § 5 mom.

1) begränsa summan av kreditinstitutets och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags till räkenskapsperioden hänförliga, resultatrelaterade löner och ersättningar samt avtalsbaserade pensioner i förhållande till företagets avkastning under räkenskapsperioden; vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas på löner, ersättningar och pensioner som ska betalas enligt bindande avtal som gäller när denna lag träder i kraft,

2) kräva att kreditinstitutet regelbundet rapporterar sådan information om kreditinstitutets finansiella ställning som avses i EU:s tillsynsförordning och i denna lag, i större utsträckning och mer frekvent än vad som krävs i den nämnda förordningen eller i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,

3) ställa kvalitativa krav på hanteringen av kreditinstitutets likviditet samt kvantitativa krav på kreditinstitutets likviditet på basis av den information som kreditinstitutet med stöd av EU:s tillsynsförordning eller annars är skyldigt att regelbundet rapportera till Finansinspektionen,

4) kräva att kreditinstitutet regelbundet offentliggör annan information om sin finansiella ställning än sådan som avses i EU:s tillsynsförordning eller offentliggör informationen oftare än vad som krävs i den nämnda förordningen,

5) kräva att kreditinstitutet inom en viss tid lägger fram en bedömning av orsakerna till att det inte uppfyller eller sannolikt inte under de följande tolv månaderna kommer att uppfylla de krav som ställs på dess verksamhet; om åtgärder enligt en sådan återhämtningsplan som avses i 8 a kap. inte enligt Finansinspektionen är tillräckliga för att uppfylla kraven inom en rimlig tid, kan Finansinspektionen kräva att kreditinstitutet lägger fram en särskild plan för hur kraven ska uppfyllas inom den tid som anges i planen,

6) kräva att kreditinstitutet sammankallar bolagsstämman eller motsvarande förvaltningsorgan som utövar den högsta beslutanderätten i

kreditinstitutet, för behandling av ett eller flera ärenden som Finansinspektionen bestämt eller, om kreditinstitutet inte inom den tid som Finansinspektionen bestämt har vidtagit åtgärder för att sammankalla stämman, sammankallar denna för behandling av ett eller flera ärenden som Finansinspektionen bestämt, med iakttagande i övrigt av vad som i lag eller kreditinstitutets bolagsordning eller stadgar föreskrivs om sammankallande av extra stämma,

7) kräva att kreditinstitutet upprättar en plan för skuldomläggning enligt Finansinspektionens anvisningar,

8) kräva ändring av kreditinstitutets affärsstrategi eller dess juridiska eller administrativa strukturer, enligt Finansinspektionens anvisningar,

9) i enlighet med 29 § i lagen om Finansinspektionen tillsätta ett ombud för kreditinstitutet,

10) kräva att kreditinstitutet vidtar andra åtgärder i enlighet med sin återhämtningsplan,

11) ålägga kreditinstitutet att i enlighet med 5 kap. i resolutionslagen vidta behövliga åtgärder för värdering av kreditinstitutets tillgångar och skulder.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kraven på kreditinstituts finansiella ställning samt rapportering och offentliggörande av information om den ska tillämpas också i fråga om krav på kreditinstituts konsoliderade finansiella ställning samt rapportering och offentliggörande av information om den.

Finansinspektionen ska för ett kreditinstitut sätta ut en tidsfrist inom vilken kreditinstitutet ska vidta åtgärder som Finansinspektionen kräver med stöd av denna paragraf.

10 a §

Kreditinstitut under tvångsförvaltning

Om Finansinspektionen med stöd av 29 § i lagen om Finansinspektionen har begränsat den verksamhet som kreditinstitutets ledning får bedriva kan Finansinspektionen, när de förutsättningar som föreskrivs i 5 a § är uppfyllda, för högst ett år i sänder tillsätta ett eller flera ombud

enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen för att utöva den behörighet som tillkommer ledningen, om det behövs för att trygga kreditinstitutets verksamhet. Ombuden ska i sin verksamhet följa Finansinspektionens anvisningar.

Finansinspektionen ska precisera i vilka avseenden ett ombud utövar behörighet som tillkommer kreditinstitutets ledning och offentliggöra ombudets namn och behörighet i kreditinstitutet samt göra registeranmälan om ombudets personuppgifter och behörighet, med iakttagande av vad som föreskrivs om registrering av personuppgifter om den vars behörighet ombudet utövar.

Finansinspektionen kan när som helst besluta om indragning av ett ombuds behörighet.

10 b §

Samråds- och underrättelseskyldigheter i fråga om tillsynsåtgärder

Om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen innan den vidtar tillsynsåtgärder enligt 6, 8—10 eller 10 a § samråda med den myndighet som ansvarar för tillsynen över kreditinstitutets dotterinstitut som är beläget i en annan medlemsstat och underrätta Europeiska bankmyndigheten om saken.

Om Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över ett kreditinstitut som är dotterföretag till ett holdingföretag eller kreditinstitut som är beläget i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen innan den vidtar tillsynsåtgärder som avses i 1 mom. samråda med den utländska EES-tillsynsmyndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen.

Finansinspektionen ska, efter att från en annan EES-tillsynsmyndighet ha fått meddelande om tillsynsåtgärder vilka motsvarar åtgärder enligt 1 mom. och avser ett i en annan EES-stat etablerat dotterinstitut till ett finländskt kreditinstitut, bedöma tillsynsåtgärdernas inverkan på kreditinstitutets övriga dotterföretag och rapportera sin bedömning till den EES-tillsynsmyndighet

som ansvarar för tillsynen över detta dotterföretag senast tre dagar efter att ha mottagit meddelandet.

13 §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tillsynsbedömning

13 a §

En finansiell företagsgrupps gemensamma beslut om tidigt ingripande

Om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut vars finansiella företagsgrupp omfattar ett eller flera utländska EES-kreditinstitut, ska Finansinspektionen med tillsynsmyndigheten i ett sådant utländskt EES-kreditinstituts hemstat eftersträva enighet om tillämpningen av 5 a § på kreditinstitutets moderföretag. Finansinspektionen ska be Europeiska bankmyndigheten om ett yttrande, ifall någon av de myndigheter som avses i detta moment ber om ett sådant.

Om enighet om tillämpningen av 5 a § inte uppnås inom fem dagar från det att Finansinspektionen har delgivit beslutet till de myndigheter som avses i 10 b § 1 mom., kan Finansinspektionen ensam besluta att 5 a § ska tillämpas på den finansiella företagsgruppens moderföretag. Finansinspektionen ska utan dröjsmål delge beslutet till de myndigheter som avses ovan i detta moment. Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga myndigheter som avses i detta moment före utgången av den tidsfrist som avses ovan har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten på det sätt som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut, invänta Europeiska bankmyndighetens beslut och fatta sitt eget beslut i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om en utländsk EES-tillsynsmyndighet ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över ett kreditinstitut till vars finansiella företagsgrupp hör ett finländskt kreditinstitut, ska Finans-

inspektionen före ett beslut om ett kreditinstitut som avses i 1 mom. höra den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses ovan. Om Finansinspektionen eller någon annan behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över ett företag inom den finansiella företagsgruppen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten på det sätt som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen, ska Finansinspektionen skjuta upp sitt beslut, invänta Europeiska bankmyndighetens beslut och fatta sitt eget beslut i enlighet med Europeiska bankmyndighetens beslut.

13 b §

Den betydelse som ett tidigt ingripande har för vissa avtalsvillkor

På tillsynsåtgärder som avses i 5 a § ska tillämpas vad som i 12 kap. 7 § i resolutionslagen föreskrivs om den inverkan som resolutionsåtgärder har på avtalsvillkor som avses i den paragrafen.

12 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

15 §

Finansinspektionens skyldighet att förordna revisor samt särskild granskning och granskare

Finansinspektionen ska för kreditinstitut och deras holdingföretag förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen, 7 kap. 5 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 5 § i lagen om andelslag samt förordna om särskild granskning enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 15 § i lagen om andelslag och granskare enligt 7 kap. 8 § i aktiebolagslagen och 7 kap. 16 § i lagen om andelslag. När det gäller förordnande av revisor och särskild granskare i de ovan angivna fallen ska i övrigt tillämpas revisionslagen, aktiebolagslagen och lagen om andelslag. Finansinspektionen ska dessutom förordna en behörig revisor för ett kre-

ditinstitut och dess holdingföretag, om institutet eller företaget inte har en revisor som uppfyller de i 14 § angivna kraven.

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

3 §

Beviljande av koncession för en filial

Finansinspektionen ska bevilja koncession om

2 a) filialen enligt lagstiftningen och sin auktorisation i hemstaten från allmänheten får ta emot insättningar och om den insättningsgaranti som med stöd av hemstatens lagstiftning ska tillämpas på filialens insättare inte väsentligt avviker från den insättningsgaranti som tillämpas på finländska inlåningsbankers insättare,

19 kap.

Omstrukturering och avveckling av utländska kreditinstitut

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *resolutionsåtgärder* resolutionsåtgärder eller andra åtgärder som avses i resolutionslagen och som baserar sig på en myndighets beslut och som syftar till att trygga eller återställa ett utländskt kreditinstituts finansiella situation och som kan påverka tredje mans rättigheter gentemot kreditinstitutet samt tillämpning och användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter som avses i resolutionsdirektivet,

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

6) bestämmelserna om kundkontroll i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och om finansiering av terrorism, om bevarande av uppgifter om kundkontroll i 10 § i den lagen samt om rapporteringsskyldighet i 23 och 24 § i den lagen,

7) bestämmelserna i 8 a kap. 1—3, 8 och 9 § om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. om rapportering till myndigheterna.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 4 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet och EU:s tillsynsmyndighetsordning och som avses i nämnda moment.

23 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

2 §

Övergångsbestämmelser om kapitalkonserveringsbuffertar och kontracykliska buffertkrav samt buffertkrav för systemviktiga institut

Finansinspektionen kan från och med den 1 januari 2015 ställa kontracykliska buffertkrav enligt 10 kap. 3 § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag avvecklas den insättningsgarantifond som avses i 14 kap. 1 §, nedan *den gamla insättningsgarantifonden*. Den gamla insättningsgarantifondens uppgifter överförs när denna lag träder i kraft på den insättningsgarantifond som avses i 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, nedan *insättningsgarantifonden*.

På den gamla insättningsgarantifonden ska efter att denna lag har trätt i kraft tillämpas

1) 1 kap. 3 § 1 mom. om Finansinspektionens tillsyn,

2) 1 § 1 mom. i det upphävda 14 kap. om inlåningsbankers skyldighet att höra till fonden,

3) 2 § 1 mom. i det upphävda 14 kap. om fondens stadgar och fastställelse av dem,

4) 3 § i det upphävda 14 kap. om förvaltning av fonden,

5) 6 § i det upphävda 14 kap. om fondens självständighet,

6) 13 § i det upphävda 14 kap. om placering av fondens medel,

7) 22 § i det upphävda 14 kap. om tystnadsplikt.

Vad som föreskrivs i 3 mom. 2 punkten ska tillämpas endast på inlåningsbanker som är medlemmar i fonden när denna lag träder i kraft.

De bestämmelser som avses i 3 mom. ska tillämpas till den del som de inte står i strid med lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. De nämnda bestämmelserna ska tillämpas fram till dess att det inte längre finns tillgångar i den

gamla insättningsgarantifonden och den avvecklas. Efter att den gamla insättningsgarantifonden avvecklats övergår dess återstående förpliktelser till insättningsgarantifonden.

I enlighet med den gamla insättningsgarantifondens delegations eller styrelsens beslut kan dess tillgångar användas för att täcka

1) medlemskreditinstitutens årliga garantiavgifter,

2) andra fordringar än sådana enligt 1 punkten som insättningsgarantifonden har på den gamla insättningsgarantifondens medlemsinstitut,

3) kostnader för fondförvaltningen.

Om insättningsgarantifondens tillgångar inte räcker till för betalning av garanterade insättningar eller för insättningsgarantifondens andra förpliktelser så som föreskrivs i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, ska Verket för finansiell stabilitet

1) ta ut en extra årlig insättningsgarantiavgift i enlighet med 5 kap. 6 § 1 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet,

2) ålägga den gamla insättningsgarantifonden att till insättningsgarantifonden överföra tillgångar, om avgifter som avses i 1 punkten inte kan tas ut tillräckligt snabbt och på ett sätt som tryggar stabiliteten,

3) ålägga inlåningsbankerna att till insättningsgarantifonden låna medel i enlighet med 5 kap. 6 § 2 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, eller

4) ta upp lån till fonden i enlighet med 3 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet, om de arrangemang som avses i 1—3 punkten i detta moment är otillräckliga.

Den gamla insättningsgarantifonden ska överföra de tillgångar som avses i 6 mom. till insättningsgarantifonden på det sätt som Verket för finansiell stabilitet bestämmer och enligt vad som närmare föreskrivs i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet eller i resolutionslagen.

Finansministeriet fastställer i den gamla insättningsgarantifondens stadgar principerna och förfarandena enligt vilka fondens tillgångar kan användas för ändamål som gagnar medlemmarna.

Den gamla insättningsgarantifonden ska på begäran av Verket för finansiell stabilitet utan dröjsmål ge verket uppdaterad och heltäckande information om fondens placeringsverksamhet samt effektivt samarbeta med verket.

Om en inlåningsbank inte är medlem av den gamla insättningsgarantifonden när denna lag träder i kraft får den gamla insättningsgarantifonden en regressfordran på inlåningsbanken till ett belopp som motsvarar det belopp varmed inlåningsbankens insättningar har ersatts ur den gamla insättningsgarantifonden eller på annat sätt har använts för resolutionsfinansiering i enlighet med 5 kap. 14 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet. De medel enligt detta moment som har återkrävts hos inlåningsbanken ska med ränta överföras till den gamla insättningsgarantifonden. I fråga om räntan på regressfordringar tillämpas 7 och 12 § i räntelagen (633/1982).

Regressfordringar som avses i 11 mom. har vid en i det momentet avsedd inlåningsbanks konkurs samma förmånsrätt som en garanterad insättning enligt 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet skulle ha haft.

Lag

om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) en ny 20 a § som följer:

3 kap.	lagen föreskrivs om återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper. På en sammanslutnings resolutionsplan ska tillämpas vad som i 2 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/) föreskrivs om koncernresolutionsplaner.
Styrning av sammanslutningen, riskhantering och kapitaltäckning	
20 a §	
<i>Återhämtningsplan och resolutionsplan</i>	
På en sammanslutnings återhämtningsplan ska tillämpas vad som i 8 a kap. i kreditinstituts-	Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om investeringstjänster (747/2012) 1 kap. 4 § 3 mom. och 7 kap. 8 a §, sådana de lyder, 1 kap. 4 § 3 mom. i lag 166/2014 och 7 kap. 8 a § i lag 623/2014,
ändras 1 kap. 4 § 2 mom., 6 kap. 2 § 1 mom., 11 kap. 8 § 1 mom. samt 15 kap. 2 § 2 mom. 6 punkten och 6 mom.,
sådana de lyder, 1 kap. 4 § 2 mom. i lag 166/2014 och 6 kap. 2 § 1 mom., 11 kap. 8 § 1 mom. samt 15 kap. 2 § 2 mom. 6 punkten och 6 mom. i lag 623/2014, samt
fogas till lagen ett nytt 13 a kap., till 14 kap. en ny 4 § och till 15 kap. 2 § 2 mom., sådant det lyder i lag 623/2014, en ny 7 punkt som följer:

1 kap.	15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag. På AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6 och 8—11 § samt 9—11 och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag. På fondbolag och på AIF-förvaltare som avses i detta moment tillämpas emellertid inte vad som i 7 kap. 8 § 2 mom. föreskrivs om tillämpning av 8 kap. i kreditinstitutslagen på värdepappersföretag.
Allmänna bestämmelser	
4 §	
<i>Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare</i>	
— — — — —	
På fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om placeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6, 8—11 och 17—19 § samt 9—11 och	

6 kap.

**Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för
tillhandahållande av investeringstjänster
samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten**

2 §

Ekonomisk stabilitet samt tillsyn

På ett värdepappersföretags ekonomiska verksamhetsförutsättningar, på tillsynen över dess ekonomiska ställning samt på beviljandet av dispens som gäller dessa tillämpas 9—11 kap. i kreditinstitutslagen. Med avvikelse från 10 kap. 2 § i kreditinstitutslagen ska ett värdepappersföretag alltid ha en kapitalbas som uppgår till minst det belopp som föreskrivs i 1 § i detta kapitel. På värdepappersföretag vilkas aktiekapital enligt lagen alltid ska uppgå till minst 730 000 euro tillämpas dessutom 8 a kap. i kreditinstitutslagen.

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

8 §

Ersättning ur andra fonder

Medel som avses i 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) och som är insatta på en investerares konto eller är föremål för betalningsförmedling och ännu inte har registrerats på kontot ska ersättas ur ersättningsgarantifonden med iakttagande av bestämmelserna i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

13 a kap.

Likvidation och konkurs

1 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på värdepappersföretag som omfattas av tillämpningsområdet för 6 kap. 1 § 1 mom.

2 §

Tillämpning av bestämmelserna i affärsbankslagen

I fråga om värdepappersföretags likvidation och konkurs tillämpas vad som i 6 kap. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), nedan *affärsbankslagen*, föreskrivs om kreditinstitut, med undantag för 20 § 2 mom., 20 b § 1 mom. 1 punkten, 22 § 2 mom., 22 a § 1 mom. 1 punkten samt 23 och 24 § i den lagen.

Likvidatorerna ska i enlighet med 20 kap. 10 § i aktiebolagslagen göra en anmälan också till ersättningsfonden för investerarskydd, om värdepappersföretaget är medlem i fonden samt till Finansinspektionen om anmälan är baserad på något annat beslut än ett sådant som avses i 19 § i affärsbankslagen.

En borgenär vars fordran uteslutande är baserad på ett tillgodohavande som till fullt belopp ska ersättas ur ersättningsfonden för investerarskydd, kan inte ansöka om att värdepappersföretaget ska försättas i konkurs på grund av denna fordran.

14 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska värdepappersföretag

4 §

Likvidationsförfarande och omstruktureringsåtgärder i fråga om utländska EES-värdepappersföretag

Angående likvidationsförfarande och omstruktureringsåtgärder i fråga om utländska EES-värdepappersföretag på vilka tillämpas Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, nedan *resolutionsdirektivet*, tillämpas vad som i 19 kap. 1—4 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om utländska EES-kreditinstitut.

15 kap.

Administrativa påföljder

2 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som anges i 1 mom., dessutom

6) bestämmelserna om kundkontroll i 6—9 och 17—21 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och om finansiering av terrorism, om bevarande av uppgifter om kundkontroll i 10 § i den lagen samt om rapporteringskyldighet i 23 och 24 § i den lagen,

7) bestämmelserna i 8 a kap. 1—3, 8 och 9 § om kreditinstituts och finansiella företagsgruppers skyldighet att upprätta och granska återhämtningsplaner enligt 3 § och 4 § 1 mom. samt om godkännande av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper i kreditinstitutslagen, bestämmelsen i 9 a kap. 7 § 3 mom. om meddelande av planer om tillhandahållande av finansiellt stöd till myndigheterna och bestämmelsen i 11 kap. 5 a § 3 mom. i den lagen om rapportering till myndigheterna.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1, 2 och 5 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelser och föreskrifter samt förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av resolutionsdirektivet, kreditinstitutsdirektivet och EU:s tillsynsförordning och som avses i nämnda moment.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om upphävande av lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om statens säkerhetsfond (379/1992).

2 §

När denna lag träder i kraft ska ärenden som är anhängiga i statens säkerhetsfond överföras till finansministeriet.

Ärenden som avses i 1 mom. ska slutbehandlas med iakttagande av de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

3 §

Finansministeriet ska intäktsföra statens säkerhetsfonds tillgångar i statsbudgeten. Finansministeriet kan på villkor som det bestämmer överföra fondens övriga egendom till staten.

4 §

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om Finlands Bank

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till lagen om Finlands Bank (214/1998) en ny 26 a § som följer:

26 a §

Samarbete med finansministeriet, Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet

Finlands Bank ska samarbeta med finansministeriet, Finansinspektionen och Verket för finansiell stabilitet, som avses i lagen om myndig-

heten för finansiell stabilitet (/) vid planeringen och tillsynen över resolutionsåtgärder som avses i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/) samt vid uppföljningen av de beslut som fattats.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 6 § 2 och 4 mom., 9 § 4 mom. samt 21 och 24 f §,

sådana de lyder, 6 § 2 och 4 mom. samt 9 § 4 mom. i lag 613/2014, 21 § delvis ändrad i lag 408/2004 och 24 f § i lag 408/2004 som följer:

6 §

— — — — —
Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att en insättares sammanlagda inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/), ska på insättningsgarantin tillämpas 13 § i det kapitlet. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt nämnda 8 § helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas, om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i nämnda 8 § 6 mom. betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns som avses i nämnda 8 § 1 mom.
— — — — —

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid flyttning av kreditinstitutets säte till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt en fusion vid vilken det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet föreskriven insättningsgaranti efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgarantin. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av

5 kap. 18 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.
— — — — —

9 §

— — — — —
Vad som i 17 kap. 16 § 6 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om det ursprungliga bolagets skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den i 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet avsedda insättningsgarantifonden eller ur den i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda ersättningsfonden.

21 §

Ett kreditinstitut kan försättas i konkurs på egen ansökan eller på ansökan av en borgenär, med iakttagande av vad som föreskrivs i konkurslagen (120/2004) och nedan i detta kapitel.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992), har vid ett kreditinstituts konkurs

1) fysiska personers och andra juridiska personers än sådana som överskrider gränsvärdena i 5 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007) ersättningsberättigade insättningar förmånsrätt i förhållande till osäkrade skulder utan förmånsrätt och sådana skulder som avses i 3 punkten i detta moment,

2) den del av en insättning som med stöd av 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ersätts i sin helhet, vid tillämpning av 1 punkten förmånsrätt i förhållande till den del av insättningen som inte omfattas av skyddet,

3) ersättningar som avses i 7 kap. 2 § 3 mom. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/) förmånsrätt i förhållande till osäkrade skulder utan förmånsrätt.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om garanterad insättning ska också tillämpas på Verket för finansiell stabilitets regressfordringar enligt 5 kap. 15 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

tillämplig på dessa avtal, om inte något annat följer av 12 kap. 7—11 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag.

Rättsverkningarna av återköpsavtal regleras uteslutande av den lag som är tillämplig på dessa avtal, om inte något annat följer av de bestämmelser i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag som nämns i 1 mom. eller av 24 e § i denna lag.

24 f §

Rättsverkningarna av nettningsöverenskomelser regleras uteslutande av den lag som är

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) 9 § 2 och 4 mom., 12 § 3 mom. och 30 §,

av dem 9 § 2 och 4 mom. samt 12 § 3 mom. sådana de lyder i lag 615/2014 som följer:

9 §

Av ett meddelande som avses i 1 mom. ska framgå att i det fall att det sammanlagda beloppet av en insättares inlåning i de kreditinstitut som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/), ska 5 kap. 13 § i den lagen tillämpas på insättningsgarantin. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, oberoende av de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt nämnda 8 § helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas om de överlåtande inlåningsbankerna på det sätt som avses i 5 kap. 8 § 6 mom. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning

av den övre gräns som avses i den nämnda paragrafens 1 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om insättare och insättares uppsägningsrätt i samband med fusion gäller på motsvarande sätt vid byte av kreditinstitutets hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt vid en fusion där det övertagande kreditinstitutet registreras i någon annan stat. En insättare har uppsägningsrätt, om inlåning som omfattas av en insättningsgaranti enligt lagen om myndigheten för finansiell stabilitet efter åtgärden inte alls eller bara delvis kommer att omfattas av insättningsgarantin. I sitt meddelande till insättaren ska kreditinstitutet redogöra för de ändringar som kommer att ske i uppgifter som har lämnats med stöd av 5 kap. 18 i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

12 §

Vad som i 21 kap. 17 § 6 mom. i lagen om andelslag föreskrivs om det ursprungliga andelslagets skulder tillämpas inte på skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den insättningsgarantifond som avses i 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet eller ur den ersättningsfond som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012).

30 §

När en borgenär ansöker om att ett kreditinstitut ska försättas i konkurs ska domstolen utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ansökan. Domstolen ska skjuta upp behandlingen av ärendet med högst en månad, om Finansinspektionen framställer en begäran om detta inom en vecka efter att ha mottagit det meddelande som avses i denna paragraf.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få

betalning (1578/1992), har vid ett kreditinstituts konkurs

1) fysiska personers och andra juridiska personers än sådana som överskrider gränsvärdena i 5 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007) ersättningsberättigade insättningar förmånsrätt i förhållande till osäkrade skulder utan förmånsrätt och sådana skulder som avses i 3 punkten i detta moment,

2) den del av en insättning som med stöd av 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ersätts i sin helhet, vid tillämpning av 1 punkten förmånsrätt i förhållande till den del av insättningen som inte omfattas av skyddet,

3) ersättningar som avses i 7 kap. 2 § 3 mom. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/) förmånsrätt i förhållande till osäkrade skulder utan förmånsrätt.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om garanterad insättning ska också tillämpas på Verket för finansiell stabilitets regressfordringar enligt 5 kap. 15 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen (1502/2001) 69 § 2 mom., 87 i § 6 mom. och 118 §, av dem 69 § 2 mom. och 87 i § 6 mom. sådana de lyder i lag 614/2014, som följer:

69 §

Av det meddelande som avses i 1 mom. ska dessutom framgå att bestämmelserna i 5 kap. 13 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) tillämpas på insättningsgarantin, om en insättares sammanlagda inlåning i de sparbanker som deltar i fusionen överstiger den maximigräns för insättningsgarantin som anges i

5 kap. 8 § i den lagen. Insättaren har rätt att inom sex månader från mottagandet av meddelandet, trots de ursprungliga avtalsvillkoren, säga upp inlåning som enligt nämnda 8 § helt eller delvis faller utanför insättningsgarantin. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas om de överlåtande sparbankerna på det sätt som avses i 6 mom. i den nämnda 8 § betraktas som en enda inlåningsbank vid tillämpning av den övre gräns

på insättningsgarantin som avses i 1 mom. i den nämnda paragrafen.

87 i §

De i delningen deltagande sparbankerna är solidariskt ansvariga för de av den ursprungliga sparbankens skulder som har uppkommit innan verkställandet av delningen har registrerats. Om den ursprungliga sparbanken har skulder som en annan sparbank svarar för enligt delningsplanen, uppgår sparbankens sammanlagda ansvar dock högst till värdet av de nettotillgångar som återstår för den eller övergår till den. En borgenär kan med återopande av det solidariska ansvaret kräva betalning för en skuld som nämns i delningsplanen först när det har konstaterats att borgenären inte får betalning av gäldenären eller ur en säkerhet. I 87 f § 5 mom. föreskrivs om ansvaret för betalning av lösenbeloppet. Vad som föreskrivs ovan i detta moment om skulder tillämpas inte på sådana skulder eller delar av skulder som kan ersättas ur den insättningsgarantifond som avses i 5 kap. i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet eller ur den ersättningsfond som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012).

118 §

En sparbanks egendom kan avträdas till konkurs genom beslut av styrelsen eller, om sparbanken är i likvidation, genom beslut av likvida-

torerna. Under konkursen företräds sparbanken såsom konkursgäldenär av styrelsen och verkställande direktören eller av de likvidatorer som utsetts innan konkursen började. Under konkursen kan dock nya styrelsemedlemmar eller nya likvidatorer väljas.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992), har vid en sparbanks konkurs

1) fysiska personers och andra juridiska personers än sådana som överskrider gränsvärdena i 5 § 2 punkten i revisionslagen (459/2007) ersättningsberättigade insättningar förmånsrätt i förhållande till osäkrade skulder utan förmånsrätt och sådana skulder som avses i 3 punkten i detta moment,

2) den del av en insättning som med stöd av 5 kap. 8 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ersätts i sin helhet, vid tillämpning av 1 punkten förmånsrätt i förhållande till den del av insättningen som inte omfattas av skyddet,

3) ersättningar som avses i 7 kap. 2 § 3 mom. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/) förmånsrätt i förhållande till osäkrade skulder utan förmånsrätt.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om garanterad insättning ska också tillämpas på Verket för finansiell stabilitets regressfordringar enligt 5 kap. 15 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) 1 a § 1 mom., 2 och 3 §, 4 § 1 och 3 mom., 9—12 §, 13 § 1 mom., 14 § 2, 3 och 5 mom., 15 § samt 16 a § 1 mom.,

av dem 1 a § 1 mom., 4 § 3 mom. och 16 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 412/2004 och 3 och 11 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 593/2003, som följer:

1 a §

Bestämmelser om behörighet och tillämplig lag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Behörigt att besluta om avbrytande av en banks verksamhet är det i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/) avsedda Verket för finansiell stabilitet enligt vad som föreskrivs i denna lag. Behörigt att besluta om inledande av saneringsförfarande i fråga om en bank är en finsk domstol så som föreskrivs i denna lag och i lagen om företagssanering (47/1993). Förfarandet gäller också en banks filialer i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*).

— — — — —

2 §

Anmälningsskyldighet

Om en bank uppenbarligen inte förmår fullgöra sina åtaganden ska den omedelbart underrätta Verket för finansiell stabilitet, Finlands Bank och Finansinspektionen om detta. Till anmälan ska fogas en utredning om bankens likviditet och om orsakerna till att den försvagats.

Om bankens likviditet enligt Finlands Banks eller Finansinspektionens uppfattning är till den grad försvagad att banken uppenbarligen inte förmår fullgöra sina åtaganden, ska Finlands Bank eller Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta Verket för finansiell stabilitet om saken.

Banken behöver emellertid inte göra en sådan anmälan som avses i 1 mom. om den har gjort en sådan anmälan som avses i 4 kap. 1 § 4 mom. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/) eller i 8 a kap. 4 § 3 mom. eller 11 kap. 5 a § 3 mom. i kreditinstitutslagen (610/2014).

3 §

Förutsättningar för avbrytande

Om det är uppenbart att fortsättning av en banks verksamhet allvarligt skulle skada finans-

marknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen, kan Verket för finansiell stabilitet besluta om avbrytande av bankens verksamhet för högst en månad.

Verket för finansiell stabilitet kan av särskild orsak fatta beslut om att fortsätta avbrottet med högst en månad i sänder, likväl högst till dess att sex månader har förflutit från det beslut som avses i 1 mom.

4 §

Avbrottsbeslut

Verket för finansiell stabilitet ska före beslut som avses i 3 § samråda med Finansinspektionen och Finlands Bank samt med den bank som beslutet avser, om det kan ske utan att äventyra syftet med avbrottsbeslutet.

— — — — —

Verkets avbrottsbeslut får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar från det att beslutet har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning. I fråga om överklagande gäller i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

— — — — —

9 §

Förhållandet till likvidation, konkurs och resolutionsförvaltning

En bank får inte försättas i likvidation eller konkurs medan dess verksamhet är avbruten. Om bankens verksamhet avbryts ska ansökan om att försätta banken i likvidation eller konkurs skjutas upp till dess att avbrottsförfarandet upphör. Om ett beslut om inledande av företagssaneringsförfarande fattas medan avbrottsförfarandet pågår, ska efter att företagssaneringsförfarandet har inletts tillämpas vad som föreskrivs i 24 § i lagen om företagssanering.

Verksamheten i en bank under resolution kan inte avbrytas i enlighet med denna lag.

10 §

Bankens bestämmanderätt samt begränsningar i den

Utöver vad som föreskrivs i 29 § i lagen om företagssanering får en bank medan dess verksamhet är avbruten inte utan tillstånd av Verket för finansiell stabilitet ta emot insättningar från allmänheten eller andra medel vilka ska betalas tillbaka. Banken får inte heller utan ombudets samtycke bevilja eller på annat sätt förvärva nya krediter eller ingå eller förvärva andra finansieringsavtal och inte heller ingå derivatavtal i annat än säkringssyfte. Med beviljande av kredit jämföras beviljande av borgen eller andra ansvarsförbindelser eller ställande av säkerhet för annans skuld.

11 §

Åtgärdsplan

Banken ska omedelbart efter avbrottsbeslutet göra upp en plan varav framgår hur banken ämnar sanera sin ekonomiska ställning eller, om sådana åtgärder inte kan föreslås, hur banken ämnar avsluta sin verksamhet. Planen ska lämnas till Verket för finansiell stabilitet inom den tid som föreskrivs i 3 § 1 mom. eller, om tiden har förlängts, inom den förlängda tidsfristen.

Om banken inte gör upp planen inom den i 1 mom. angivna tiden eller om det inte är möjligt att i planen föreslå åtgärder genom vilka bankens ekonomiska ställning sannolikt kan saneras inom den i 3 § angivna tiden, ska Verket för finansiell stabilitet göra en framställning till Finansinspektionen om att bankens koncession ska återkallas.

Verket för finansiell stabilitet ska före behandlingen av den i 1 mom. angivna planen begära Finansinspektionens och Finlands Banks utlåtande om den.

Banken behöver dock inte upprätta en sådan plan som avses i denna paragraf om banken har upprättat en återhämtningsplan enligt kreditinstitutslagen eller om det på banken, enligt den nämnda lagen, tillämpas en återhämtningsplan

för en finansiell företagsgrupp och om banken har upprättat en resolutionsplan enligt lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag eller om det på banken tillämpas en koncernresolutionsplan enligt den lagen.

12 §

Undantag vid tillämpningen av vissa bolagsrättsliga bestämmelser

Verket för finansiell stabilitet kan medan en banks verksamhet är avbruten, på ansökan av banken eller ombudet tillåta avvikelser från vad som i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) samt sparbankslagen (1502/2001) föreskrivs om

- 1) intagande av mellanbokslut i fusionsplan,
- 2) förfarandet vid sammankallande av bankens högsta beslutande organ,
- 3) kvalificerad majoritet som enligt lagen eller bolagsordningen gäller det högsta beslutande organets beslut, och om
- 4) offentlig stämning på borgenärerna i samband med att banken fusioneras.

Dessutom förutsätts för avvikelser som avses i 1 mom. att detta kan ske utan att borgenärernas och de i fusionen deltagande bankernas aktie- eller andelsägares eller medlemmars intressen äventyras oskäligt. Finlands Banks och Finansinspektionens utlåtande ska begäras om ansökan om avvikelse.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om tillämpning av bestämmelserna om fusion ska iakttas vid tillämpning av bestämmelserna om delning av en bank och överlåtelse av affärsverksamheten, om alla de övertagande företagen är kreditinstitut.

13 §

Tillämpning av lagen om företagssanering

Verket för finansiell stabilitet kan medan en banks verksamhet är avbruten göra en ansökan om inledande av saneringsförfarande enligt la-

gen om företagssanering. Till ansökan ska fogas en utredning om de förutsättningar för saneringsförfarandet som föreskrivs i 6 § 1 mom. 2 och 3 punkten i lagen om företagssanering eller samtycke av banken och minst två borgenärer vilkas fordringar representerar minst en femtedel av bankens kända skulder. På förfarandet tillämpas lagen om företagssanering, om inte nedan föreskrivs något annat.

14 §

Särskilda bestämmelser som skall tillämpas på företagssanering

Innan saneringsprogrammet fastställs ska domstolen be Verket för finansiell stabilitet ge ett yttrande om det. Utöver vad som i 8 kap. i lagen om företagssanering föreskrivs om hinder för fastställande av saneringsprogram ska en banks saneringsprogram lämnas utan fastställelse om Verket för finansiell stabilitet har motsatt sig detta. Verket för finansiell stabilitet ska innan den ger ett sådant yttrande som avses i detta moment begära Finansinspektionens och Finlands Banks yttrande om saneringsprogrammet.

Den utredare som avses i 8 § i lagen om företagssanering ska förordnas och skiljas från uppdraget på framställning av Finansinspektionen. Bestämmelser om förordnande av en sådan person till utredare som föreslagits av borgenärsdelegationen eller en borgenär finns i 83 § och om skiljande av en sådan utredare från sitt uppdrag i 86 § i lagen om företagssanering. Finansinspektionens samtycke ska inhämtas innan en utredare kan förordnas eller skiljas från uppdraget på framställning eller yrkande av borgenärsdelegationen eller en borgenär.

Utöver vad som i 10 § 1 mom. i lagen om företagssanering föreskrivs om borgenärsdelegationen ska det i delegationen ingå en företrädare för Verket för finansiell stabilitet, Finansinspektionen och Finlands Bank samt, om Verket för finansiell stabilitet anser att det behövs, en separat företrädare för insättningsfonden och dessutom företrädare för ersättningsfonden för investerarskydd, om banken är medlem i den.

15 §

Återkallande av avbrottsbeslut

Verket för finansiell stabilitet ska omedelbart återkalla ett avbrottsbeslut om förutsättningarna för avbrottet har upphört. Verket ska före beslutet om återkallande av avbrottsbeslutet begära Finlands Banks och Finansinspektionens yttranden om det.

16 a §

Anmälan till tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater

Verket för finansiell stabilitet ska utan dröjsmål i fråga om avbrott i en banks verksamhet och inledande av saneringsförfarande, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där banken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid överklagande av förvaltningsbeslut som getts innan denna lag har trätt i kraft ska tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om stadganden om rättsvård som ansluter sig till medlemskapet i Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om stadganden om rättsvård som ansluter sig till medlemskapet i Europeiska unionen (1554/1994) 1 §, sådan den lyder i lag 1114/2011, som följer:

1 §

Verkställighet av avgöranden av Europeiska unionens institutioner och organ

Domar och beslut som är verkställbara med stöd av artikel 280 eller 299 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller med stöd av artikel 18 tredje stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska verkställas i Finland på samma sätt som en lagakraftvunnen dom som en domstol i Finland har meddelat i ett tvistemål.

Ett beslut som är verkställbart med stöd av artikel 86.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken eller artikel 71.1 i

rådets förordning (EG) nr 6/2002 om gemenskapsformgivning, artikel 86.1 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt eller artikel 41.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 ska verkställas i Finland på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 11 kap. i värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 11 kap. 21 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) ett nytt 6 mom. som följer:

11 kap.

Offentliga uppköpserbudanden och skyldighet att lämna erbjudanden

21 §

Undantag från skyldigheten att lämna obligatoriskt uppköpserbudande

skridningen av gränsen för skyldigheten att lämna erbjudande beror på att Verket för finansiell stabilitet, som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (/), utövar resolutionsbefogenheter enligt 9—11 kap. i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/).

— — — — —
Det uppkommer ingen skyldighet att lämna ett obligatoriskt uppköpserbudande, om över-

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om upphävande av lagen om tillfällig bankskatt

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om tillfällig bankskatt (986/2012).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 2 § i lagen om företagssanering

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om företagssanering (47/1993) 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1510/2001, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Saneringsförfarande kan tillämpas på enskilda näringsidkare, öppna bolag, kommanditbolag, aktiebolag, andelslag, bostadsaktiebolag eller föreningar som bedriver ekonomisk verksam-

het. Med näringsidkare avses i denna lag även den som utövar yrke eller idkar gårdsbruk eller fiske.

Saneringsförfarandet gäller inte

- 1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (610/2014),
- 2) försäkrings- eller pensionsanstalter,
- 3) bolag eller andelslag i likvidation,

4) institut som har ställts under resolutionsförvaltning enligt lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (/). temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001). _____

En inlåningsbank kan vara föremål för saneringsförfarande så som föreskrivs i lagen om _____ Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 5 december 2014
